XXIX. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM Ára: 1.80 Ft 1973. ÁPRILIS 5.

Ludas Matyi

BNV

ÉLJEN ÁPRILIS 4

KÖLTÖZIK A VÁSÁR — *Előre! Miénk lesz a Liget!*

Endrődi István rajza

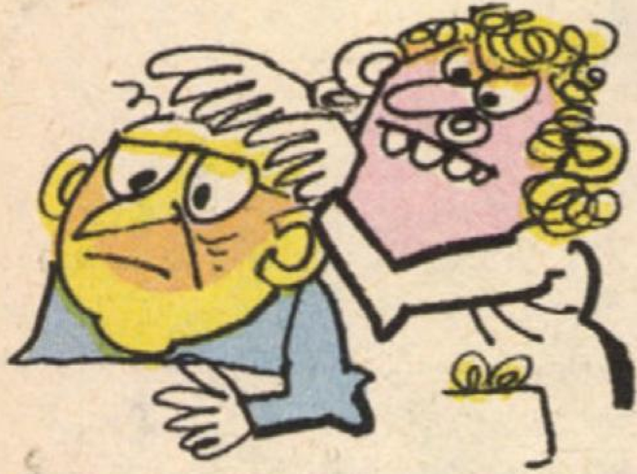
KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ, HÁROM...

1

Ülök a fodrászszékben, a Mester éppen végzett a fejmosással, és felteszi a szokásos kérdést:

— Szesszel bedörzsöljem? Lakkot tegyek rá? Kenni, vagy nem kenni?

Ez itt a kérdés, s mindig nagy lelki tusát okoz a döntés. Maradék hajszálaim, már csak hűségükért is, megérdemelnék, hogy messzemenően gondoskodjam róluk, s megadjam nekik, amit szemük-szájuk, hagymájuk kíván. Igen ám, de egy ilyen szesz- és lakkkezelés után olyan illatot árasztok magam körül, mint egy megvadult bazsarózsabokor tavasz végi éjszakákon. A hajápoló szereket ugyanis, ki tudja mi okból, valamilyen émelyítően édeskés, erős aromákkal „fűszerezik", olyan mértékben, hogy kedvező széljárás esetén kilométerekre érződik a szaga.

Kérdezem a fodrászt: kedveli valaki ezt az illatot? Nem, de nincs más.

Azt hiszem, örökre hálás lenne az emberiség annak, aki feltalálná a sima, kellemes, elviselhető illatú hajápoló szereket...

2

Írtunk már arról, hogy az óbudai lakótelepen, az árkádok alá, az építéskor neoncsöveket szereltek, de azok csak egy napig világítottak, mert nem tudták eldönteni, hogy ki fizesse a villanyszámlát: az Elektromos Művek vagy az Ingatlankezelő Vállalat?

Több mint egy éve, hogy cikkünk megjelent, ám mint olvasóink leveleiből kiderül, a vita azóta sem dőlt el, a neonok nem világítanak az árkádok alatt.

Nem akarom most felsorolni, hogy az eltelt egy esztendő alatt hány nagyon súlyos nemzetközi konfliktus rendeződött. Úgy látszik, az Elektromos Művek és az IKV konfliktusa mindegyikénél súlyosabb, mélyrehatóbb, már-már nemzetközi fórumok elé kívánkozik.

Szerintem a vitát pénzfeldobással kell eldönteni. A két szerv közül valamelyik szerv sürgősen „dobja fel" a villanyszámla kifizetéséhez szükséges pénzt!

3

Boldogan vallom be: tévedtem. Néhány hete arról írtam, miért nincs utcája Újpesten a kerület költő fiának, Szüdi Györgynek? Levélben, telefonon, számosan figyelmeztettek, hogy van már utcája a költőnek.

Nem régóta ugyan, de van. Elnézést, hogy nyitott ajtón kopogtattunk...

De ha már itt tartunk: nem akadna valahol, valamelyik pesti kerületben egy kis utcácska Heltai Jenőnek is?

(r)

DIA-TÁR

Egy automata diavetítő ára 4700 forint, aki ezt az összeget kifizeti, nyilván használni is szeretné a gépét. Ennek egyik előfeltétele, hogy dia-tár is kapható legyen a szakboltokban. Én is vettem egy Aspektomat márkájú diavetítőt az Ofotért-től, kaptam is hozzá három tárat. Azóta azonban újabb felvételeket csináltam, további dia-tartókra volna szükségem, de hat hónapja hiába járom a boltokat, nem lehet kapni. Nem nagy ügy, de mégis bosszantó, hogy egy ilyen drága géphez egy 27 forintos tartozékot ne lehessen beszerezni!

Dr. K. A.
Budapest

AZ UTCA NEM RONCSTELEP!

A Majakovszkij utcától néhány méterre, a Teréz templom hata mögötti téren kaptam lencsevégre ezt a kibelezett autóroncsot. Hónapok óta ott hever már, senki sem tudja, ki a gazdája, senki sem akad, aki elszállíttatná onnan.

A fővárosban olyan kevés a parkolóhely, hogy minden talpalatnyi helyre szükség volna. Arra is, amit ez a roncs oly régóta bitorol!

Hahn József
Budapest

HATÓSÁGOSDI

A Ludas március 22-i számában közölt Hatóságosdi című írás amiatt háborog, hogy az ABC Csemege Áruházak az üres cserealvegeket nem fogadják el. Ebből a konkrét példából kiindulva megemlíti: „Előfordul mostanában, hogy egyes vállalatok hatósági jogkörrel ruházzák fel önmagukat és kényszerítik a vevőket rendelkezéseik végrehajtására."

Van még ennél különösebb hatóságosdi is! Mert, mit tegyen az ember, ha a Budapesti Elektromos Művek március 7-én értesíti őt, hogy „a villamos melegvíztároló részére szerelt villamosfelhúzású kapcsolóóra kezelését, illetve mérőberendezés ellenőrzését 1973. évben az alábbi időpontokban végezzük el: MÁR. 24., JÚN. 30., SEP. 22., DEC. 29. ... Ha az értesítésben megjelölt időpontban a kapcsolóóra kezelését nem tudjuk elvégezni, akkor az eredménytelen kiszállásért járó 20 Ft kiküldetési díjat — az érvényben levő ár- és díjszabás rendeletnek megfelelően — felszámítjuk."

Tehát — más Elektromos Művek nem lévén — mit csináljon az ember? Én — például — több alkalommal fölhívtam őket, meg más illetékes Művek illetékeseit (mert az Elektromoshoz hasonlóan egész napos terminust ad a Gáz-, az IKV, a Tüker, a legtöbb szerviz,

stb.). Az illetékesek többnyire (amikor voltak olyan kedvesek szóba állni velem) nagyon sajnálkoztak, és javasolták, hogy adjam oda a házfelügyelőnek, vagy valamelyik szomszédnak a lakásom kulcsát. Ez jó ötlet, de — ugye — a házfelügyelő megszűnt, szomszéd pedig... Talán akadna olyan, aki egy-két órára vállalná a kulcsot, de hogy egész nap ne mozdulhasson ki a lakásából, ezt senkitől sem lehet kívánni. Marad tehát, hogy a 2—3 perces munka miatt egy teljes napot veszítsen az ember — általában a szabadságából!

Beszéltem erről a témáról több hozzáértő szakemberrel. Egybehangzó véleményük az, hogy a Műveknek és társainak igazuk van. Lehetetlen órára pontosan megszabni, hogy a dolgozójuk, mikor érkezik a megadott címre. Ehhez vagy nagy komputerekre, vagy kis jóindulatra lenne szükség. A nagy komputerekre — sajnos — egyelőre nem telik, de a kis jóindulatot már tapasztaltam — például — a telefon hibabejelentőnél és az Elektromos Művek (!) Áramszolgáltatási zavarok bejelentésénél. Mindkét helyen megkérdezik az embertől, hogy „mikor tetszik otthon lenni?"

Lám, az Elektromos Művek Háztartási Készülékek Osztályának nem is kellene a szomszédba menni, hogy egy kis jóindulatot kapjon kölcsönbe addig is, amíg „átáll az önellátásra".

S. L.

SZOBROK A METRÓN

Hamar kedvencünkké vált a metró. Szépek az állomások. A mozgólépcsők jók. Általános a megelégedés. Az utasok be- és kiszállása azonban nem zavarmentes, a „s z o b r o k" miatt.

A szobrok ugyanolyan kedves utasok, mint a többi kedves utas, azzal a különbséggel, hogy nagyon sértődősek. Szoborrá válnak abban a pillanatban, amikor belépnek a kocsiba és nem hajlandók elmozdulni az ajtóból.

Az ülések végénél van egy korlát, amely feltételezhetően a ki- és beszálló utasok részére szolgál, hogy valamiben meg tudjanak kapaszkodni. De nem tudnak. A „szobrok" miatt. Az ajtók elég szélesek és azokon egy időben két utas is ki tudna szállni. De nem megy, mert jobbról, balról kiállítás látható élő szobrokból.

A BESZKÁRT idejében volt egy tábla az ajtók felett és azon kérték az utasokat, hogy „A részegekkel határolt területet kérjük szabadon hagyni". Ha e felhívásnak nem tett eleget az utas, úgy a kalauz megkérte: fáradjon a kocsi belsejébe. Jelenleg a vonatvezető, bemondja az állomás nevét, kéri a kedves utasokat, hogy az összes ajtót vegyék igénybe az utascserénél. A szobrok figyelmeztetéséről megfeledkeznek. Pedig nem ártana rájuk szólni, hogy engedjenek másokat is fel- és leszállni!

Gémes Tibor
megrögzött metróutas

MÁR MEGINT A SZAVATOSSÁG...

A minap, ötletszerűen, vettem a boltban egy félkilós csomagolású vajastésztát. Miközben a csomagot kibontottam, egyre azon töprengtem, hogy mit is készítsek belőle. Tudni illik egy árva szó utasítás, javallat nem volt benne, amiből megállapíthattam volna, hogy mi mindenre használható. Édes, sós, fűszeres, ki tudja? Meg kell kóstolni, nincs más hátra. Kissé sós. Ebből már ki lehet indulni. Akkor készítek belőle sós rudacskákat! Vajon megfelel majd erre a célra? Azt a vendégek fogják eldönteni... (Nagy szerencsém volt: kitűnően sikerült.) De mennyivel jobb lett volna, ha a tasakba tett cédula már előre is adott volna egy kis útbaigazítást!

Még egy másik problémám is akadt a vajastésztával. Sehol nem volt feltüntetve a szavatossági dátum. Pedig a cédulán ez állt: „Nem tartósított áru! Felhasználható: 5 napig."

(n. v.)

VAJAS-TÉSZTA

Készíti:

„RÁKÓCZI"
Sütő- és Cukrászipari K. T. Sz.
VIII., Rákóczi út 17.

50 dkg

Fogy. ár: **7,90 Ft**

NEM TARTÓSÍTOTT ÁRU!

727486 FNYV 11. F

Készült: ....-án
Felhasználható. 5 napig

TUDÁSSZOMJ

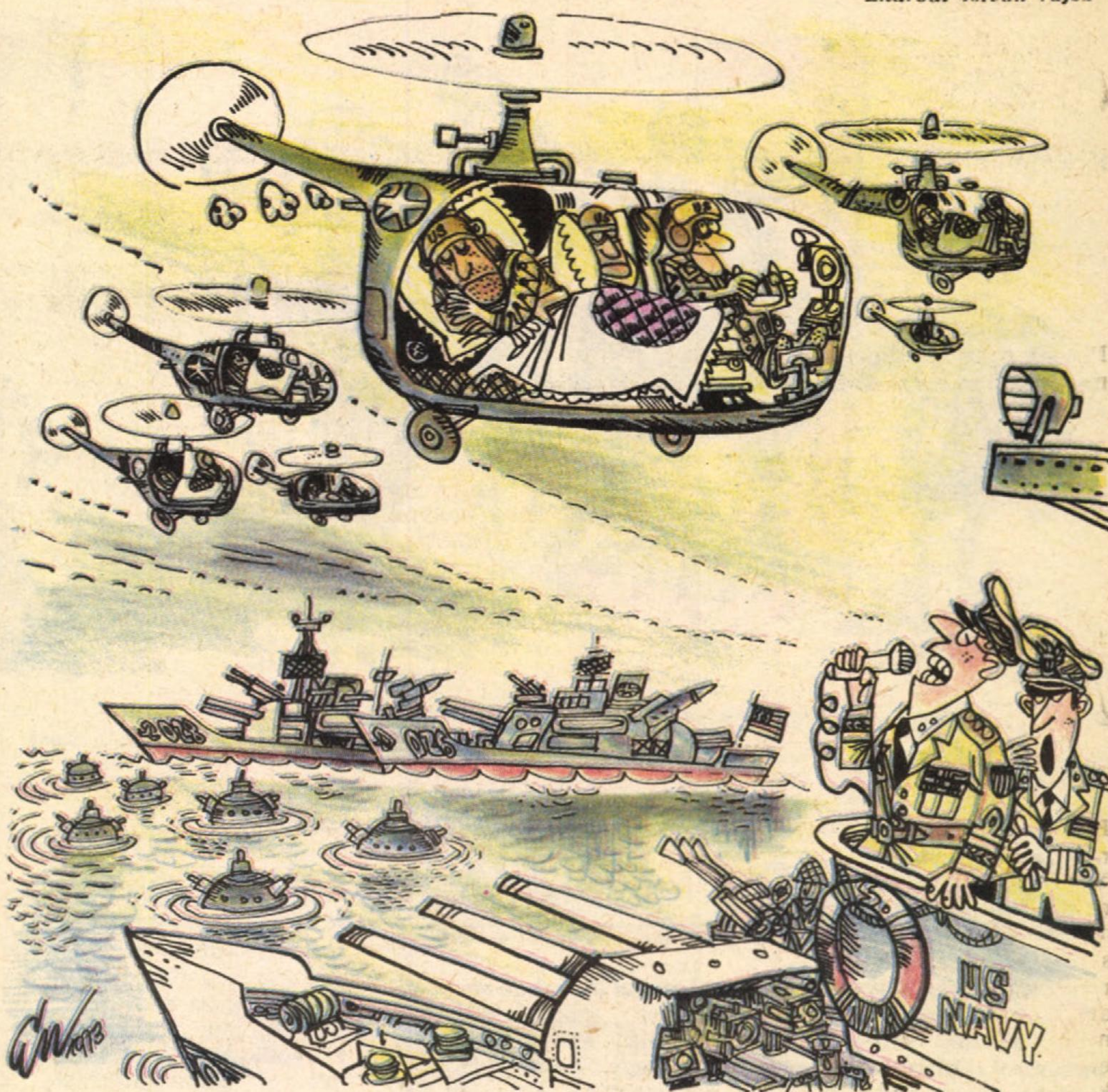

PAJKOS BOHOC

HAIPHONGI CSIPKERÓZSIKÁK

Endrődi István rajza

– Ébresztő, fiúk! Már megint eltelt egy hónap, fel kellene szednünk még egy aknát...

EGY FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNY TÖRTÉNETE

1

Néhány hónappal ezelőtt felkeresett a szerkesztőségben egy régi ismerősöm, a nyugdíjas Verpeléti néni, akit mindenki ismer a környékünkön: magánóvodája van. Azok a szülők, akiknek a gyerekeit helyhiány miatt nem vették fel az óvodába, rendszerint Verpeléti nénihez fordulnak segítségért és ő segít is: mindig van körülötte néhány apróság. Tulajdonképpen nem is a pénzért vállalta ezt a munkát, hanem azért, mert szereti a gyerekeket és amióta nyugdíjas, időmilliomos lett.

— Mi újság, Verpeléti néni? — kérdeztem tőle. — Segíthetek valamiben?

— Segíthet — mondta szelíden, de határozottan. — Magánegyetemet szeretnék alapítani...

2

— Minden évben azt hallom a szülőktől, hogy nagyon sok jelentkező helyhiány miatt nem kerül be az egyetemre. Nos, nálam van hely. Azt hiszem evvel is segítenék az anyukákon, apukákon és segítenék az államnak is. Kétszobás lakásom van, szép nagy szobák: rengetegen elférnének benne. És a közelben park is van, napközben levinném őket sétálni, hadd szívjanak egy kis friss levegőt, úgyis olyan sápadtak szegények...

— Nem hiszem, hogy ez menni fog, drága Verpeléti néni...

— No majd meglátjuk — felelte az öregasszony. — Hajlandó segíteni nekem?

— Persze, hogy segítek...

— Akkor mondja el az ismerősének. hogy nemsokára megnyitja kapuit a Stockfrommer Karolina magánegyetem.

— Ki az a Stockfrommer Karolina? Még sohasem hallottam róla.

— Nem is csodálom — felelte Verpeléti néni. — Ez az én leánykori nevem...

3

Amikor néhány nap múlva találkoztunk a parkban, Verpeléti néni, született Stockfrommer Karolina, a róla elnevezett magánegyetem megalapítója, avval dicsekedett el nekem, hogy már van két hallgatója, két lány, akiket nem vettek fel az Eötvös Lorándról elnevezett állami egyetemre.

— A szülők elfoglalt emberek — magyarázta Karolina néni —, és attól féltek, hogy a gyerekek felügyelet nélkül, rossz társaságba keverednek, vagy egész nap csavarogni fognak az utcán, de amióta tudják, hogy felvettem őket, nyugodtan dolgoznak: én vigyázok rájuk.

— Milyen szakosok?

— Az egyik magyar—történelem szakos, a másik pedig művészettörténésznek készül.

— Tanulnak rendesen?

— Minden délután kikérdezem őket, mert nálam nincs mese: tanulni kell. Most éppen szünet van. Lehoztam őket a játszótérre.

4

Ismét eltelt néhány hét. Ezalatt a néhány hét alatt többször is eszembe jutott Verpeléti néni magánegyeteme. Mi lenne, ha én is beiratkoznék? Az angol—orosz szakot választanám: régóta szeretnék nyelveket tanulni, de eddig még sohasem sikerült.

— Lehet róla szó — mondta a magánegyetem vezetője. — Beülhetne a kisszobába, oda egész nap besüt a nap, az ablakhoz tenném a szegény férjem kedvenc karosszékét és ott nyugodt körülmények között tanulhatna. Nálam csend van és nyugalom. Senki sem zavarná és a felesége is nyugodt lenne: jó helyen van és hasznosan tölti a szabad idejét. Persze a könyveket magának kellene megvennie...

Lehet, hogy beiratkozom a Stockfrommerre, mert magamban így neveztem el Verpeléti néni felsőoktatási intézményét.

Istenkém, de jó lenne újra egyetemistának lenni!

5

A napokban összefutottam Karolina nénivel. Legnagyobb csodálkozásomra óvodás korú gyerekekre felügyelt.

— Mi van a magánegyetemmel? Megfúrták?

— Megszüntettem — felelte egy kicsit szomorúan — Meg kellett szüntetnem...

— Dehát miért?

— Pinceklubot követeltek, saját beat-zenekart, irodalmi színpadot, sportpályát, tornatermet, nyelvi laboratóriumot, ösztöndíjat és ráadásul a főztömmel is elégedetlenek voltak. Kidobtam őket... Na, gyertek, galambocskáim — fordult a gyerekekhez. — Megyünk hintázni, hinta-palintázni...

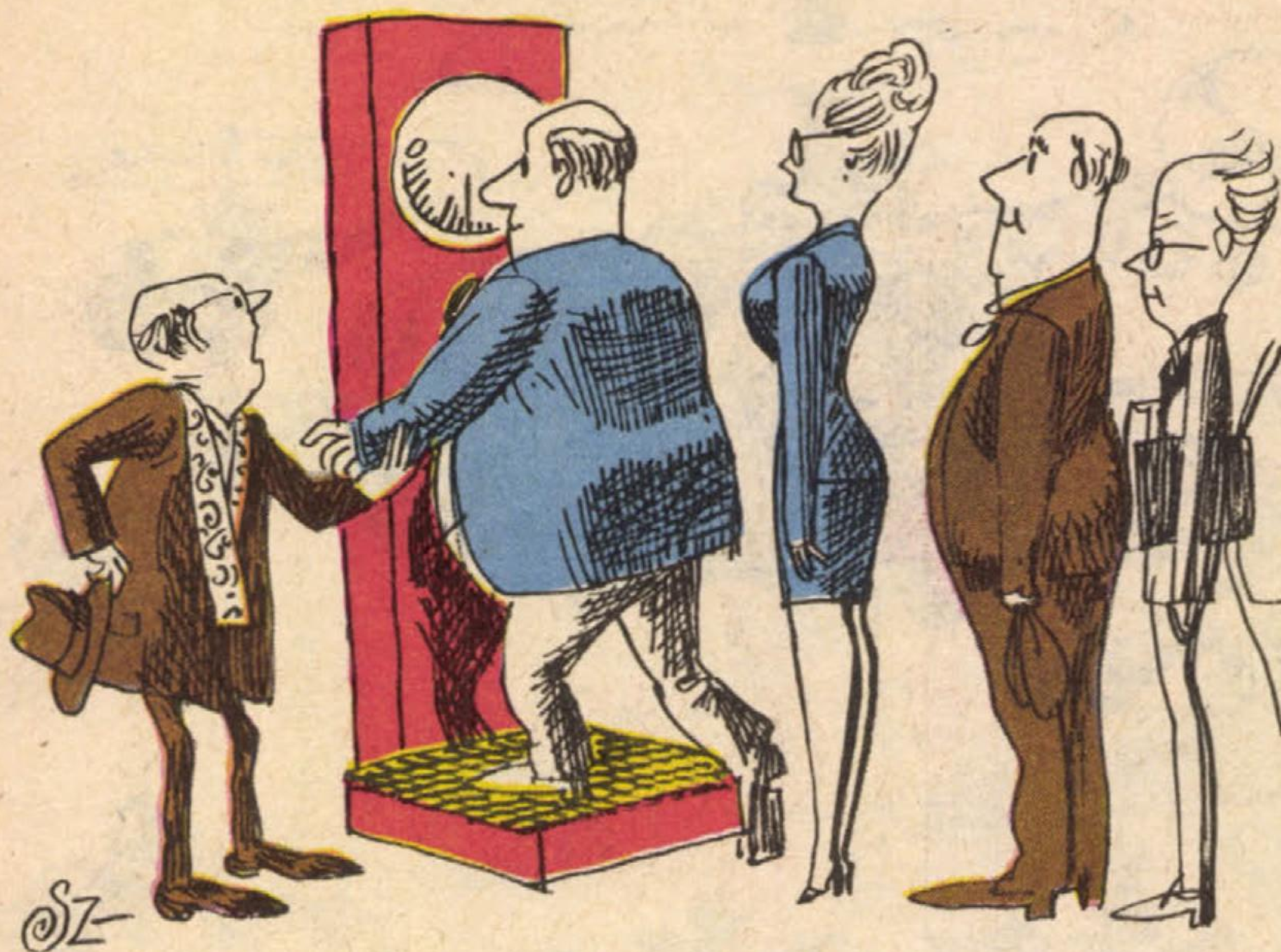
6

Így szűnt meg az ország egyetlen magánegyeteme. Alapította Verpelétiné, született Stockfrommer Karolina.

Mikes György

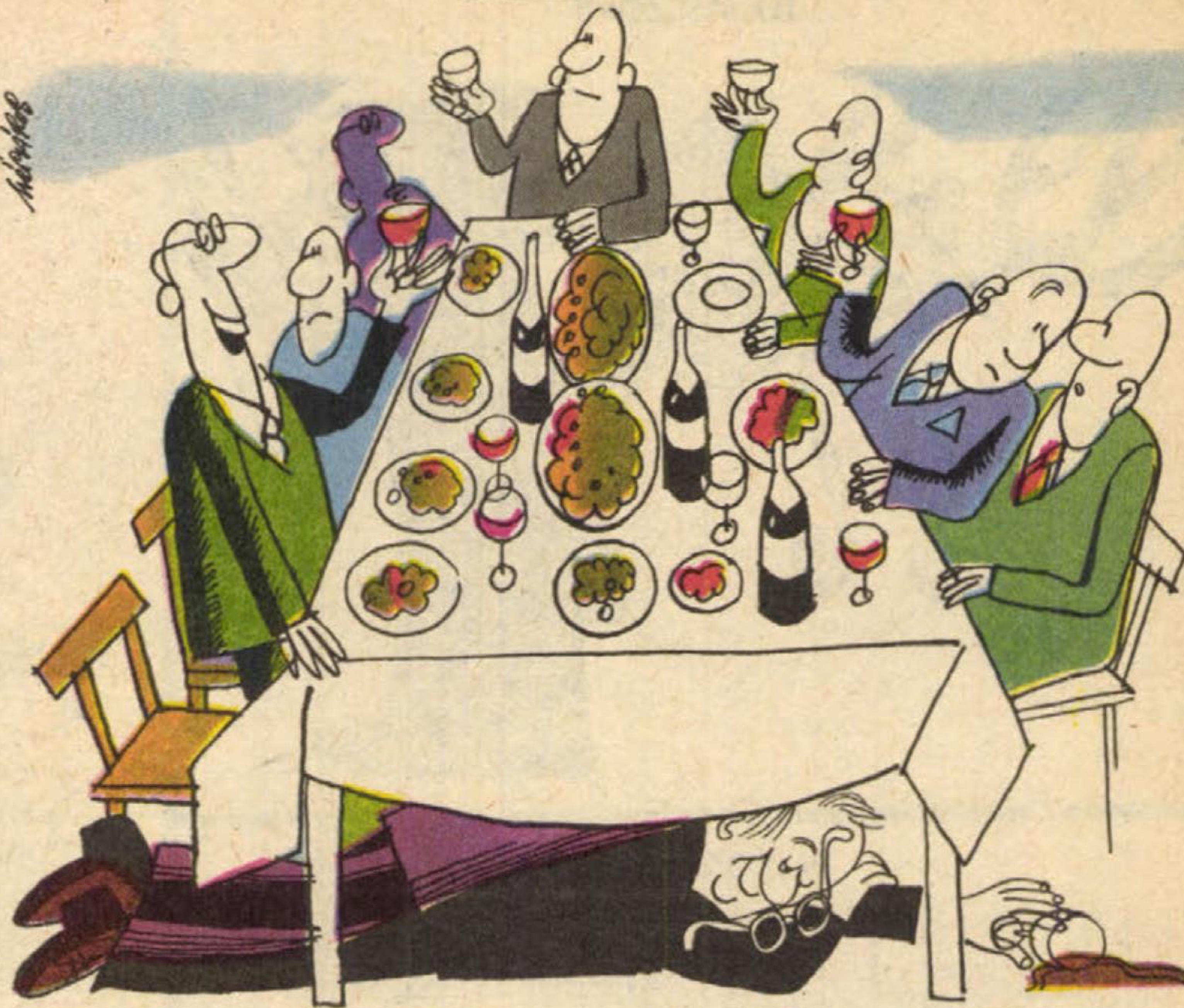

VÁLOGATÓS SZAVAZÓ

– Én olyat szeretnék, akinek súlya van!

IDEALIS TOLMÁCS

– Mister Brown azt mondja, hogy még sohasem volt része ilyen szíves vendéglátásban...

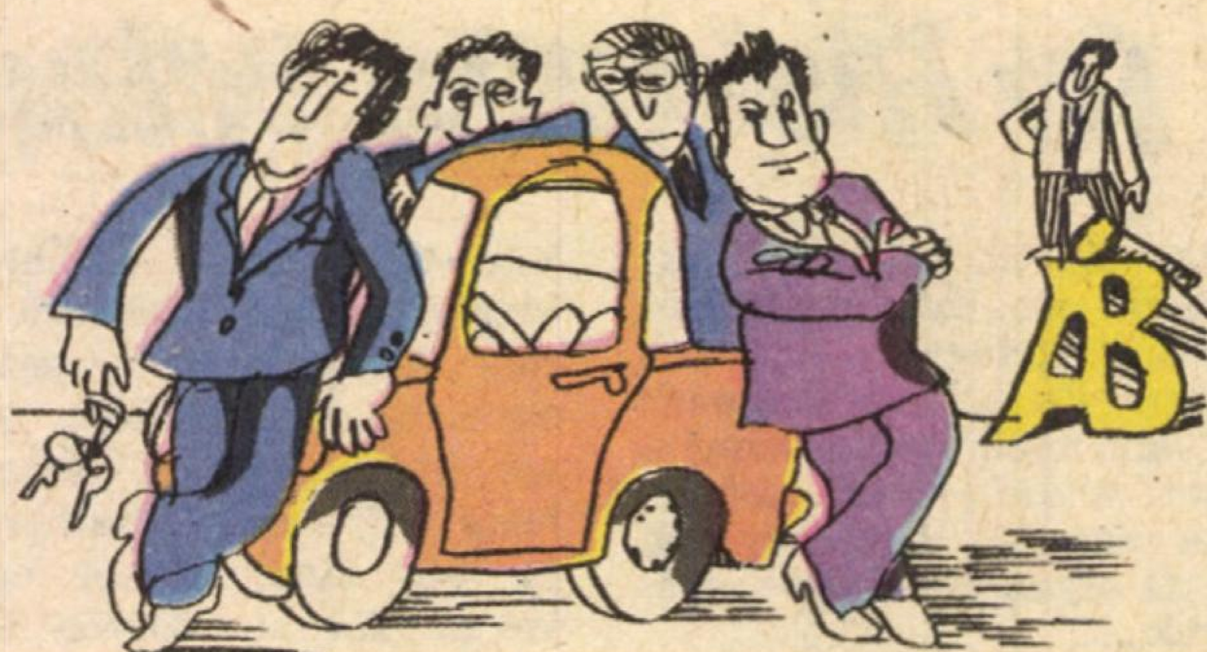
Büntetési pótlék

Az újságban olvastam, hogy néhány autós bíróság elé került: becsapták a biztosítót. Hogy a csaló autós vagy gyalogos, az a bűnügy érdemi szempontjából teljesen mindegy. Ám ez esetben a bíróság elé egy huszonhét éves *osztályvezető* és társai kerültek csalásért. A nyolc vádlott szövetkezett a csalásra, élükön az osztályvezetővel. Mindegyiküknek saját gépkocsija volt és külön-külön fizették a kötelező gépjármű-biztosítást. Az Állami Biztosító ilyen esetekben akkor fizet kárösszeget, ha a gépkocsi-balesetet *más* járművezető okozza. Az említett vádlottak közül azonban többben *önmaguk* karamboloztak és — mint a vádiratból kitűnik — hamisítással, csalással, fiktív gépkocsi-baleseteket jelentettek be, azt állítván, hogy *egymásnak* okozták a kárt. Az Állami Biztosító egy ideig kifizette a biztosítási díjakat, de aztán kiderült a turpisság: a társadalmi tulajdonban okozott kár összege 173 000 forint.

Amióta olvastam ezt a tudósítást, szüntelenül foglalkoztat az a gondolat, hogy egy huszonhét éves osztályvezető, aki elég fiatalon elérte ezt a posztot, miért vetemedett csalásra? Nyilván rendesen megél a fizetéséből; mit és mire gyűjt? Talán nagylábon él, vagy talán az eléggé költséges építési hobbynak hódol? Vagy francia konyakra, vagy valami hasonló luxusra kellett neki a pénz? Még azt sem mondhatta, hogy autóra vágyik, mert az már volt neki.

Lehet, hogy azt az elavult nézetet vallja, hogy csalni szabad, csak ne jöjjenek rá. Vagy talán, anynyira okos embernek tartja magát, hogy azt hiszi: olyan ügyesen tud csalni és olyan zsenialitással képes becsapni az Állami Biztosítót, hogy őt soha senki le nem leplezheti. Esetleg azzal védekezik, hogy gondatlanságból követte el a csalást. De még a kezdő jogász is tudja: gondatlan csalás nincs, a csalást ki kell tervelni, mint ahogy azt az osztályvezető is fondorlatosan kitervelte.

Nem ok nélkül hangzott el az országgyűlésen a társadalmi tulajdon védelmével kapcsolatban, hogy bíróságaink az eddiginél jobban éljenek az anyagi hátrányokkal járó büntetésekkel: a pénzbüntetések, a vagyon elkobzás alkalmazásával, amikor úgy látják, hogy azok hatékonyabb módon segítik elő a bűnözés visszaszorítását. Ugyanakkor figyelembe kell venni a bűntettet elkövető személy körülményeit, s a társadalmi tulajdon ellen elkövetett bűncselekmények nagyfokú veszélyességét.

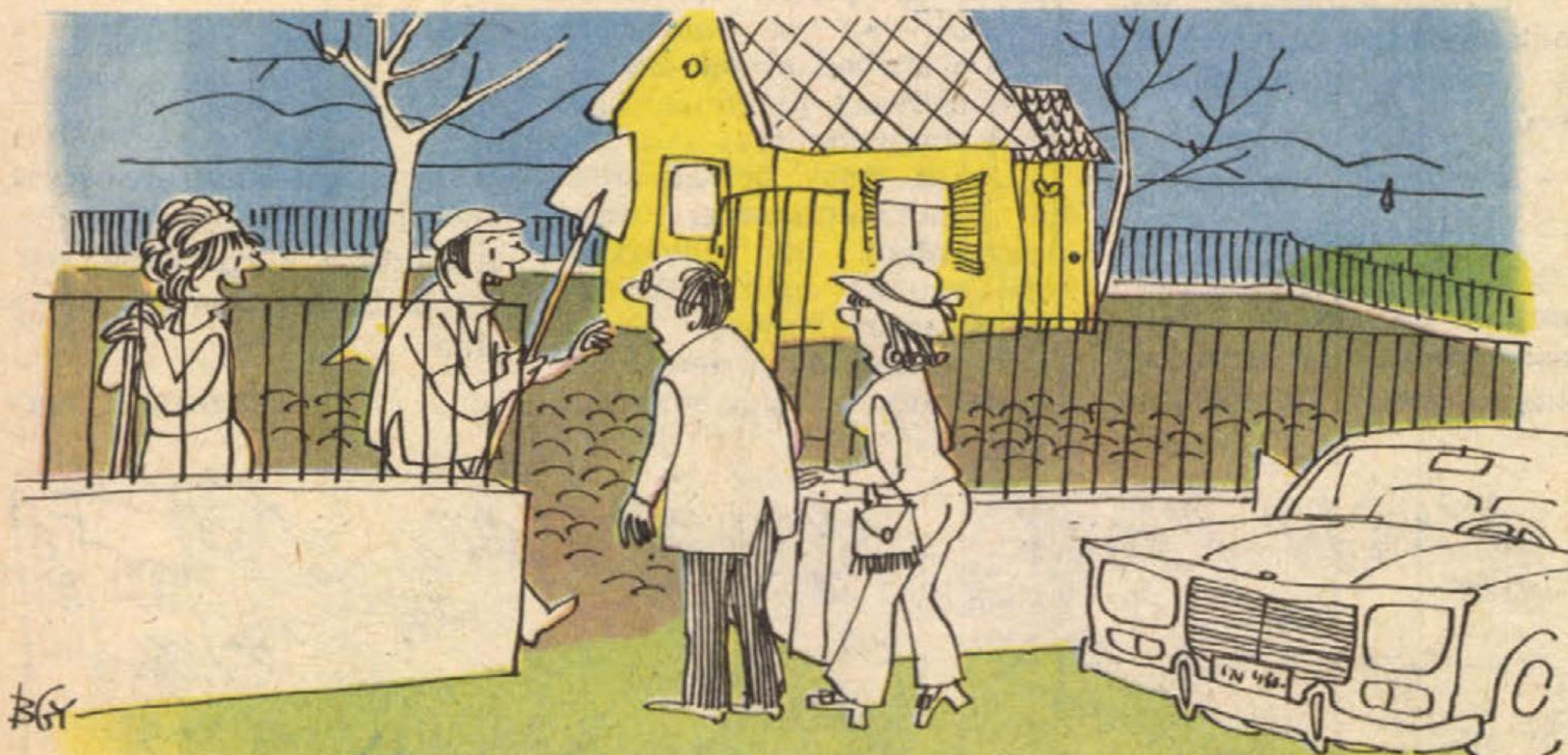
Ha rám lenne bízva, én az osztályvezető biztosítási csalásának elbírálásánál a *veszélyességet* máris figyelembe venném, bár nyolcan együtt sem okoztak több kárt a társadalmi tulajdonban, mint amennyit már sokan egyedül is elkövettek. De a veszélyességet én éppen abban látom, hogy a csalást a fiatal osztályvezető szép pályafutásának az elején követte el, és ha nem sújtják példás büntetéssel, akkor vérszemet kaphat még jónéhány kezdő vagy nem kezdő osztályvezető kollégája is, pedig a vezetőknek minden fokon különösen kell érezniök a felelősséget. Nemcsak a rájuk bízott anyagi javakért, hanem a minden rendű és rangú vezető állás jóhírének megőrzéséért is.

Hogy hasonló bűncselekmény elkövetésére más osztályvezetőket az esetleg enyhe büntetés ne sarkalljon, a megfelelő idejű elzárással együtt, mindenképpen a maximális pénz fő- és mellékbüntetést alkalmaznám. Sőt, ilyen esetben a büntetés mellé még *pótlékot* is vetnék ki. A cikkben szereplő osztályvezetőre kiszabnék legalább húsz százalék pluszt, pénzben is, és elzárásban is. De ezt csak példaképpen és alsó határként mondom, arra utalva, hogy bármilyen vezető beosztásban követ el valaki csalást és ezzel a társadalmi tulajdonban kárt okoz — a beosztástól függően — progresszív büntetési pótlékot alkalmaznék. Százalékosan és taxatíve.

Persze még mindig nem tudok megnyugtató választ adni arra, hogy egy huszonhét éves autótulajdonos-osztályvezető miért követ el csalást és miért siet annyira az anyagiak bűnös gyűjtögetésében, hogy a bíróság elé kerüljön?

Földes György

HÉTVÉGI VENDÉGEK

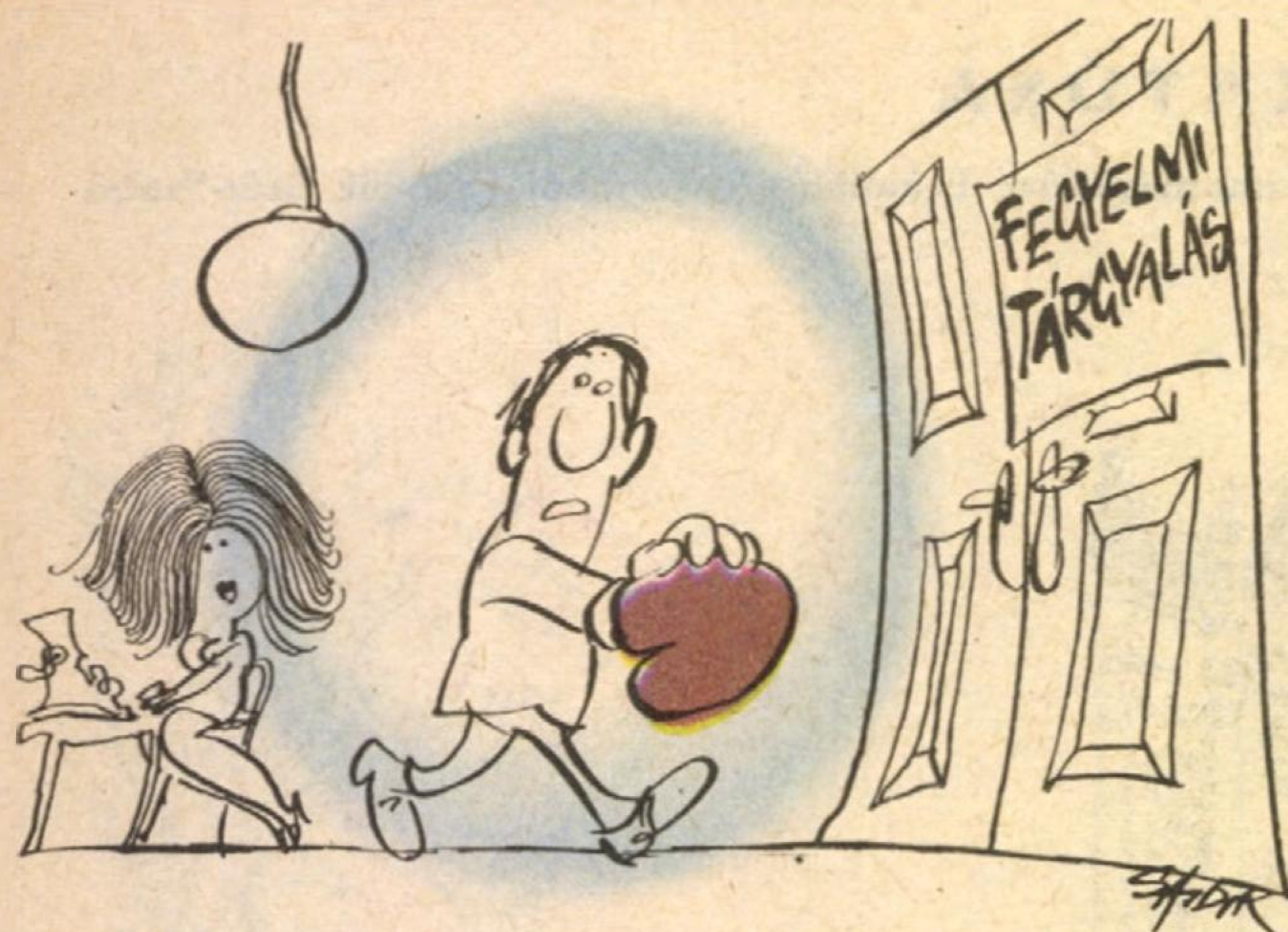
– Milyen kedves meglepetés! Azonnal kölcsönkérek még két ásót!

TERVEZGETÉS

– Kellene csinálni a Hortobágyon egy délibábszínházat...

ELSZÁNT FICKÓ

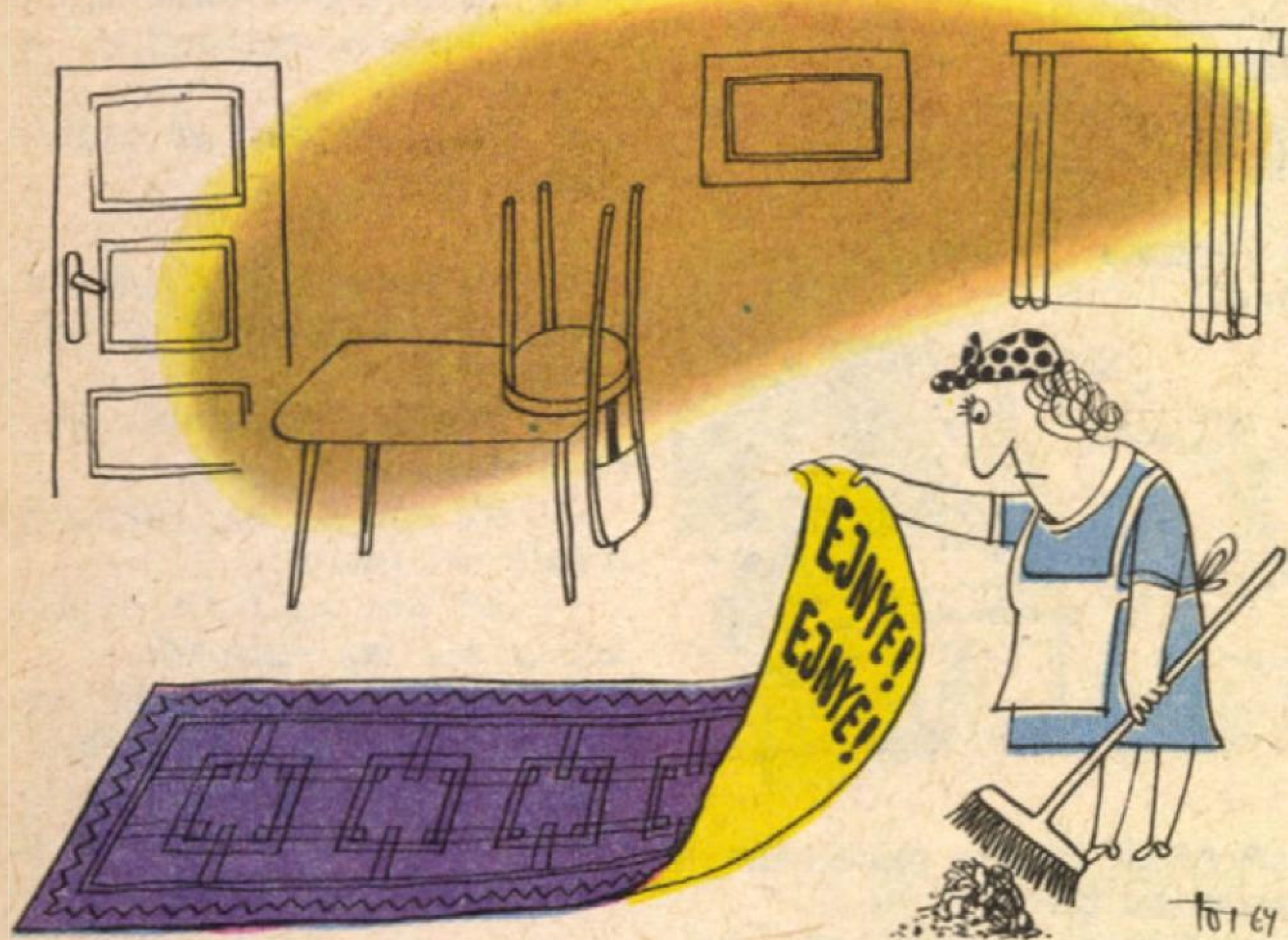
– Rájöttem, Gizike, hogyan fogok védekezni!

SZERETI A GYOMRÁT

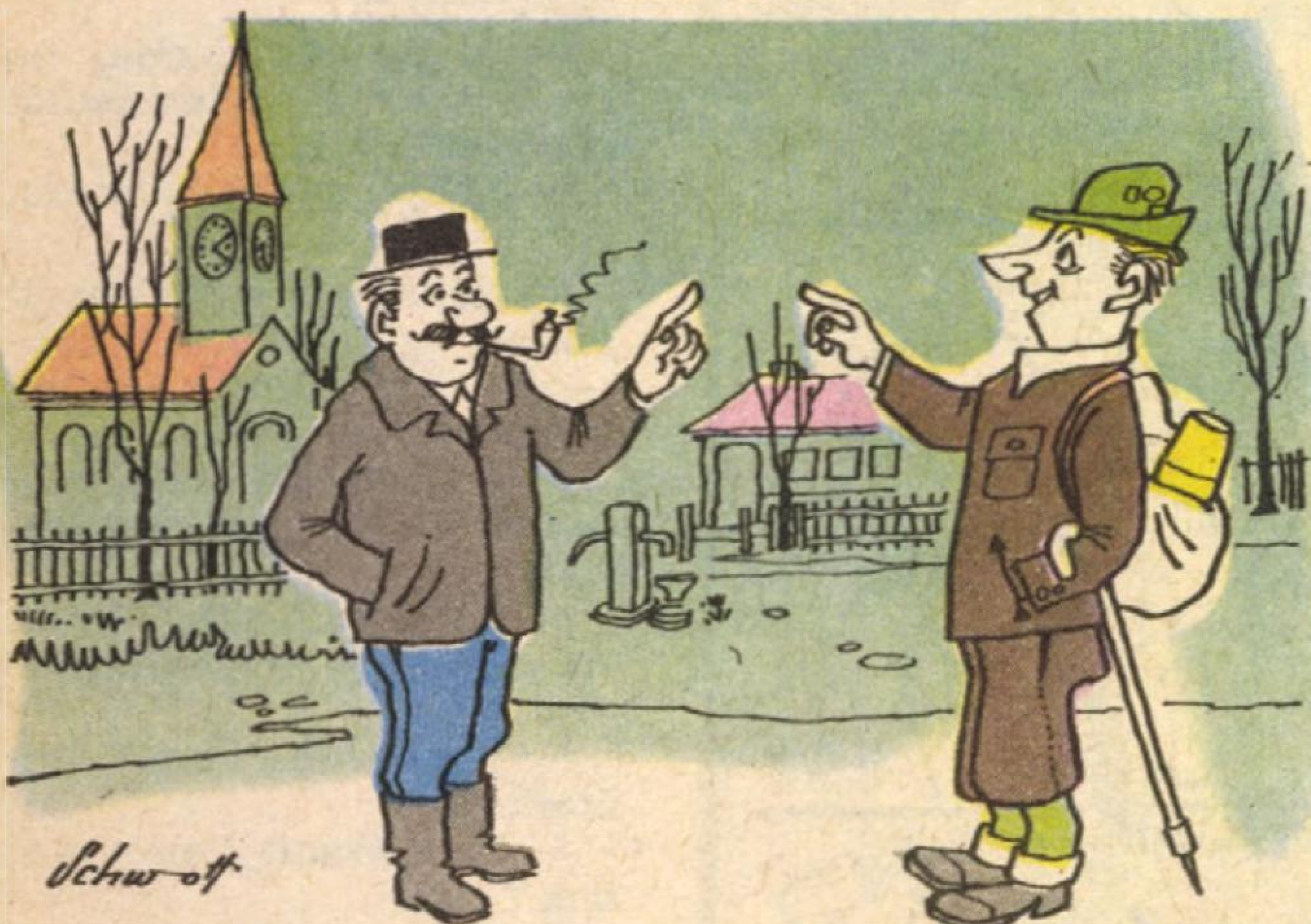

– Olyan kórházba vigyenek, ahol jó a koszt...

MEGLEPETÉS

TAVASZI TÚRÁN

– Jól jár a toronyórájuk?
– Jól, csak érteni kell hozzá. Amikor 9-et mutat és 12-t, akkor pontosan fél öt múlt öt perccel...

CIRKUSZ

Panaszkodnak a római ügyvédek. Egyszerűen képtelenség régi ügyek, jogi összefüggések, precedensek után kutatni, mert a bíróság irattára tele van — pardon — bolhával.

— Az egész bíróság egy bolhacirkusz! — kiáltotta egyikük, mire súlyos dorgálásban részesült.

Hogy miért...?

FALS

Chet Atkins, világhírű gitáros, a Nashville zenei központ vezetője jubileumi koncertet adott, a halhatatlan Segovia stílusában.

— Húsz évig tartott — mondta a sajtófogadáson —, amíg rájöttem, hogy nem tudom jól felhangolni a gitáromat. De akkor már késő volt, addigra híres ember lettem és — meglehetősen gazdag.

ÚJ TÍPUSÚ HÁZASSÁG

– Benneteket ki tart el?

DILIMENÜ

Bementem a Cinkakukkba, Strassz Vince már a fogát piszkálta.

— Mit egyem? — kérdeztem az étlapba bújva és inkább szokásból.

— Az a kérdés, hogy milyen napod van.

Felnéztem.

— Hogyhogy?

— Van egy teóriám — mondta Strassz Vince. Rájöttem, hogy az idegi tevékenység is kalóriát fogyaszt. Étrendünket tehát úgy kell megszabnunk, hogy a felvett kalóriák mennyisége pontosan megegyezzék az elfecsérelt kalóriák mennyiségével. Aki sokat dühöng annak több és testesebb táplálékra van szüksége, a boldog ember viszont akár egy falatot se egyék, mégis elhízik.

— Érdekes — mondtam. — De honnét tudom, hogy hány kalóriát dühöngtem el napközben?

— Méréseket végeztem — szólt Strassz Vince. — Vizsgálódtam. Sikerült összeállítanom egy kis operatív táblázatot.

Papírt tett elém.

Szimpla macera	10 kalória
Ugyanaz főnök, feleség, gyermek, vagy kedvenc eb részéről, tehát vitalehetőség kizárásával	20 kalória
Átnyúlnak a fejed fölött	21 kalória
Ugyanaz felmenő pumpával	25 kalória
Szederjes füllel	28 kalória
A földön vonszolódva	30 kalória
Magyar sci-fi tévében	500 kalória
Hülyének nézik az embert	1250 kalória

— Mókás — mondtam. — Csak még mindig nem tudom, mit ebédeljek.

— Nézd, meséld el nekem milyen napod volt és én pontosan összeállítom a menüdet.

— Kérlek. Reggel a metrón ketten a lábamra léptek s egy dagadt nő a nyakamba tüsszentett. De tolongás nem volt és jókor beértem. A palacsintafejű Geszterédi maró megjegyzésekkel illette a kimutatásomat, de Jolus futólag a vállamra ült, amikor a kávét hozta. Később jött Karaffa nyanya a gyűjtőívvel, ki hány társadalmi munkaórát vállal a főnök nyaralóján. Ettől írtó dühös lettem.

— Egészen az üvöltözésig?

— Nem mondhatnám. Maradjunk a zihálásnál.

— Asztalcsapkodás volt?

— Legfeljebb némi aktahajigálás.

— De a szemgolyód csak jojózott?

— Nem mennék ilyen messzire. Nevezzük egyszerű kigúvadásnak.

Strassz Vince számokat írt a papírszalvétára, összeadta.

— Kérlek szépen, rendelhetsz egy húslevest májgaluskával, utána pedig párizsi szűzérméket jóasszony módra. Persze csak hasábburgonyával.

— Csakhogy én utálom a hasábburgonyát. Egy kis rizs nem fér bele?

Strassz Vince újra számolni kezdett.

— Talán csinálhatok valamit. De akkor meg kell ígérned, hogy délután még dühöngsz egy keveset.

— Nyugodt lehetsz. Hatkor szülői munkaközösség, este kanaszta az anyósomnál.

— Helyes — rikkantott Strassz Vince — Jöhet a rizs.

Töprengett, tördelte a fogpiszkálókat.

— Jobb helyeken nemsokára bevezetik majd a dilimenüket — mondta. — A-menü zaklatottaknak 15,40. B-menü feldúltaknak 17,80. C-menű rángatózóknak 21,83. Aztán egyszer majdcsak áttérünk a kímélő életmódra. Kitaláljuk a kímélő munkahely intézményét. A kímélő családét. A kímélő közéletét. A kímélő világét. Ha az emberek nem piszkálnák egymást, bőven beérhetnénk egy tányér leveskével és néhány font szárított hússal, miáltal szép pénzeket spórolhatnánk.

— Álljon meg a menet, Strassz Vince — mondtam. — Arra te várhatsz.

— Ez az! — ordította hirtelen és tiszta lila lett a feje. — Zsebrevágjuk a földgolyóbist, a Venusra kacsintgatunk és közben halálra maceráljuk egymást. Esküszöm megüt a guta. Úgy éljek, egeret szülök mérgemben.

Habzott a szája, a szemei vadul forogtak. Földhöz csapta a vastag hamutartót, mert tudta, hogy úgysem törik el. Aztán kezet fogott önmagával és a pulzusát mérte.

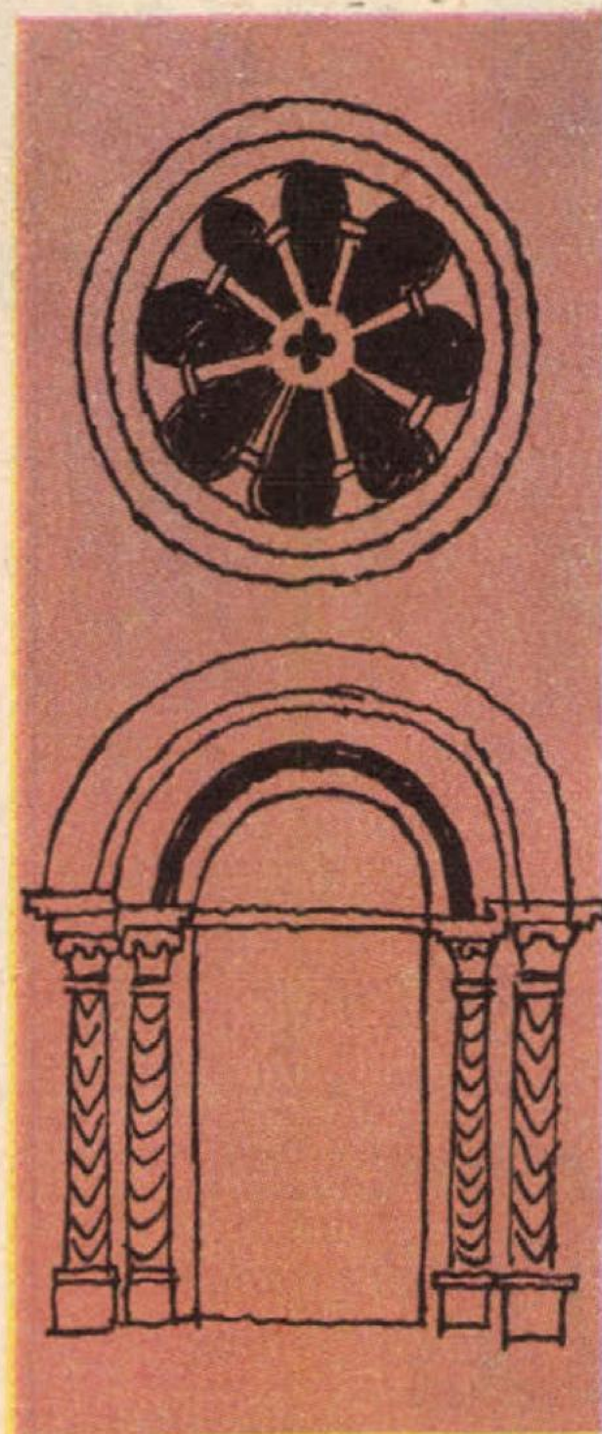
—Nna — mondta hosszú, fütyülős sóhajjal. — Ez is legalább 620 kalóriámba került. Főúr, most hozhat egy gesztenyepürét. Sok habbal.

Peterdi Pál

EGY DÍJNYERTES KARIKATÚRA

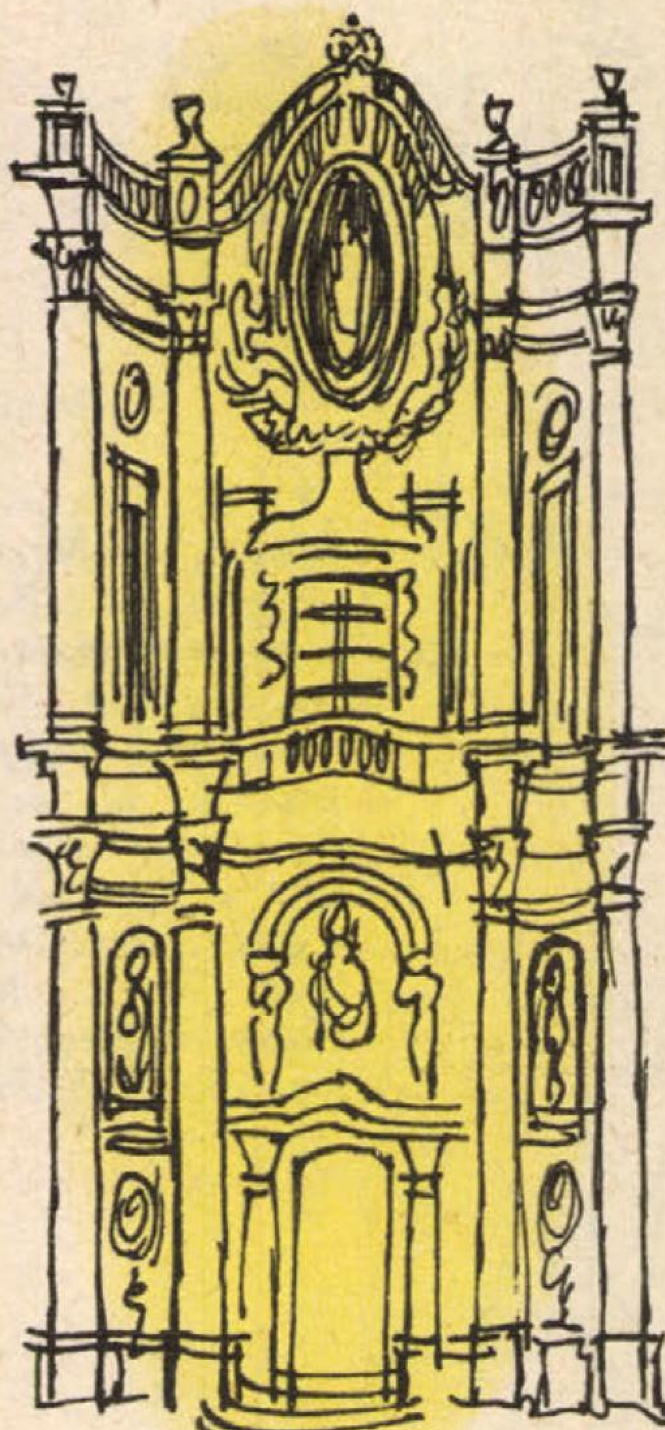
„Szatírával a békéért" címmel rendezték meg Moszkvában a második nemzetközi karikatúrakiállítást. E kiállítás anyagából közöljük Szűr-Szabó József „Stílusok" című, díjnyertes rajzát.

ROMAN

GÓT

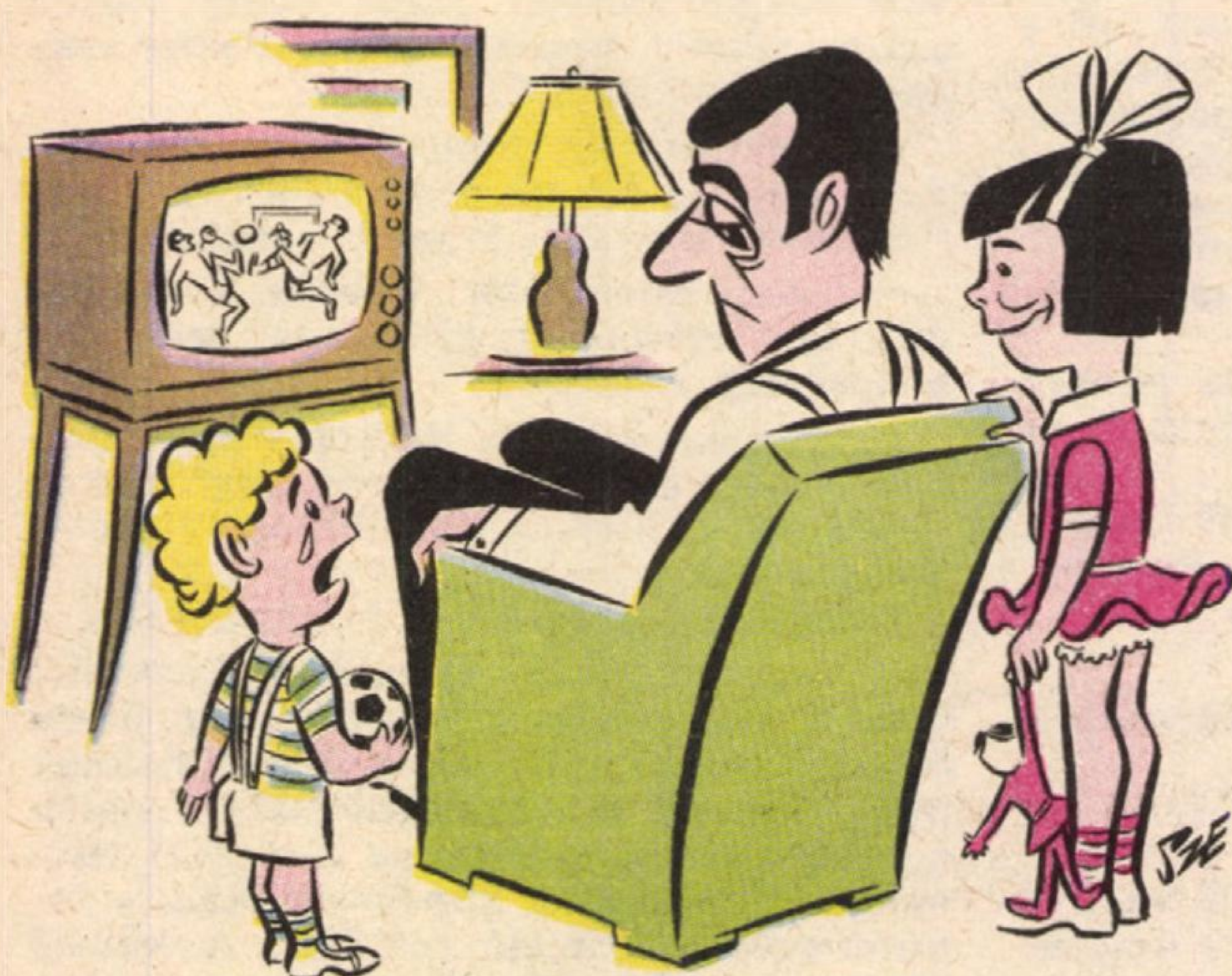

BAROKK

USA STILUS

EURÓPA-KUPÁT NYERTEK A RÖPLABDÁS LÁNYOK

— Apu, már a röplabdás lányok is jobban labdáznak, mint a focista fiúk?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egy nő betér az üzletbe és divatos blúzt kér az eladótól.

— Parancsoljon. Ez a legújabb párizsi divat — teszi le a pultra az árut az eladó.

— És nem fakul ki a napon?

— Hová tetszik gondolni? Három évig volt a kirakatban, és még most is olyan mint új korában.

*

A tanító megkérdi Pistikét:

— *Fiacskám, tegnap miért nem voltál iskolában?*

— *Megszaporodott a család, tanító úr.*

— *Gratulálok. Öcsi vagy húgocska született?*

— *Hová tetszik gondolni? A mama végre férjhezment!*

A híres vadász baráti társaságban meséli:

— Egyszer egy afrikai vadászaton a dzsungel fái alatt kellett meghálnom. Arra ébredek, hogy egy oroszlán ott áll mellettem. A nyakamban éreztem a lélegzetét.

— És erre mit csinált? — kérdi valaki dermedten a társaságból.

— Felhajtottam a gallérom.

*

Krepuskáné betér egy bazárba és megkérdi az eladót:

— *Tessék mondani mibe kerül egy legyező?*

— *Az egyik 10 forint a másik 18 forint.*

— *Az ára nyilván a minőség szerint változik.*

— *Nem kérem. A 18 forintos legyezővel legyezheti magát, a 10 forintosat pedig maga elé kell tartani és a fejével bólogat hozzá . . .*

*

Klepcsányi megkérdi barátját Cvihoreket:

— Adjál tanácsot, mit vegyek a feleségemnek születésnapjára?

— A legjobb lenne, ha ezt a kedves feleségedtől kérdeznéd meg.

— Annyi pénzem nincs.

*

A fiatalembert behívják katonai szolgálatra. Megkérdik tőle, hogy melyik fegyvernemet választaná.

— *A flottánál szeretnék szolgálni — feleli határozottan.*

— *Rendben van. Máris beosztjuk egy tengeralattjáróra.*

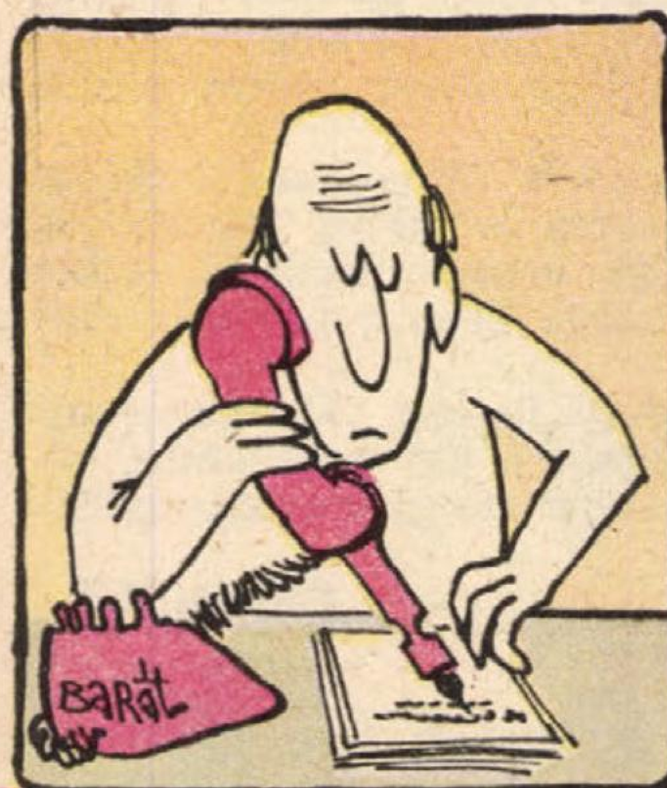
A fiatalember rémülten tiltakozik:

— *Tengeralattjáróról szó sem lehet!*

— *Miért nem?*

— *Mert megszoktam, hogy éjszakánként nyitott ablaknál alszom!*

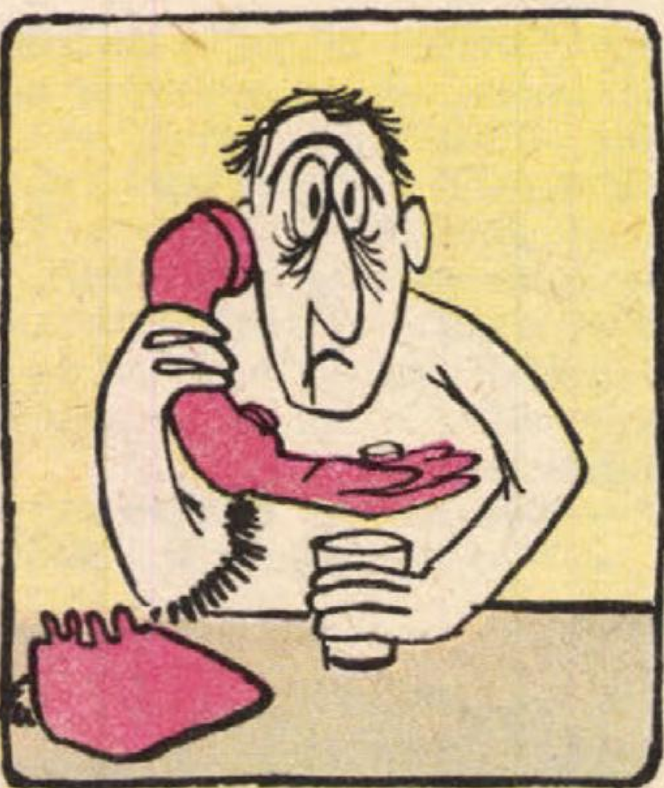
TELEFON NAGYON ELFOGLALT BEOSZTÁSÚAKNAK

Tollal

Szemüveggel

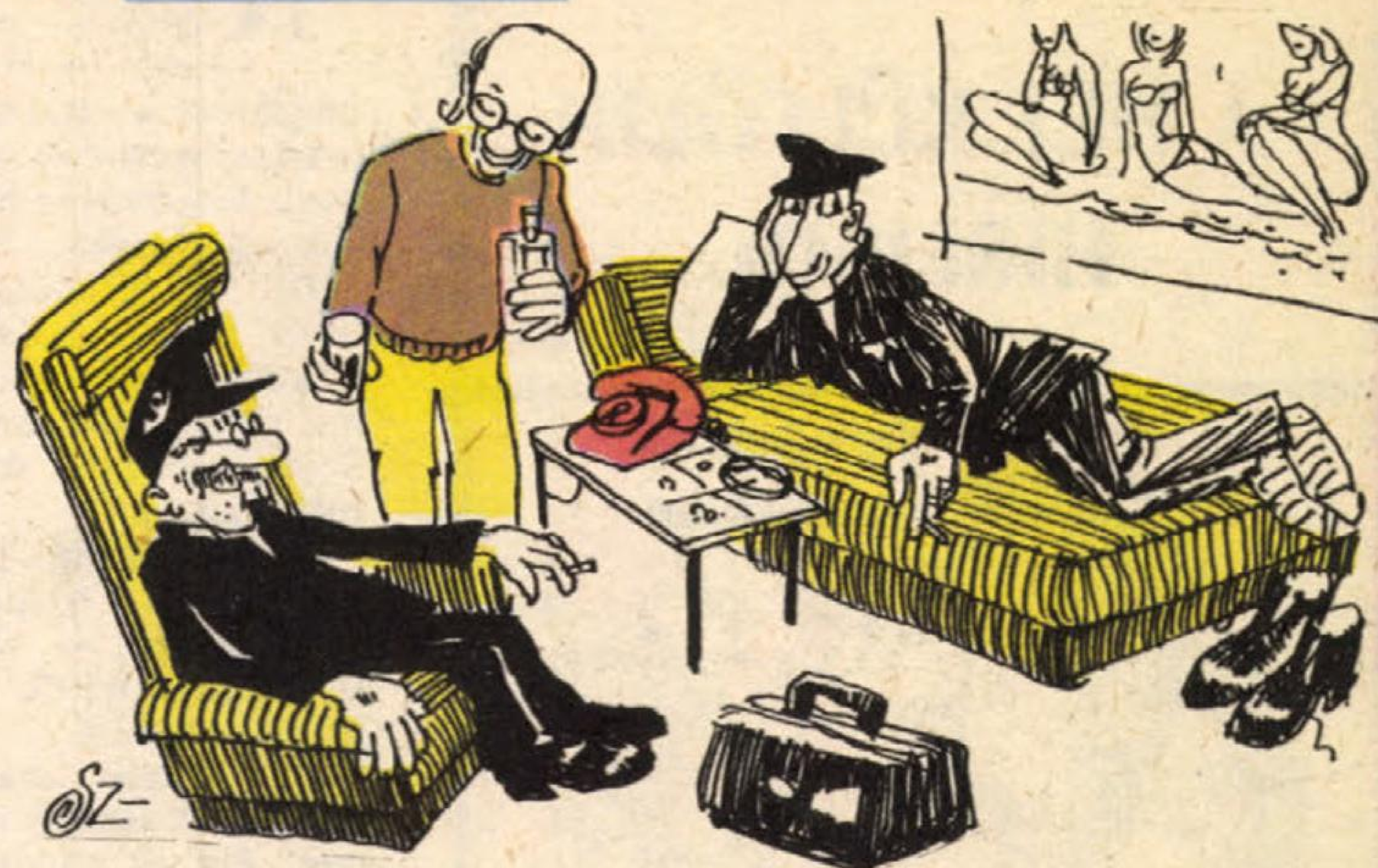
Idegcsillapítóval

Vizes borogatással

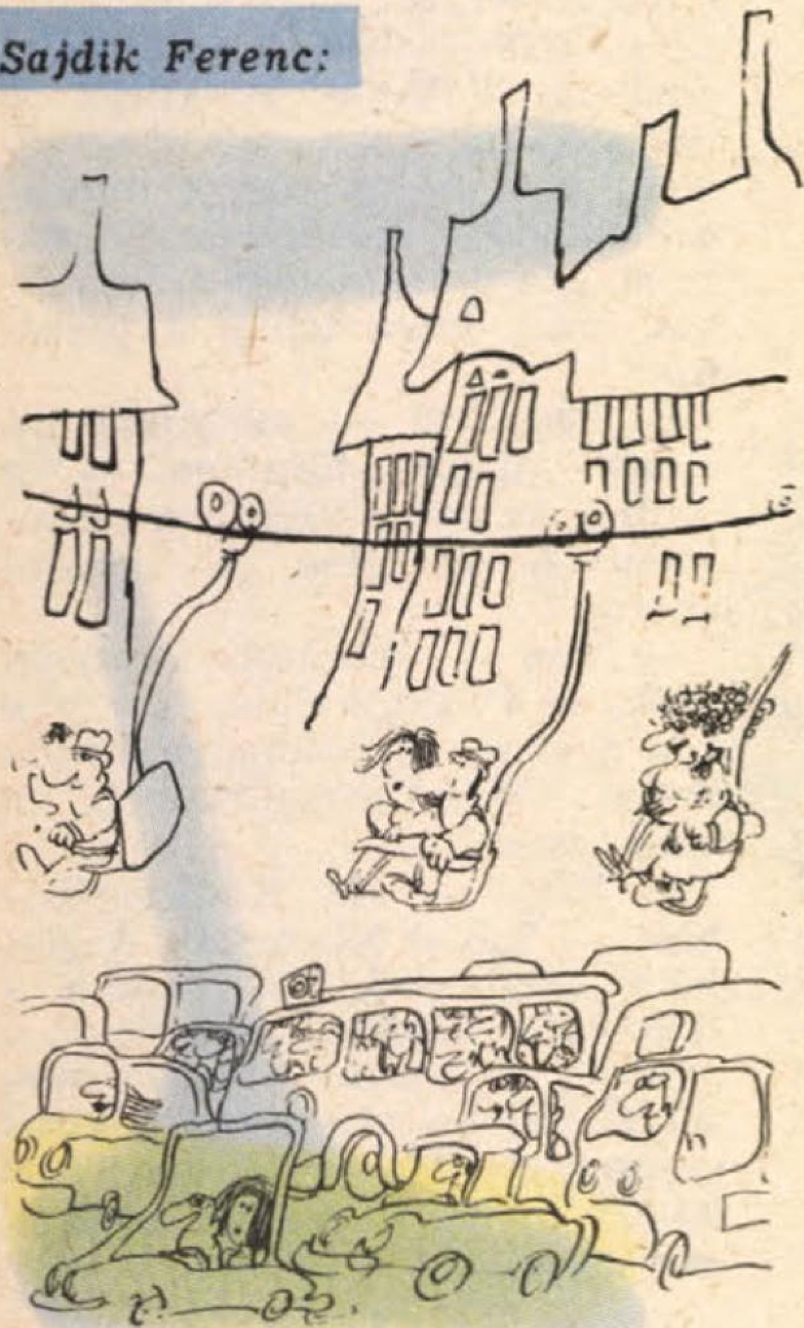
MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Milyen jótettet vittek véghez?

Szűr-Szabó József:

– Kihívattam a posta telefonszerelőit, hogy semmi hiba, csak pihenjenek egy kicsit.

Sajdik Ferenc:

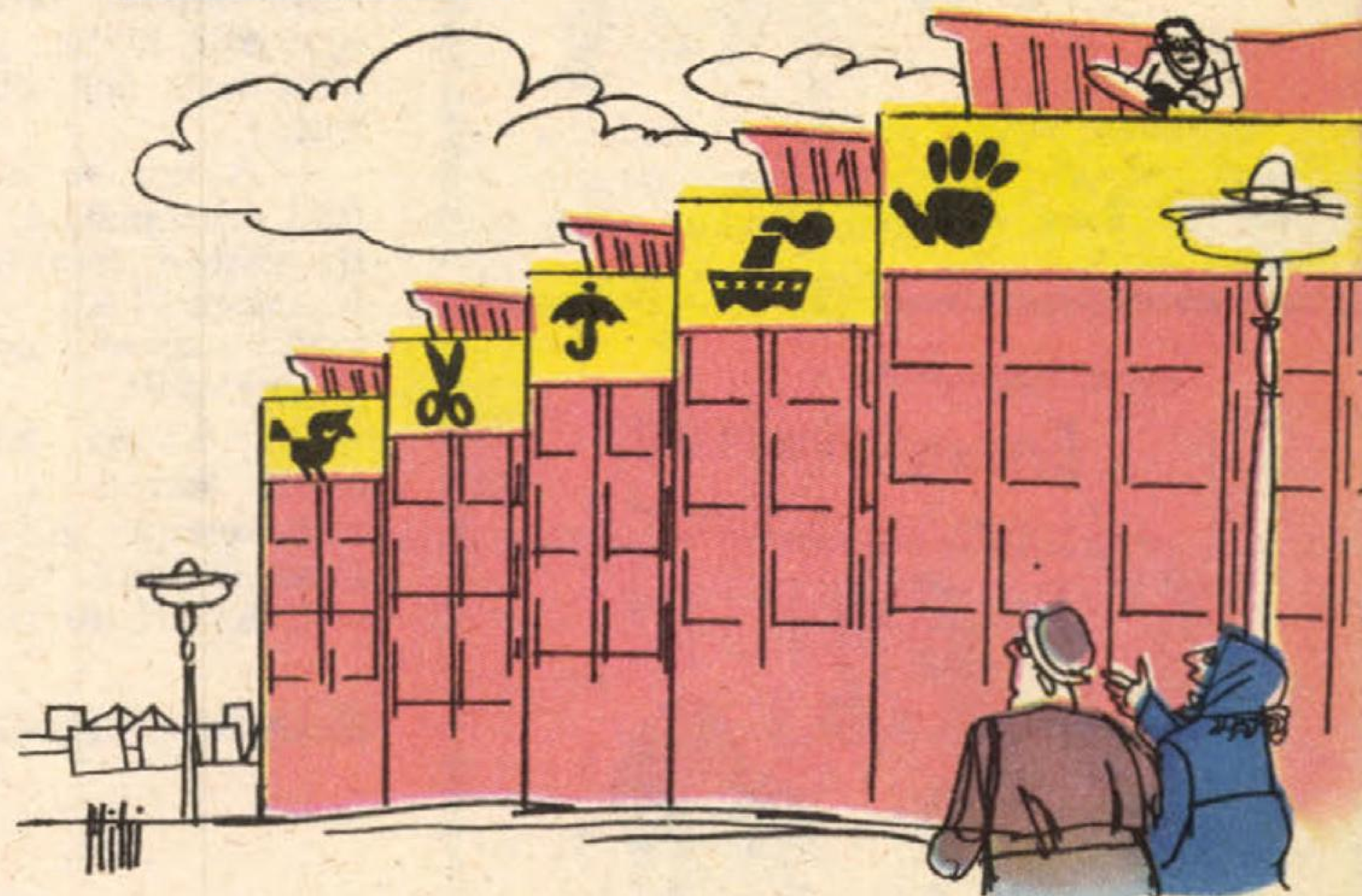
– Elkészítettem a libegő tervét a Rákóczi útra.

Várnai György:

– Egy elkeseredett barátomnak pénzt adtam, hogy revolvert vehessen magának.

Hegedűs István:

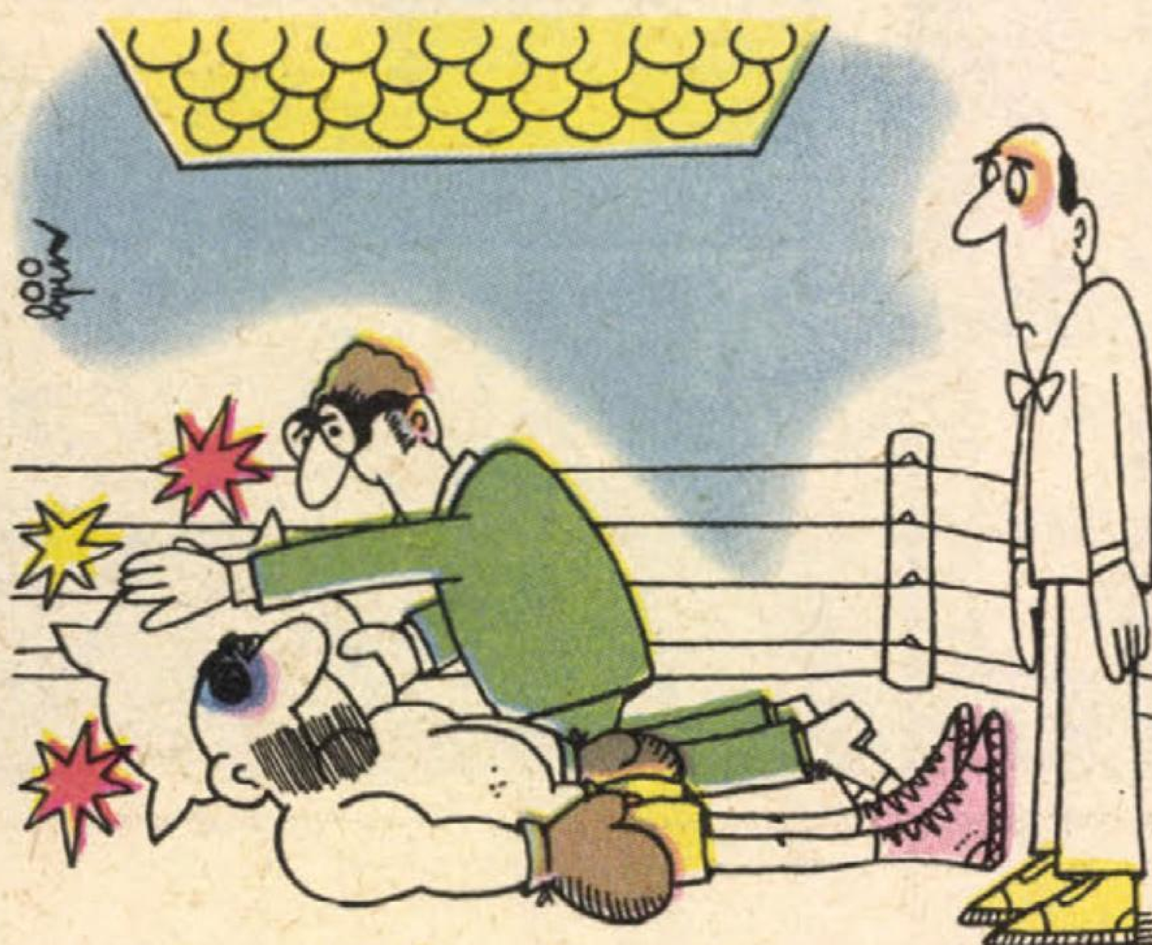
– Lakótelepi házakra ismertető jeleket rajzoltam.

Lehoczky István:

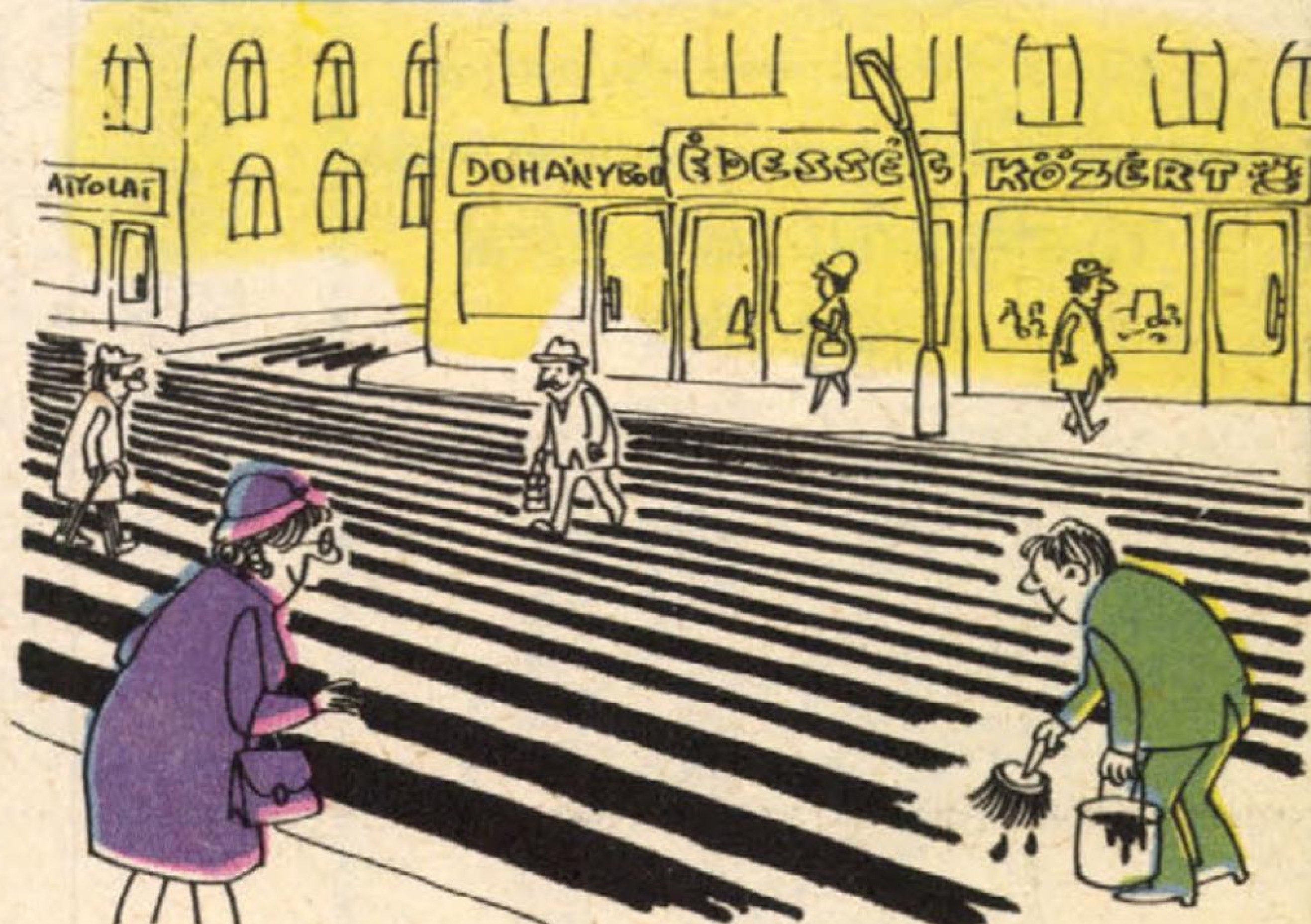
– Tiszta vizet vittem a halaknak.

Balázs-Piri Balázs:

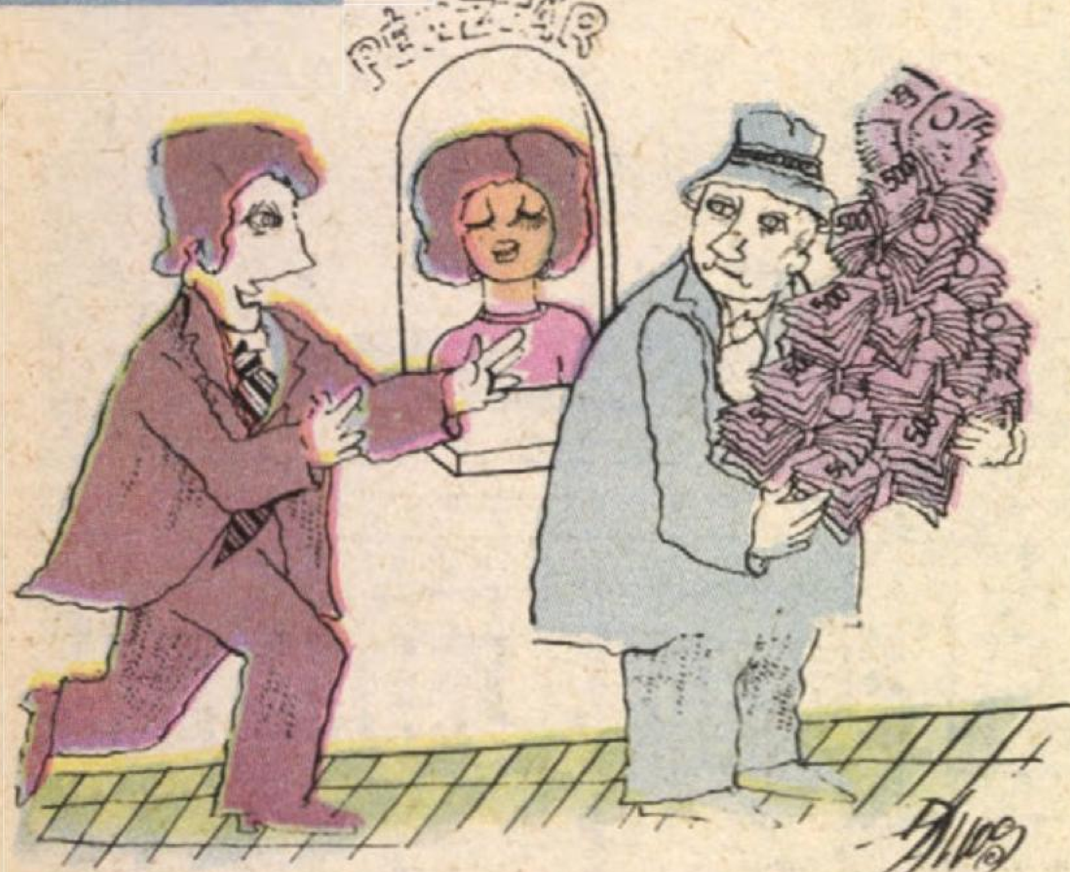
– Tegye ezt a párnát a feje alá, szerencsétlen ember! ...

Brenner György:

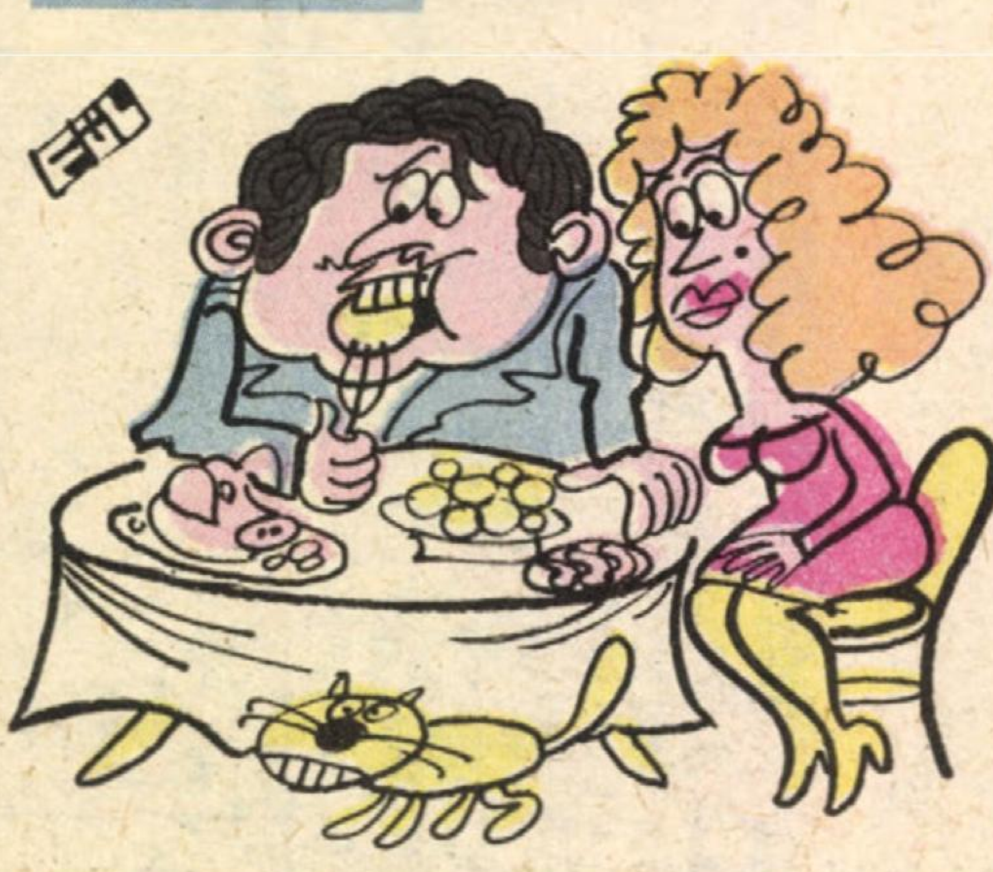
– Telefestettem zebrával az úttestet, hogy az öregeknek ne kelljen annyit kerülgetni ...

Dallos Jenő:

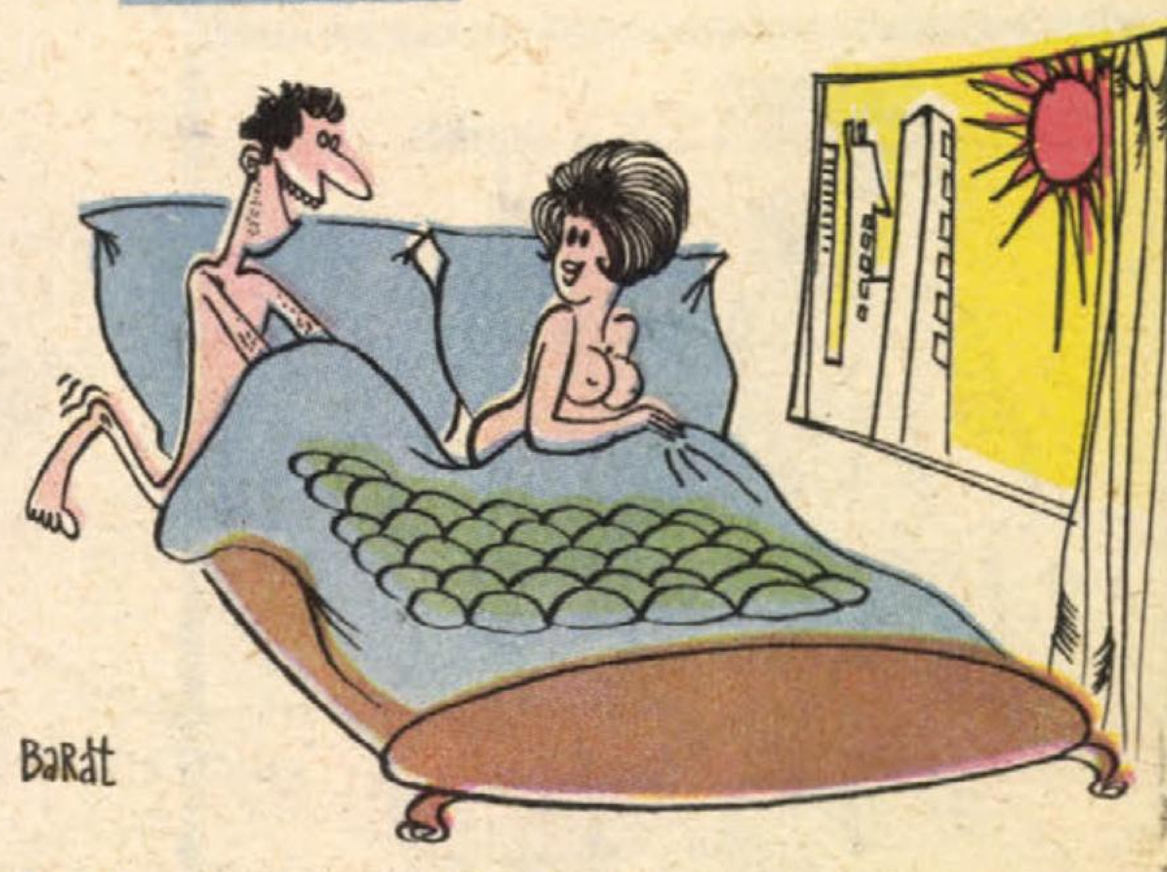
– Felajánlottam, hogy segítek elkölteni az öt találatos lottófőnyereményt ...

Fülöp György:

– Többször elettem a hizlaló ételeket a feleségem elől.

Barát József:

– Megjavítottam mások elrontott házasságát.

A HÉT KÜLFÖLDI HÍREIBŐL

Endrődi István rajzai

– Minek nekem magyar háztartasi gép? Az én született angol gépem már 65 éves, de még mindig működik . . .

– Jóisten, Elemér, csak nem lett az OPEC tagja?! . . .

– Ez nem örül az utazásnak . . . Ez egy éretlen tacskó . . .

– De uram, van erre ír!
– Jaj! Csak az íreket ne emlegesse!

NYOLC

Nézzetek körül a házatok táján — mondta a Főfelelős. — Hallom, hogy a dolgozóitok harminc százaléka nem végezte el a nyolc általánost. Lehetetlen állapot. Indítsatok esti iskolát.

Dr. Kikéri Magának akihez a fenti szavak szóltak, mélyen a lelkébe véste az intelmet. Azonnal nekiindult, hogy a FŐTUTU üzemrészeiben esti iskolásokat toborozzon.

— Ha eddig jó voltam hat elemivel — mondta neki Öreg Megbízható — jó leszek eztán is. Nem csinálok magamból vén fejjel oskolást.

Dr. Kikéri esküdözött, hogy az öreg húsznak sem látszik, de nem ért el eredményt. Tovább keresett tehát.

— Három gyermekem van — utasította el Családos Apáné. — Ha a fejem tetejére állok, akkor se érek rá iskolába járni.

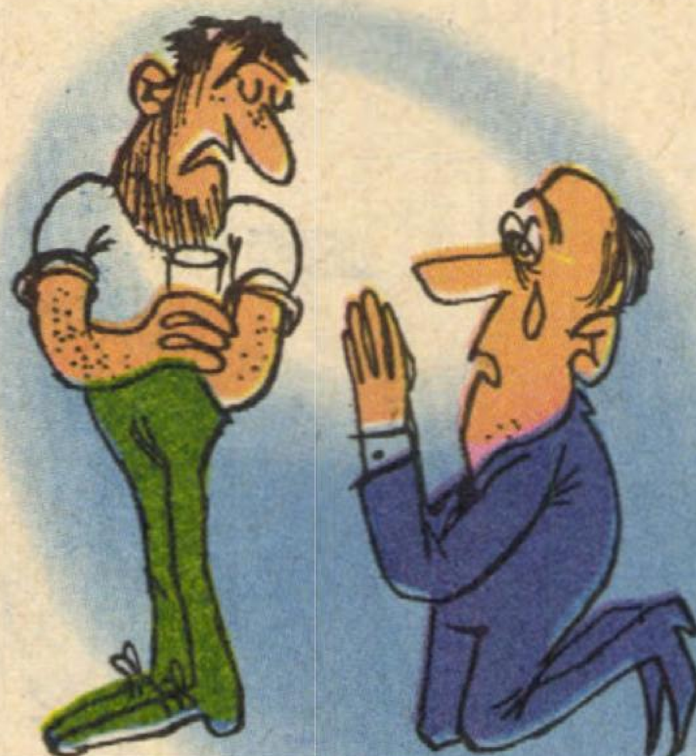
Dr. Kikéri térden állva könyörgött, hiába. A harcot persze nem adta fel. Fiatalokat keresett.

— Akkor se tanulok, ha égföld összeszakad, és a piros ultit zölddel csinálják — mondta Karakán Fickó. — Az volt a legszebb napom, amikor utoljára láttam sulit.

Dr. Kikéri háromórás előadást tartott a fiúnak, eredménytelenül. Következő útja a gyár melletti italbolthoz vezetett. Az ott tanyázó káder, Furtiszik Rizling, sommásan intézte el.

— Rajtam nem fog röhögni a tulajdon gyerekem, ha megbukom.

Dr. Kikéri, a fáradhatatlan, az éjszakai műszakosokat is végigjárta.

— Nem és ezerszer nem — mondta Kaparjkurta Szerző. — Házat építek, nincs egy pillanatnyi szabad időm.

Dr. Kikéri megígérte, hogy segít építeni a házat, de a jóember nem hitte el, hogy ért a kőművesmunkához. A következő kérdezett, Eszetokja Zajda, vállvonással kezdte.

— Van énnekem annyi eszem, mint akárkinek, és megmutatta a lábát. — Nyolc általánossal se leszek szebb, mint héttel, nem igaz?

Dr. Kikéri elmesélte a kaméliás hölgy szomorú történetét, de a bájos Zajda betegre nevette magát az eseten.

Már-már úgy tűnt, reménytelen a helyzet.

— Ugyan már — mondta Suttyom Pali. — A kutya se tudja rólam, hogy csak öt osztályom van. A lányoknak mindig azt mondom, építészmérnök vagyok. Ha elkezdeném a hatodikot járni, hová lenne a presztizs?

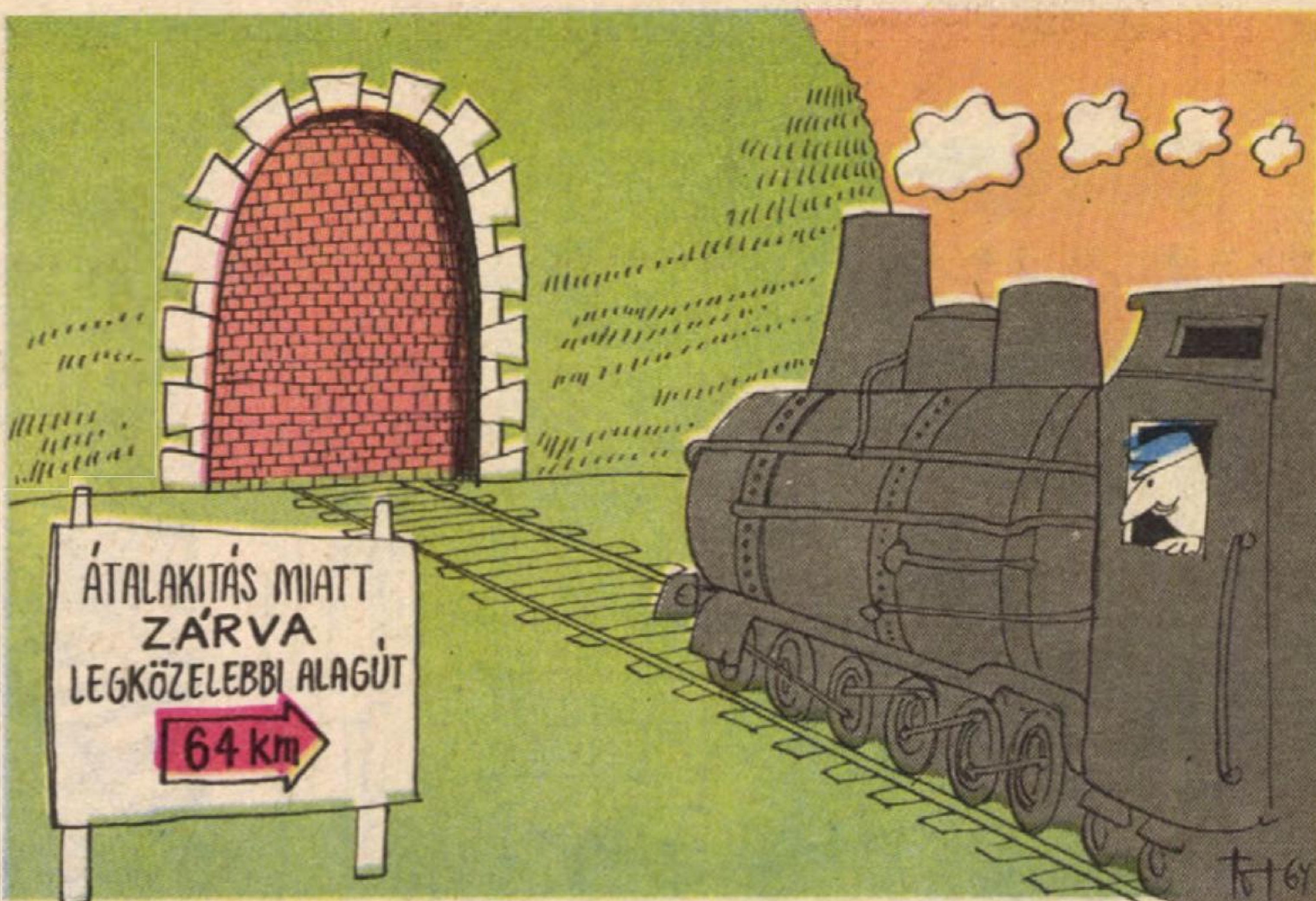
— Presztizs — motyogta dr. Kikéri, nagyon fáradtan. — Ez őrület. Az egész üzemben ne legyen egy élő lélek, aki tanulni akarna?

— Van — bólintott Suttyom szaki. — Tudja, a Béla, az a szép szál gyerek. Az boldogan beiratkozna. Még gimnáziumba is akar menni.

— Béla? — dr. Kikéri elkékült. — Szó se lehet róla. A legjobb szegecselő, aki valaha a föld hátát taposta. Ha elvégzi a nyolcat, pláne a gimnáziumot, fütyül nekem három műszakban szegecselni. Még professzor lesz belőle, és hol kapok én manapság szegecselőt?

Flórián Zsuzsa

KÖZLEKEDÉSI VÍZIÓ

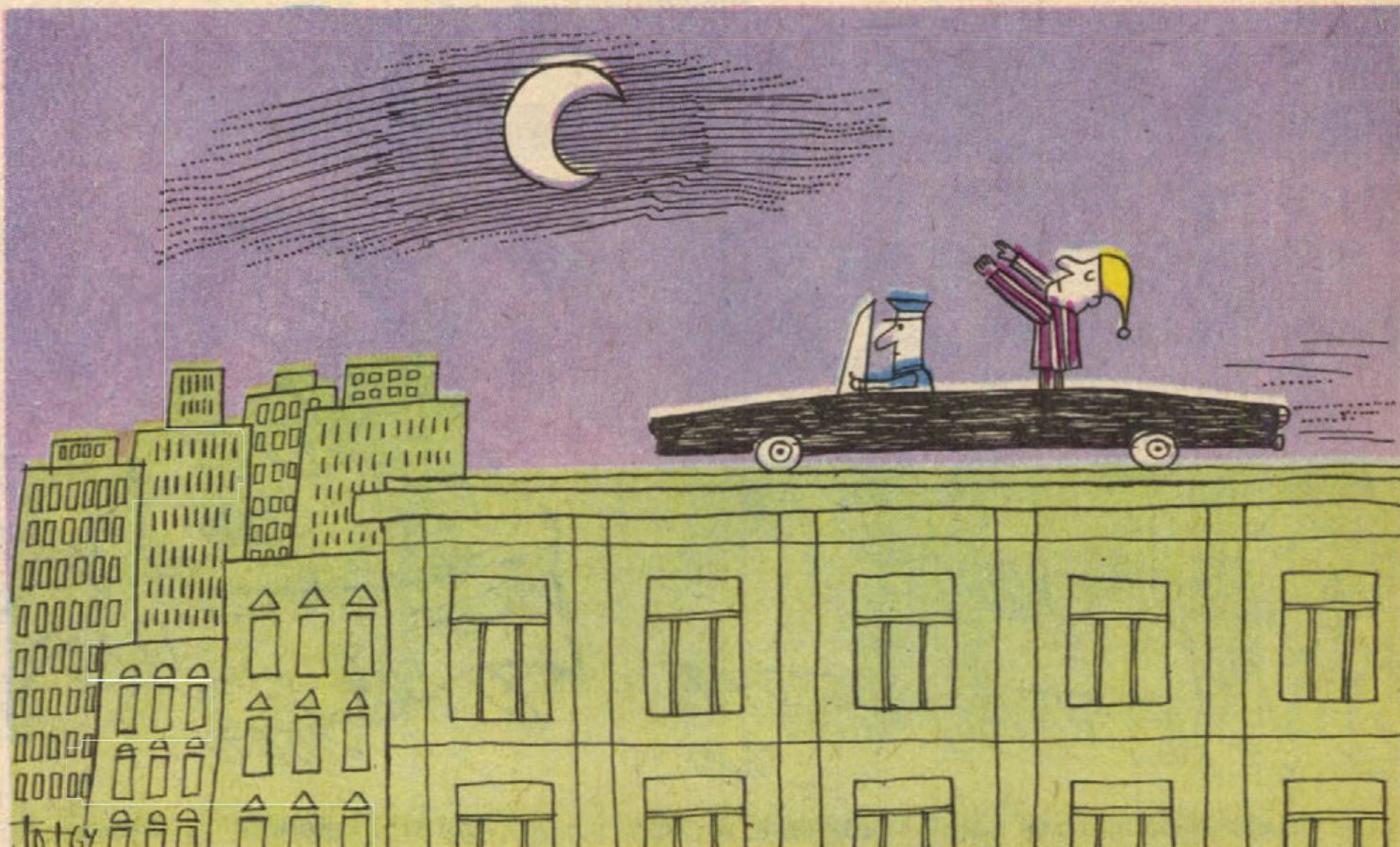

PLASZTIK

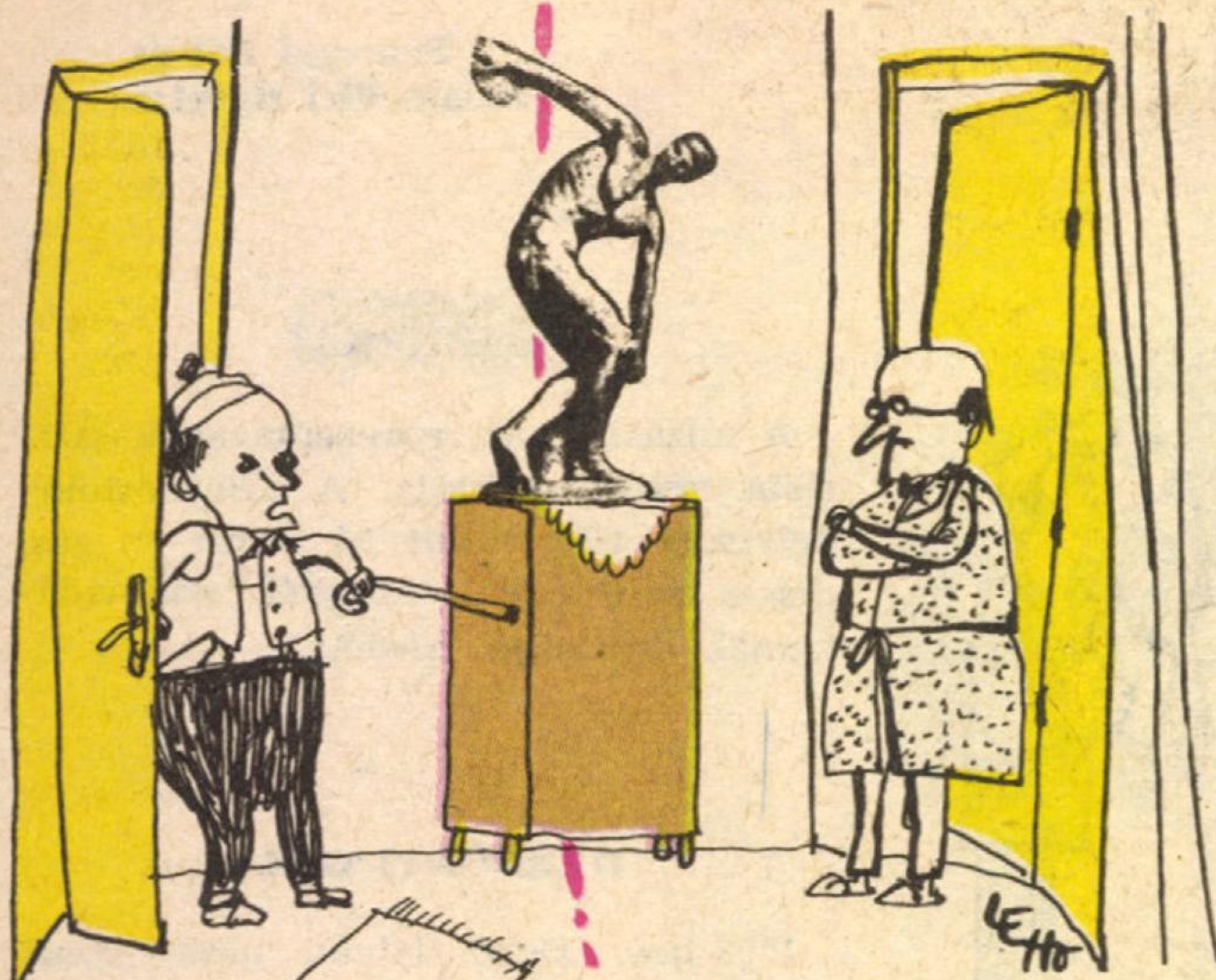
Nagy megtiszteltetés érte Edward Heath angol miniszterelnököt, Sidcup-i választói megfestették életnagyságú képét, hogy majd felakasztják a városháza dísztermében. Az átadáson a miniszterelnök is ott volt, a polgármester lelkesen dicsérte a festményt.

– És ráadásul vízhatlan plasztikréteggel vontuk be az egészet. Így aztán bármit öntenek rá, akármivel hajigálják meg, egy perc alatt lemosható.

A NAGY EMBER

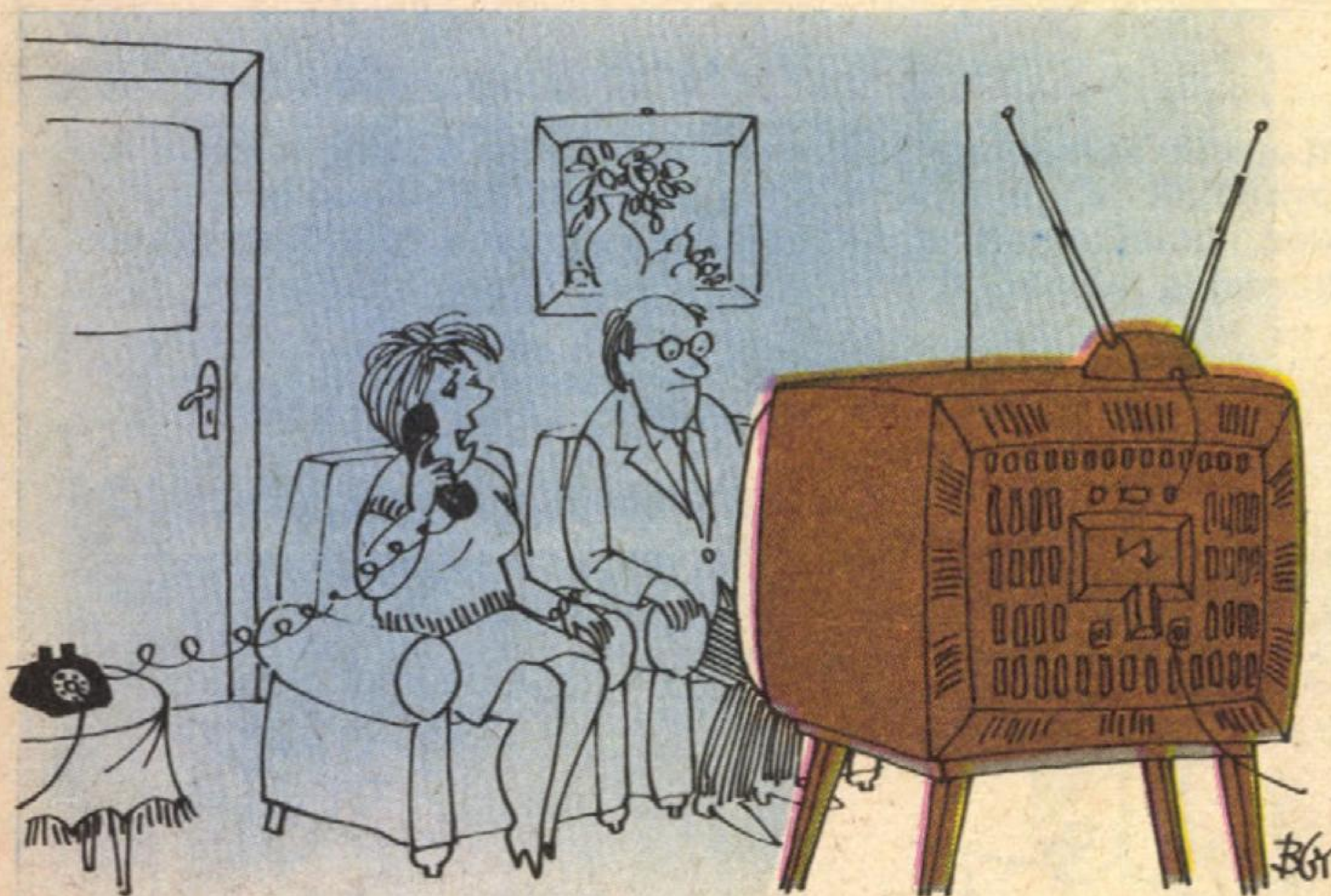

BIRTOKHÁBORÍTÁS

– Azonnal vigye vissza a kacatját a maga lakterületére...

TÁRSASÁGI ÉLET 1973

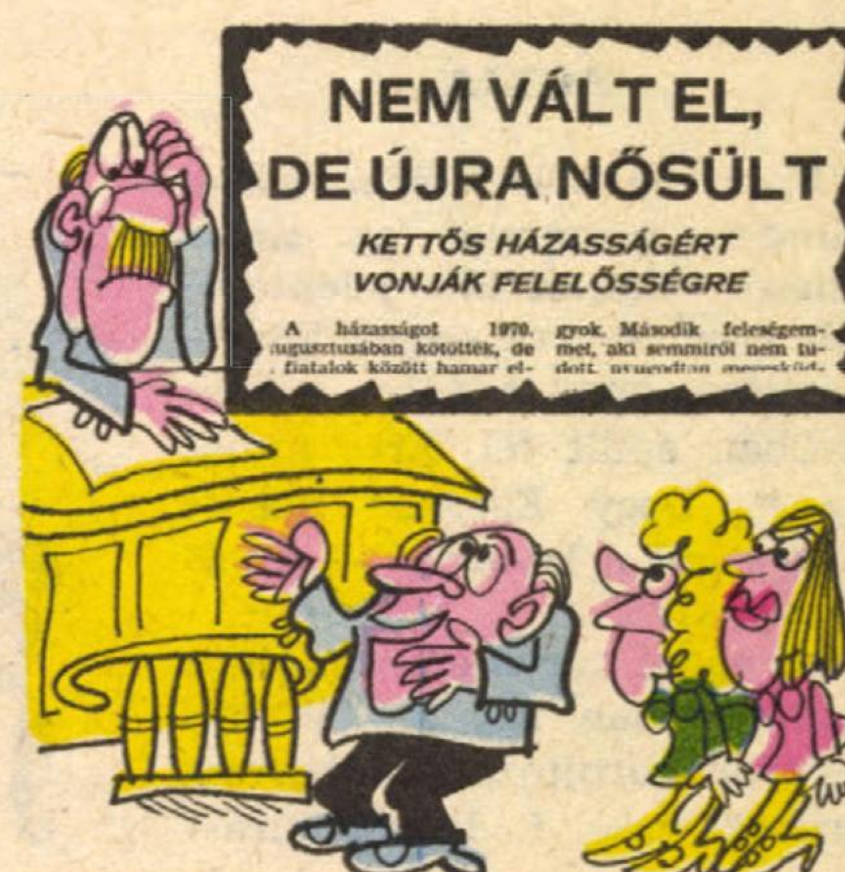
– Nem, a csütörtök sem jó. Akkor van a tévében a sorozat...

A HÉT HAZAI HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

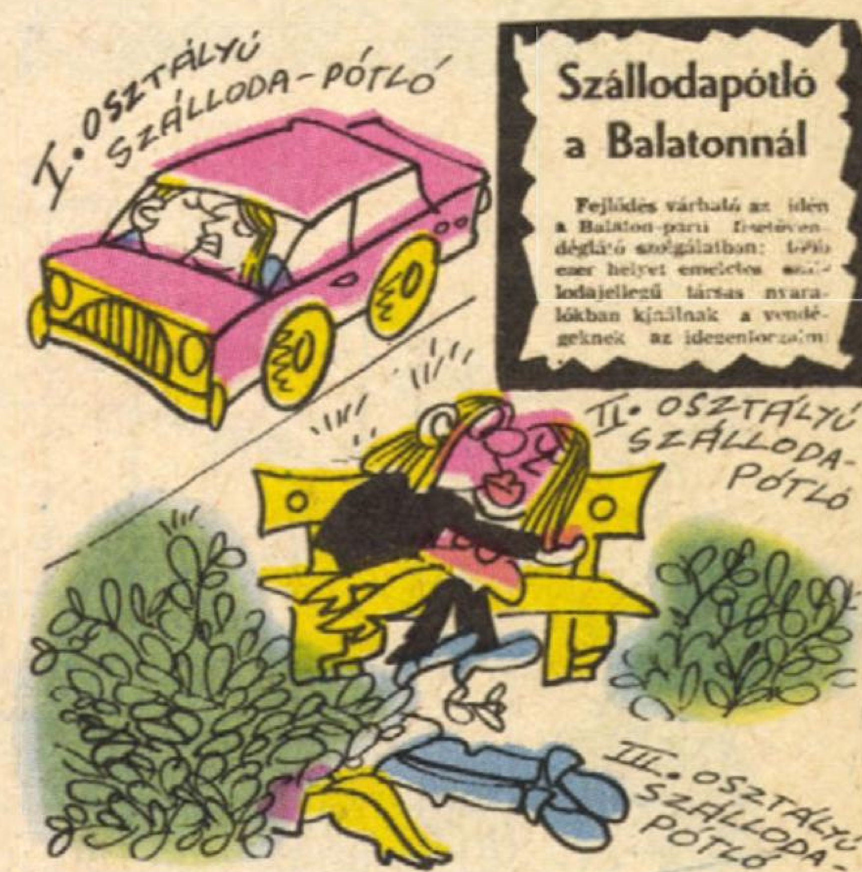

– Megjött az új tanító. Tegyünk úgy, mintha örülnénk.

– ...de bíró úr, amikor úgyis annyi a válás...

SZEREPEIM

A minap belekukkantottam a Színházi Lexikonba és megdöbbenve tapasztaltam, hogy a nevem nem szerepel korunk nagy színészei között. A méltatlan mellőzés nagyon fáj, de nem tántorít el attól, hogy továbbra is eljátsszam szerepeimet, melyeket a legnagyobb rendező, az Élet oszt ki rám.

Nem kérkedni akarok, de már eddig is számos, rendkívül nehéz szerepben domborítottam, tökéletes átéléssel, időnként óriási sikerrel.

Amidőn Anikóba voltam szerelmes, hőst játszottam, mert Anikó a bátor, rettenthetetlen férfiakat szerette. Haláltmegvető bátorsággal szaladgáltam a zebrán, rövid hajjal bemerészkedtem egy beat-klubba, és a következményekre fittyet hányva, nem adtam borravalót a pincérnek. Mivel korunk hőse a bátor és okos detektív, igyekeztem az Angyala lenni, de csak a Maigret felügyelője lehettem. Ezt olyan jól csináltam, hogy többször felkért: ne szimatoljak utána. Később belement a játékba és bújkálni kezdett előlem. Egyszer úgy elbújt, hogy soha többé nem találtam meg.

Böske — az utána következő örök szerelmem — a lírai lelkeket szerette, ezért a költőt játszottam előtte. Borzas hajjal, bársony kabátban közlekedtem, sóvárogva sóhajtoztam, közben szelíd szóval szidalmaztam az irodalmi szerkesztők szépanyját, mert szende szeméről szerzett, szomorú szonettemet, a szemétkosárba szórták. De férfiasan álltam a szenvedést, ami a közhit szerint nemesíti a költő lelkét. Ebben segített Böske is, amikor megszökött egy focistával, aki verset írni nem tudott ugyan, de kétszer annyit költött rá, mint én.

Júliát nagyon szerettem, a kedvéért eljátszottam a Rómeót. Lábai elé omoltam és zihálva kérdeztem tőle: miért vagyok én Rómeó és ő miért Júlia, de ő se tudta. Ennek ellenére készséggel játszotta Júliát, mivel neki is volt egy Lőrinc barátja, akivel egy albérletben találkoztak, amely olyan rideg volt, mint egy kripta.

Színészi talentumom olyan széles skálán mozog, hogy gyermekszerepet is alakítottam. Judit — aki szintén egyik örök szerelmem volt — túlfejlett anyai

ösztönökkel rendelkezett, ezért mellette gyermek voltam, gyermek lettem újra. Hagytam, hogy anyáskodjék felettem. Esett voltam, mint egy naposcsirke, hálásan vettem, ha kifújta a nózimat, ha megsimogatta a buksi fejemet és azt sem bántam, ha kikaptam tőle, amikor rosszul csináltam meg a leckét. Egyszer tisztába is tett, az OTP-nál, ahol a kezesem volt. Olyan jól játszottam a szerepemet, hogy megvallotta: úgy szeret, mintha az egyetlen gyermeke lennék, de később kiderült, hogy mégsem vagyok egyke, mert több kistestvérem van: a sarki fűszeres, a postás bácsi és egy szakasz önkéntes tűzoltó. A felfedezés miatt egy kicsit durcás lettem, de hasztalan: Judit kitagadott...

Játszottam intellektuális szerepeket is. Sára, aki szegény volt, de nagyon csúnya, az okos férfiakért rajongott. Érte tehát eljátszottam az okos fiút és nem vettem feleségül. Alakítottam buta férfiút is, Éva kedvéért, aki rendkívül szép volt, de nagyon gazdag és viszolygott az okos férfiaktól. Hát én játszottam az oktondit és nem vettem feleségül.

Most sokan azt gondolják, hogy egyoldalú vagyok és csak szerelmes szerepeket játszom. Pedig alakítok én egyéb figurákat is. Munkahelyemen a pozitív hős szerepkörében lépek fel. Gondterhelten, barázdált homlokkal járok-kelek a főnökök szobája előtt, hogy lássák: vállamon viselem a vállalat valamennyi gondját. Régi barátaim előtt a kissé cinikus, de gazdag és sikerekben dúskáló világfit alakítom, az adóhivatalban a koldus szerepében lépek fel, bár itt nagyon nehéz a dolgom, mert mindenki erre a szerepkörre pályázik.

Még nem beszéltem a komikusi vénámról, ami szintén van. Ebben a szerepkörömben leginkább a gyerekeim előtt lépek fel. Bármit mondok nekik, nevetnek rajtam és ez egy színésznek — aki vagyok — mindig jólesik. Sőt, néha a legharsányabb szerepeket is én kapom: számos hivatalban bohócot csinálnak belőlem...

Ősz Ferenc

EGRI KALAUZ

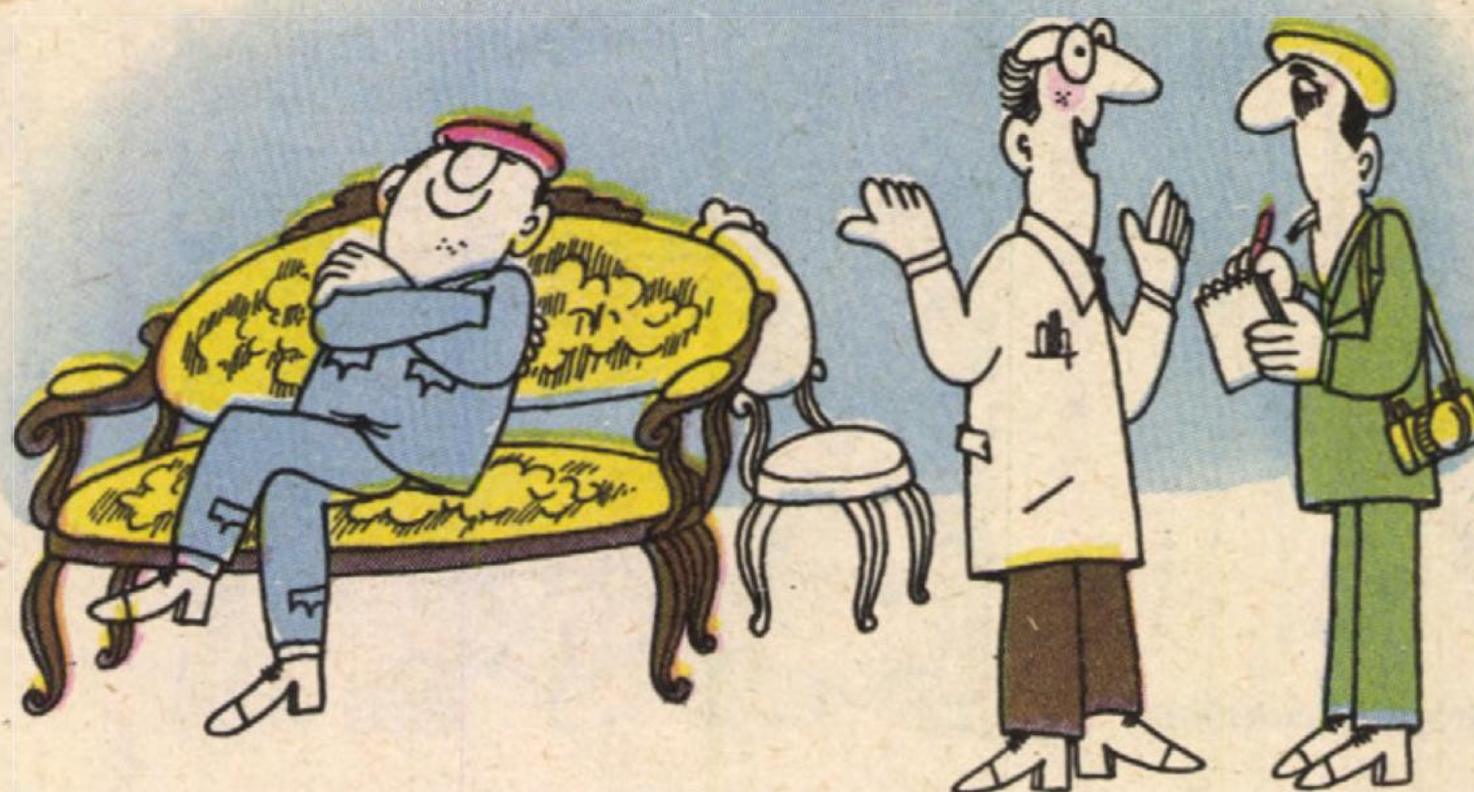
Somogyi Pál és Balázs-Piri riportja

AGRIA

Eger egykori, latin neve, minden bizonnyal az *agora* (mező, szántóföld) jelentéséből ered, s arra enged következtetni, hogy a város a szabadban épült fel. Erre mutat az is, hogy Egernek ma is nagyszerű a levegője — a városon kívül.

A város történelmi múltját legtisztábban az „Agria" bútorgyár kárpitozott stílbútorai őrizték meg. I. István király ugyanis „királyszéké"-nek nevezte annak idején a későbbi Eger városát.

BÚTOREXPORT, TIZENHÉT ORSZÁGBA

– Tévedni tetszik, nem a munkából lóg! Ő a meós!

BAZILIKA

A túlzásba vitt reprezentáció klasszicista stílusú példája. A „Borkóstoló" helyisége fölé emelt 54 méter magas, díszes építmény a környék szőlővidékeinek dicsőségét hirdeti.

GÁRDONYI GÉZA

1552-ben, Dobó István álnév alatt védte Eger várát és legendás hírt adott a városnak. Nevét még az sem homályosította el, hogy néhány évvel ezelőtt színházat neveztek el róla.

HATMILLIÁRD CIGARETTA KÉSZÜL ÉVENTE

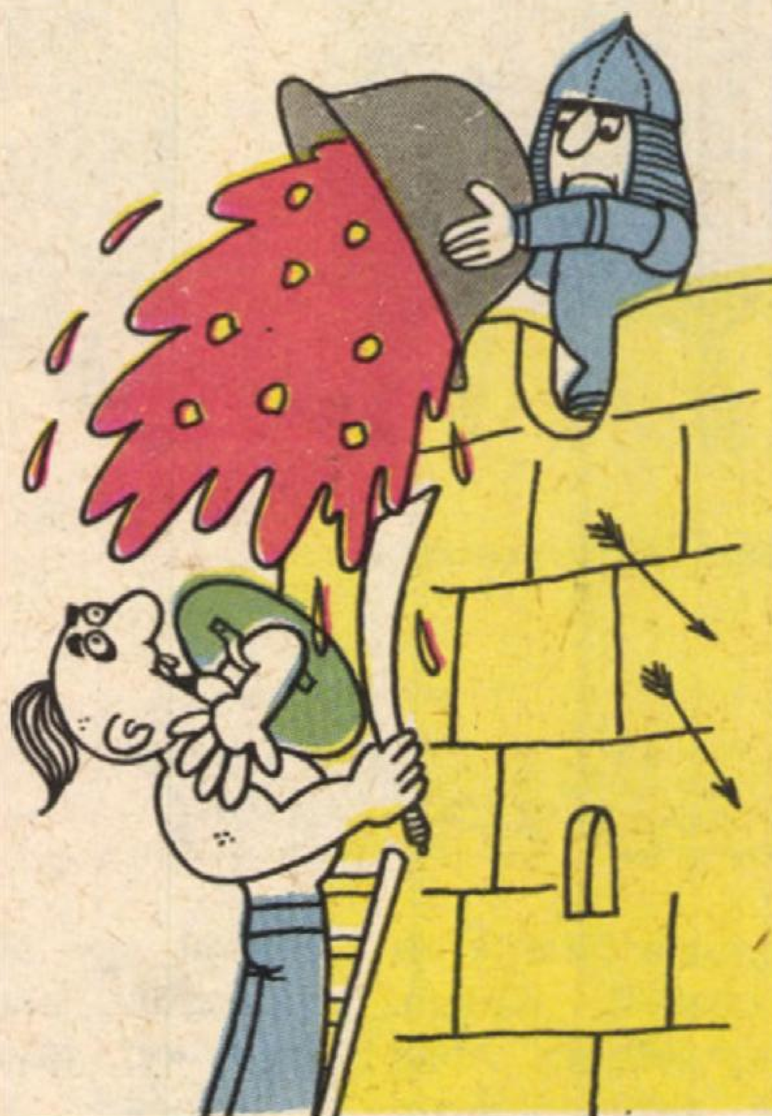

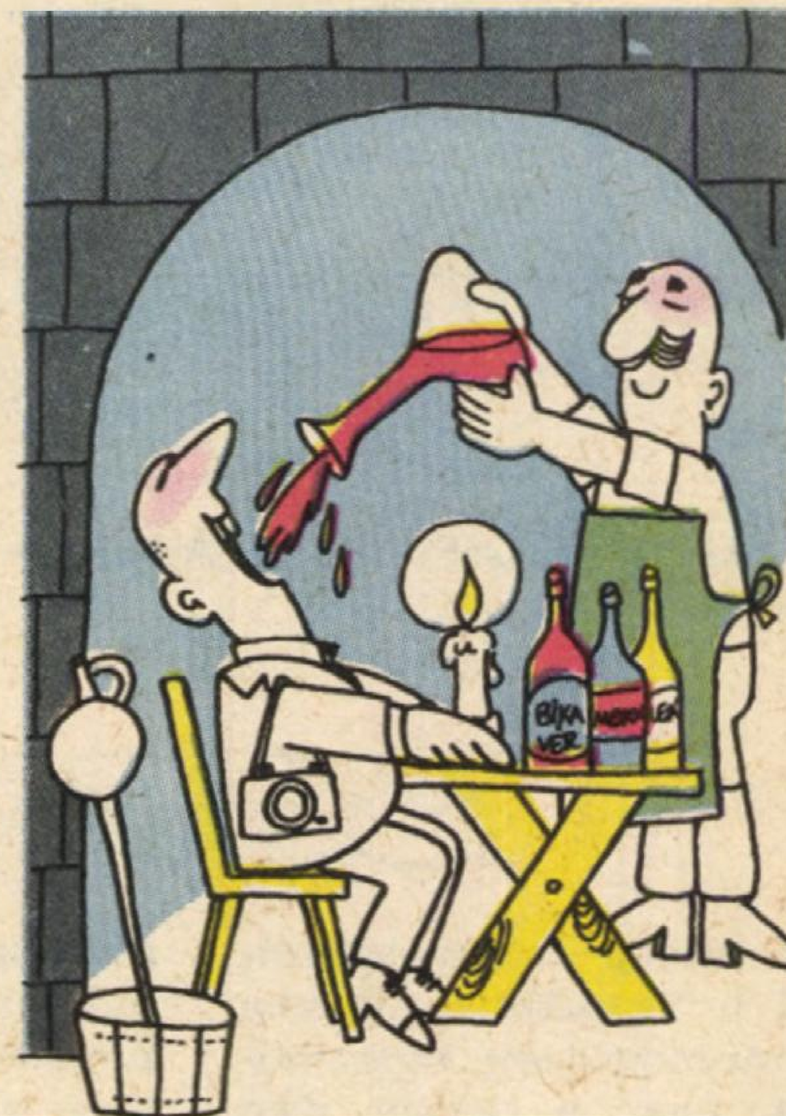
– Tessék naponta harminc darabbal kevesebbet termelni! Tegnap leszoktam a dohányzásról!

IDEGENFORGALOM

A tizenhetedik században százötvenezer török vendég kereste fel Egert és környékét. Ma már ez a szám mintegy évi háromszázötvenezer látogatóra emelkedett. A történelem folyamán azonban számos turista évtizedekig időzött a városban, ezért innen származik az a mondás:

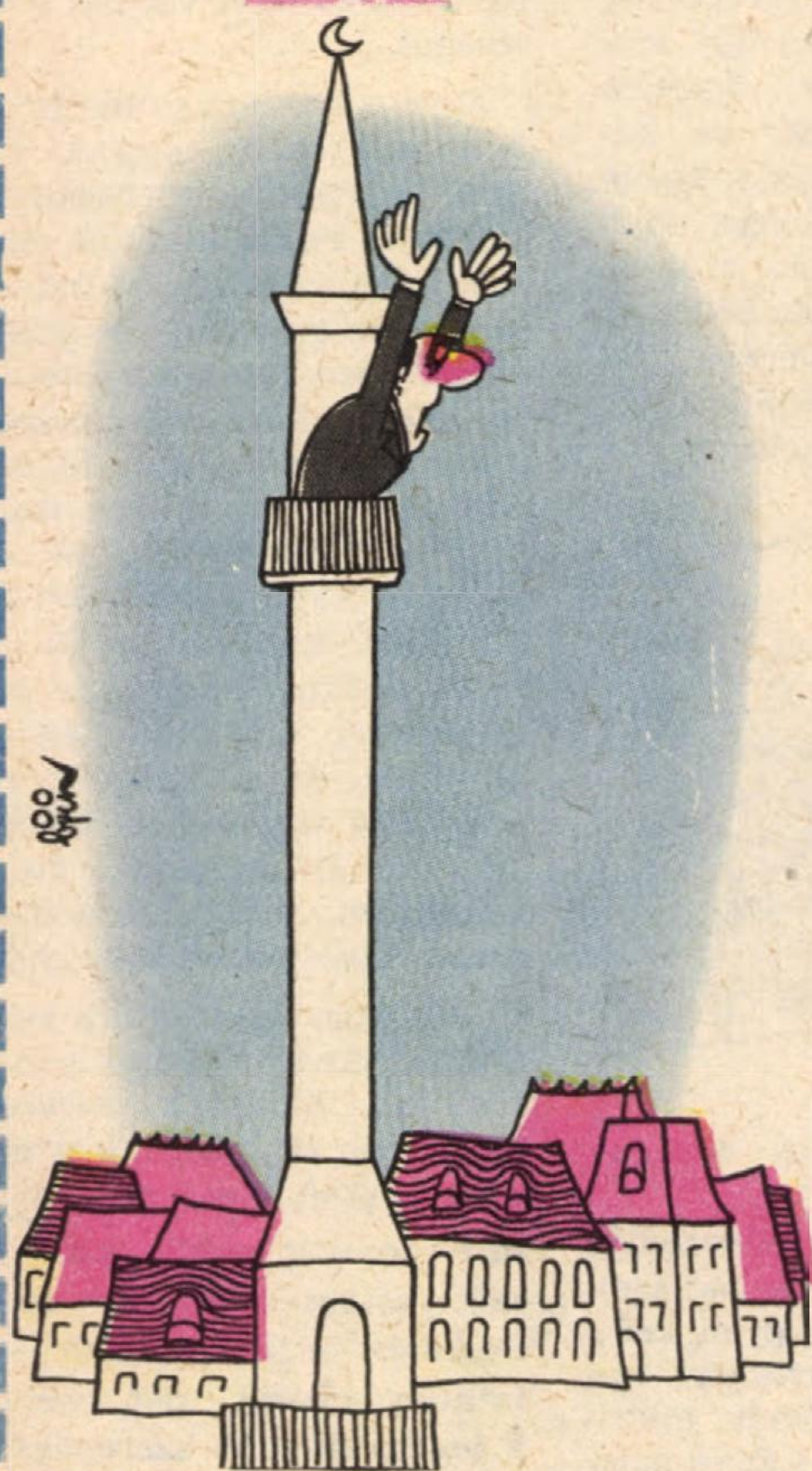
„Akármilyen kedves vendég,
Három napig untig elég!"

Vendéglátás régen és ma

FOHÁSZ

– O, Allah, tedd, hogy felépüljön végre az Állami Áruház!

MINARET

35 méter magas, 97 lépcsős torony. Az érdeklődők ostroma elől egy deszkafallal védelmezik. Az idősebb egriek még emlékeznek a palánk építésének idejére.

LEÁNYKA

Eger egyik legnagyobb vonzereje. Leány-kollégiumok, szakiskolák és felsőiskolák hozzák forgalomba a délutáni és az esti órákban. Az egri leányka világmárka!

SPEKULA

Az első magyarországi csillagvizsgáló, ma csillagászati múzeum. Itt állapítják meg a vendéglátói árakat is.

VARLATOGATÁS

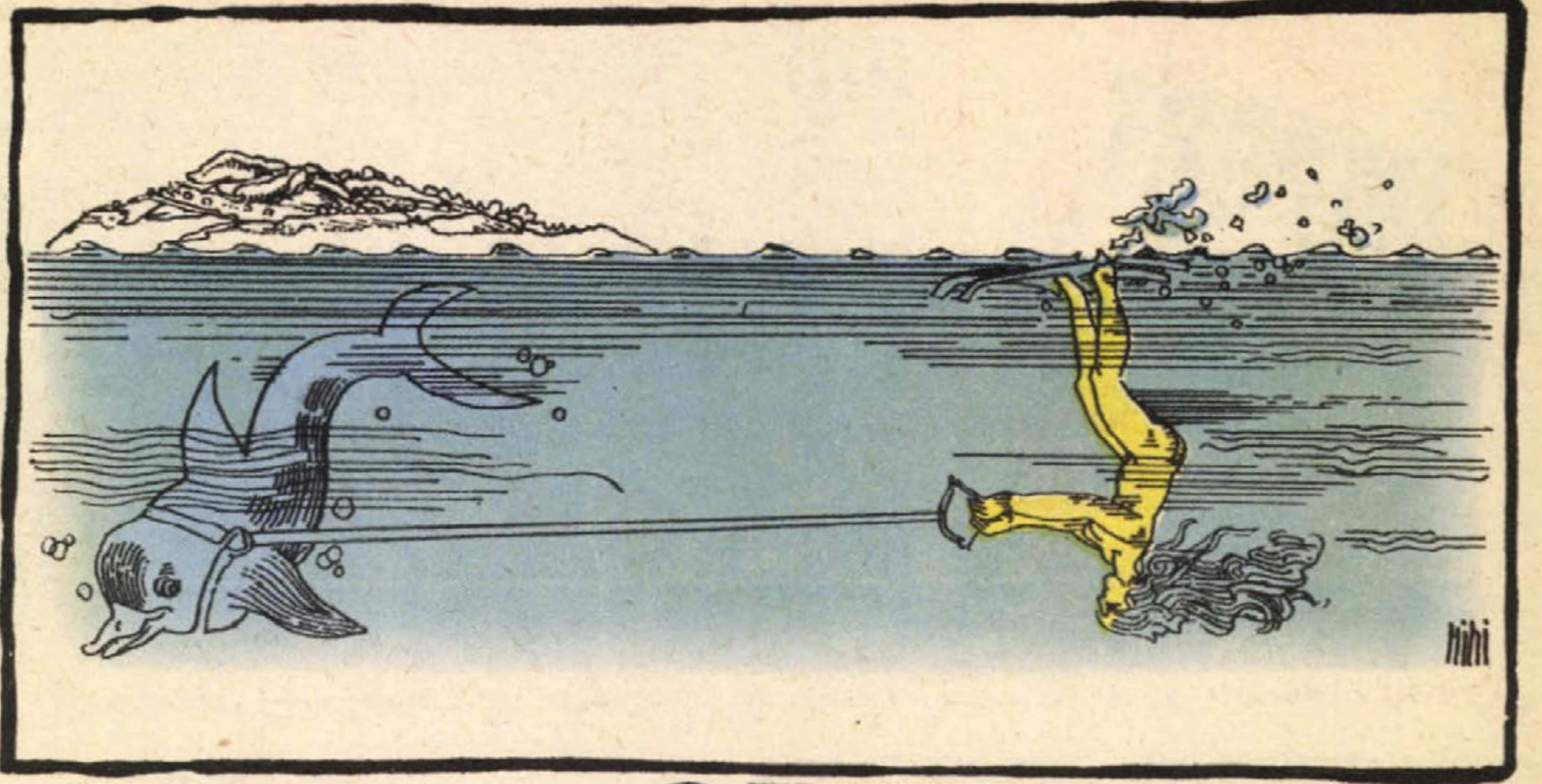
– Ezeket a konzerveket még a törökök dobálták el, menekülés közben...

TENGER

FÜLÖP
HEGEDŰS
DALLOS
SZÜR-SZABÓ

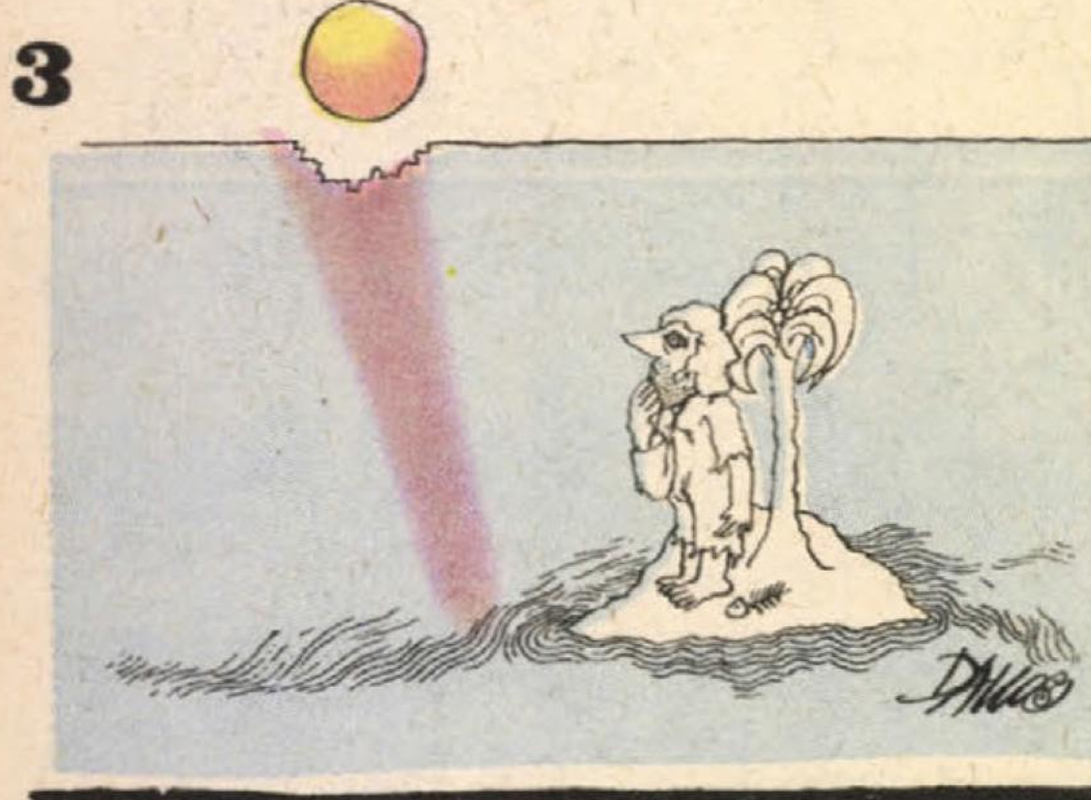
SZÁDIK
BRENNER
VÁRNAI

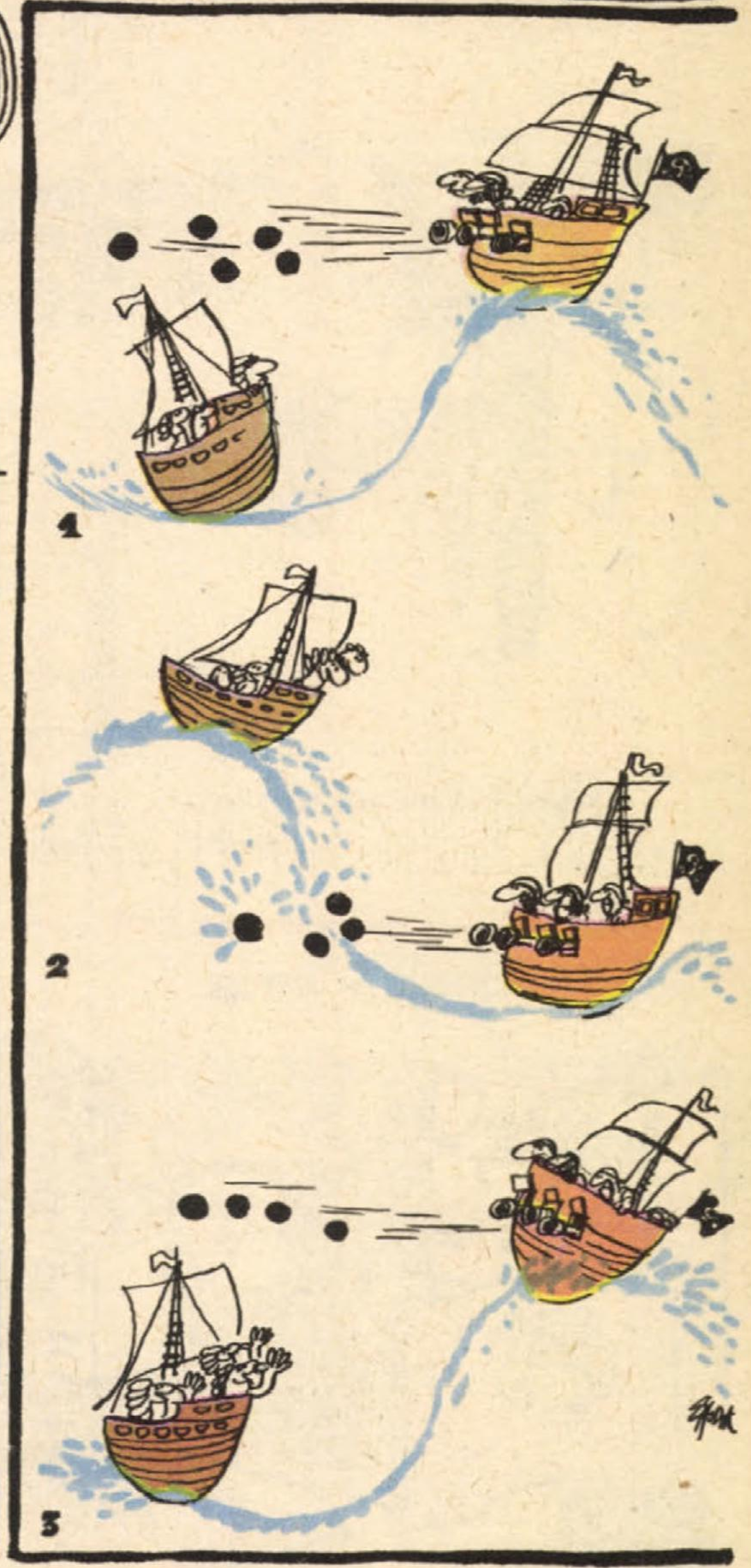

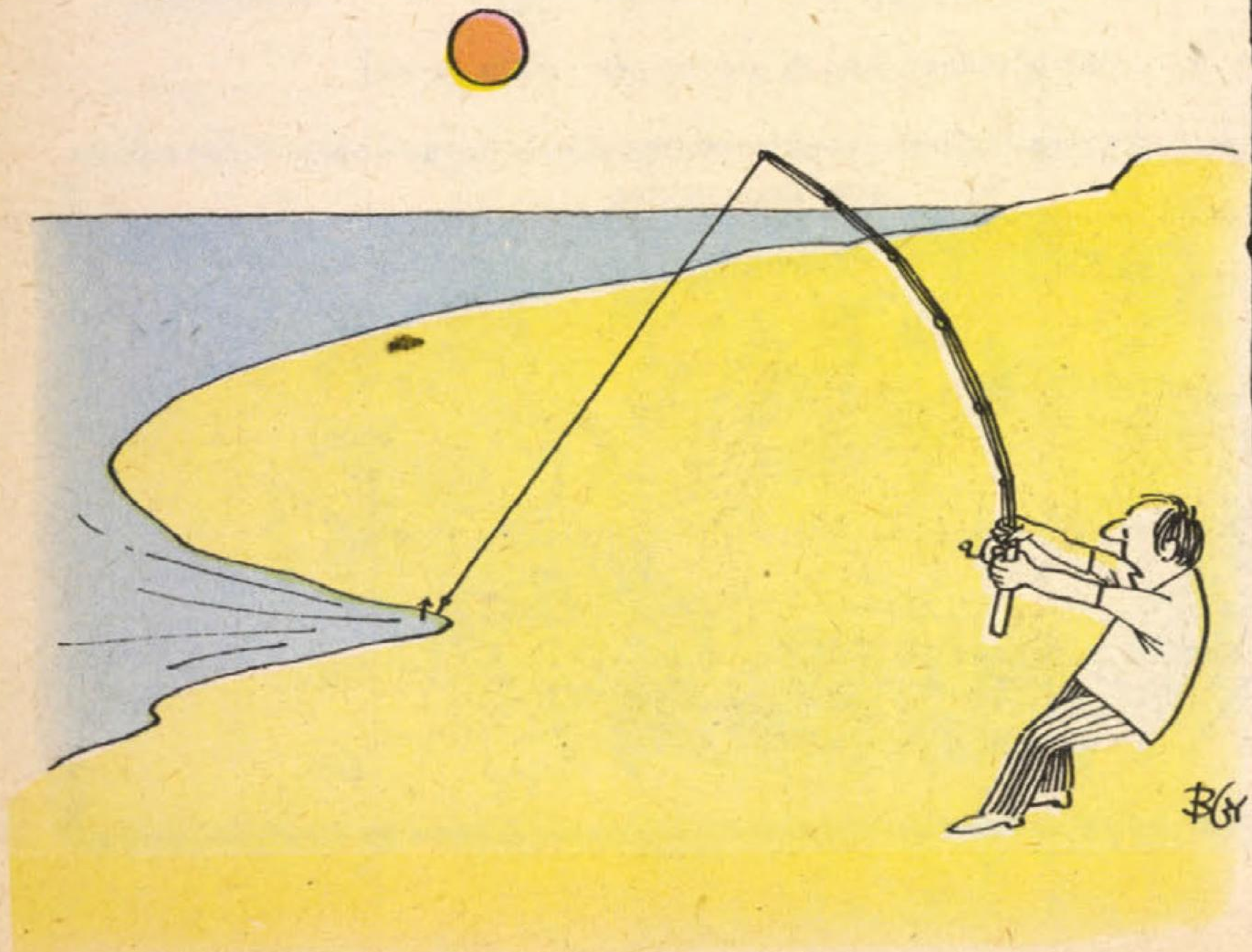

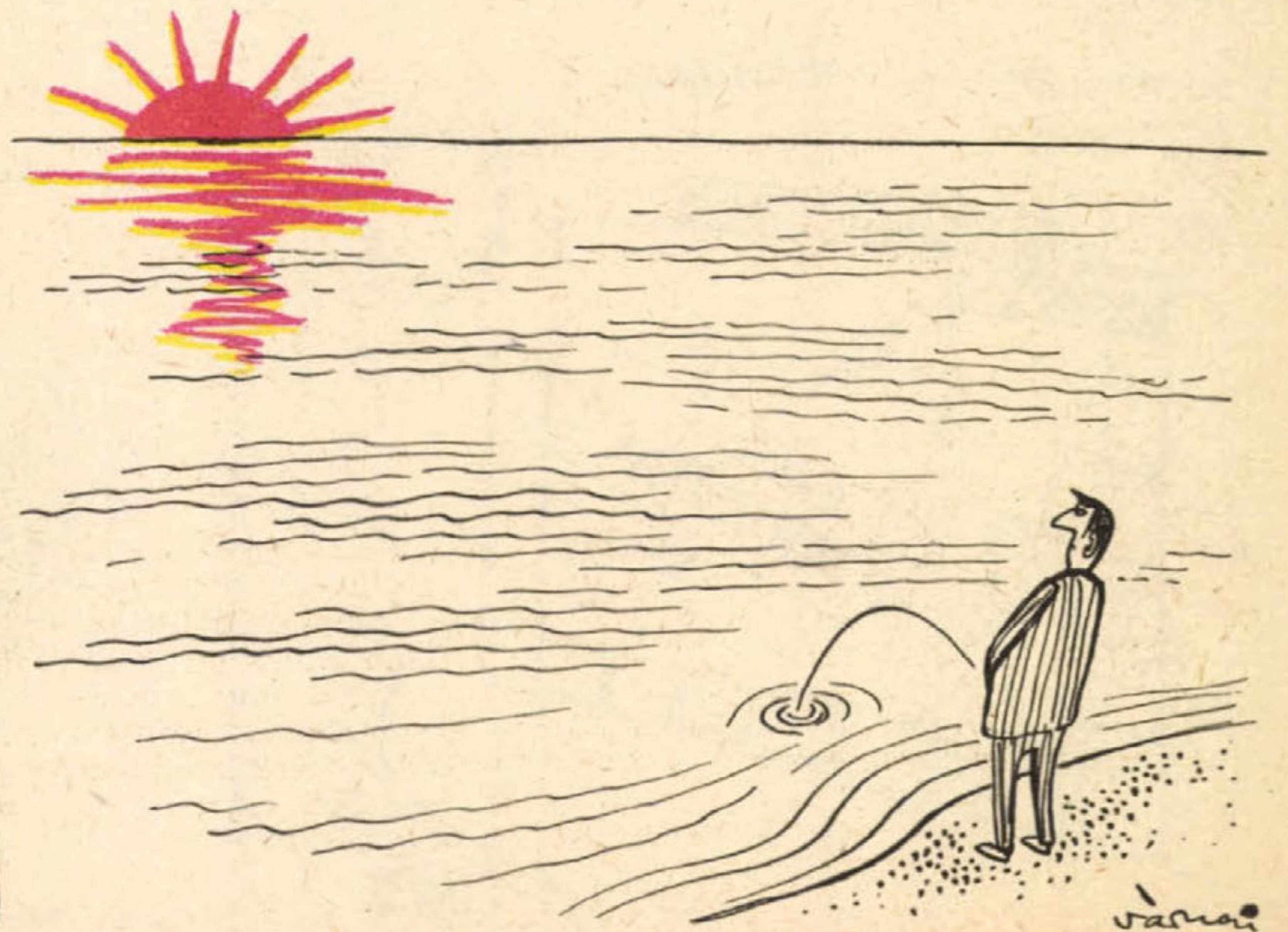

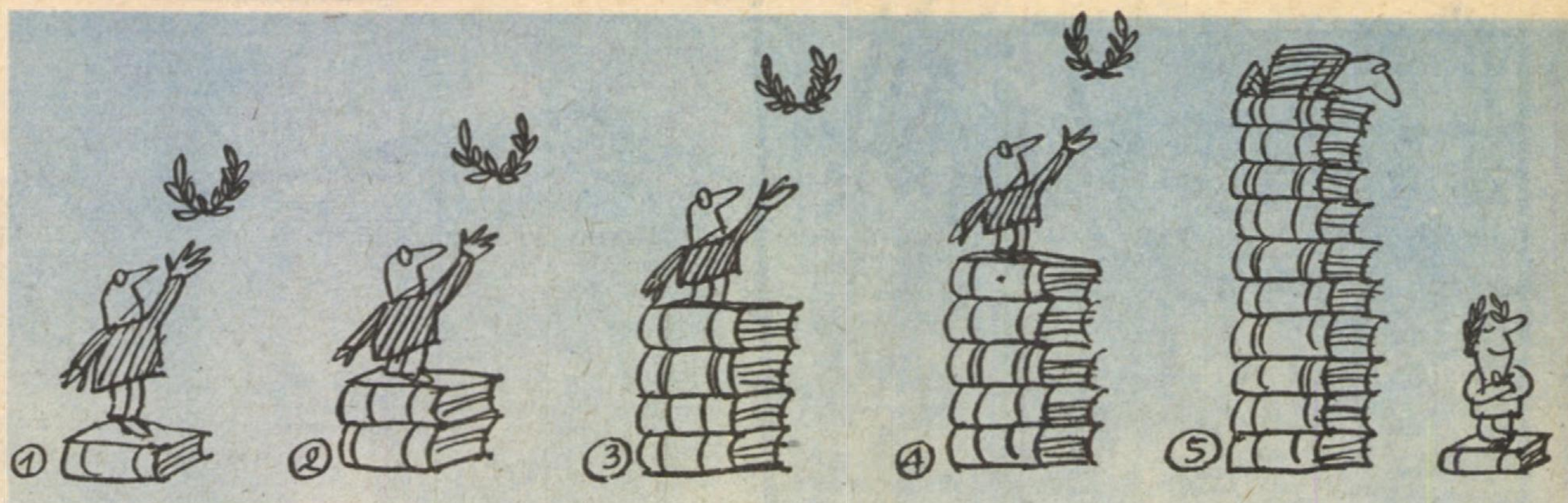

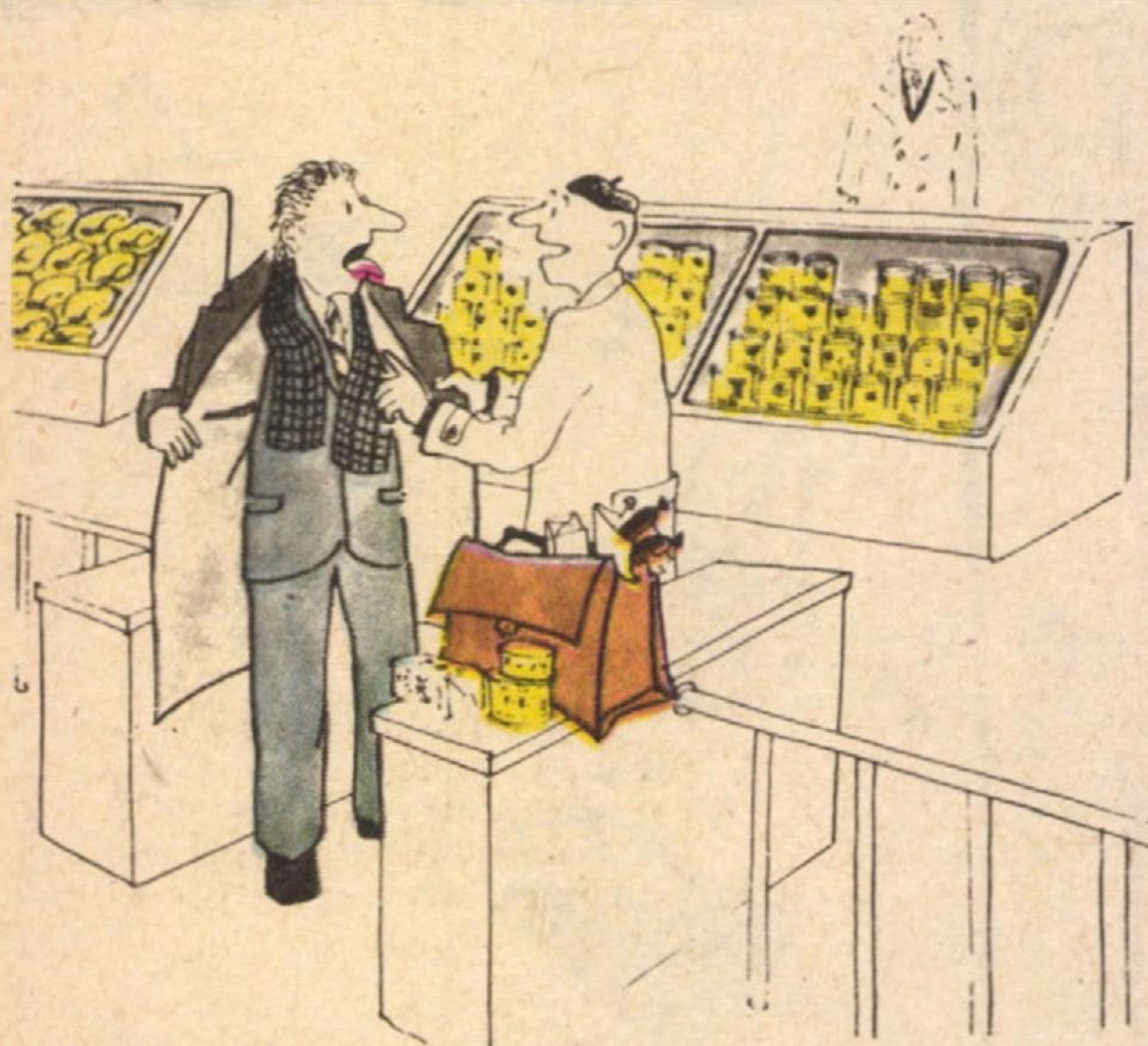
IMPORT HUMOR

IRODALMI TÖRTÉNET

(„Sztrsel", Szófia)

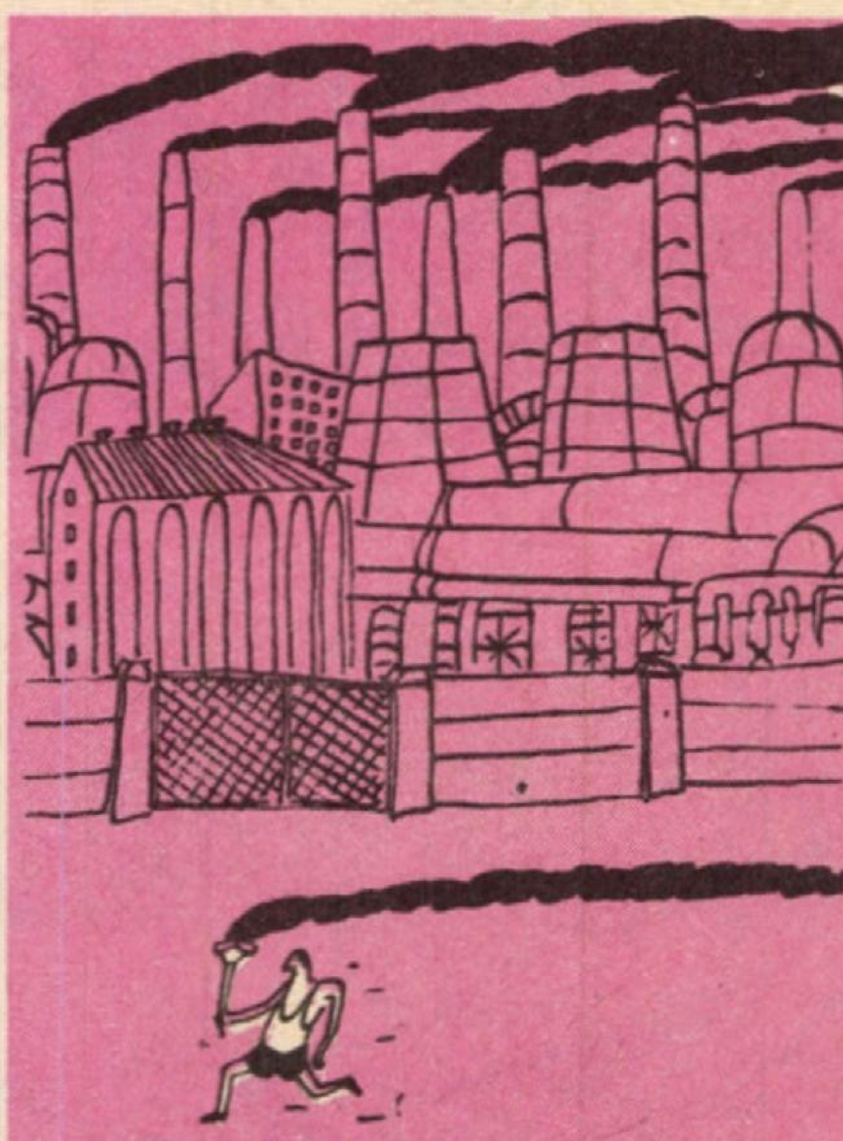
ELLENŐRZÉS AZ ÖNKISZOLGÁLÓBAN

– Misa! Árultunk ma nyelvet?

(„Krokodil", Moszkva)

HASONULÁS

(„Szpilki", Varsó)

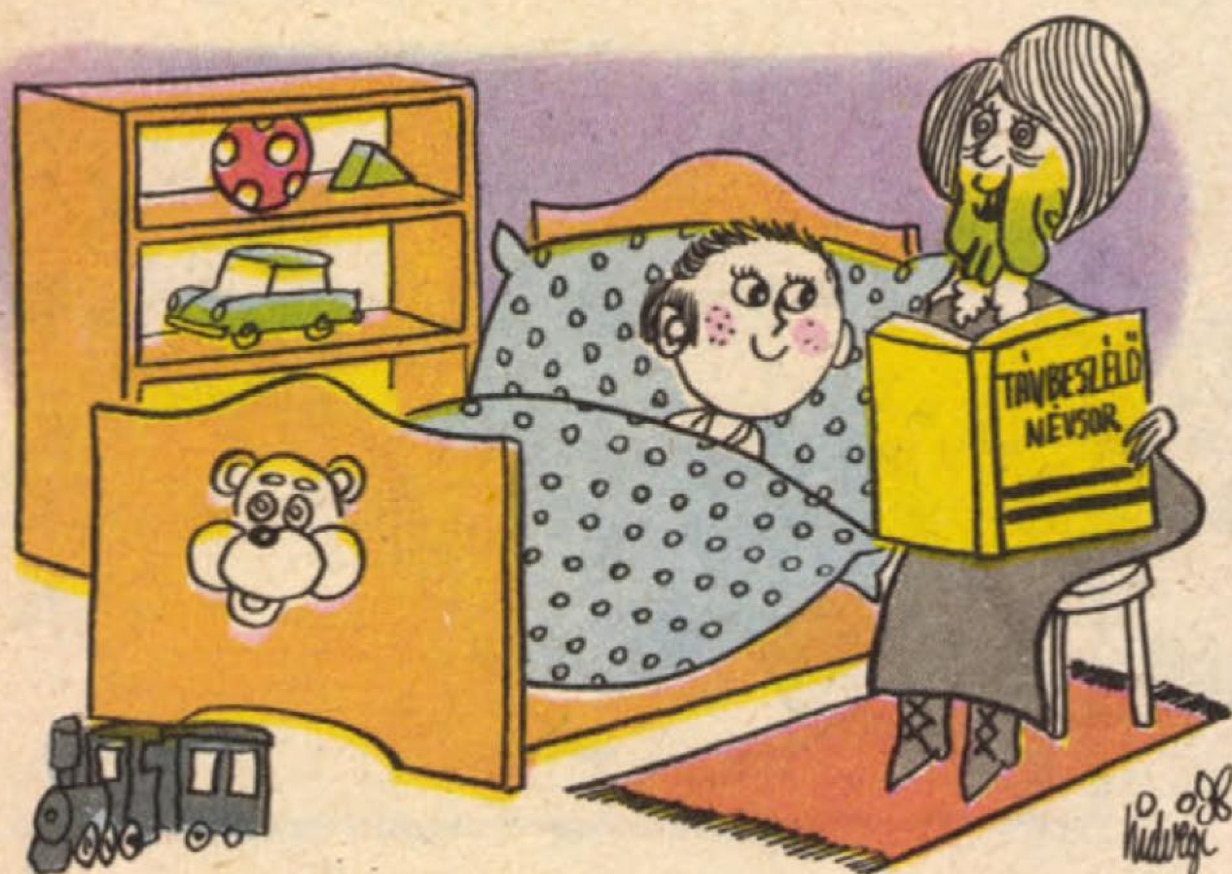
NEM AZ ALMÁVAL KEZDŐDÖTT

– Úgy hallottam, Ádám, hogy ketten is megélnek ugyanannyiból, mint amennyiből egy . . .

(„Le Rire", Párizs)

IGÉNYTELEN GYEREK

NYILVÁNOS SZERELEM

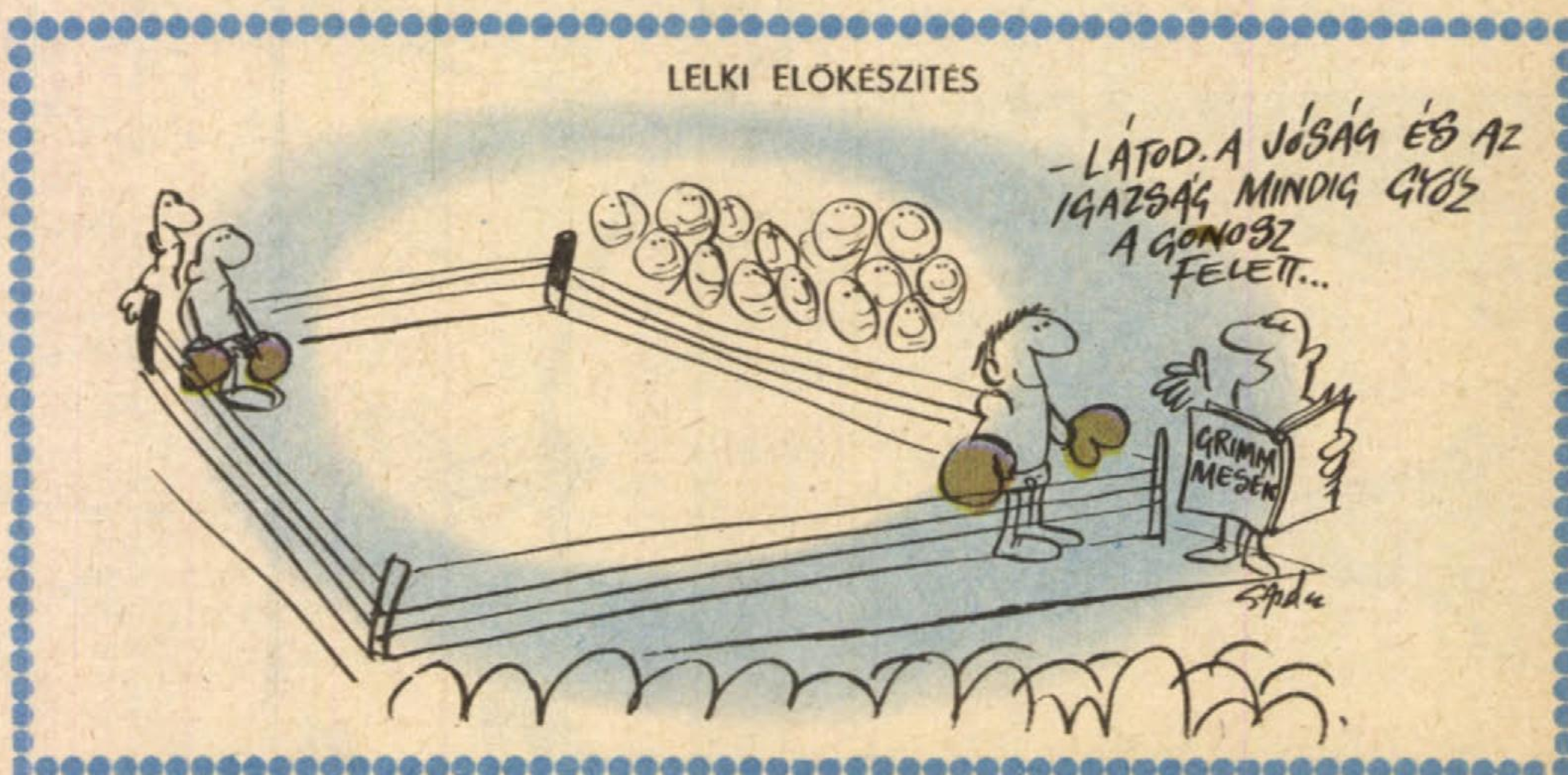

– Mit bámulnak, inkább szerezzenek nekünk lakást!

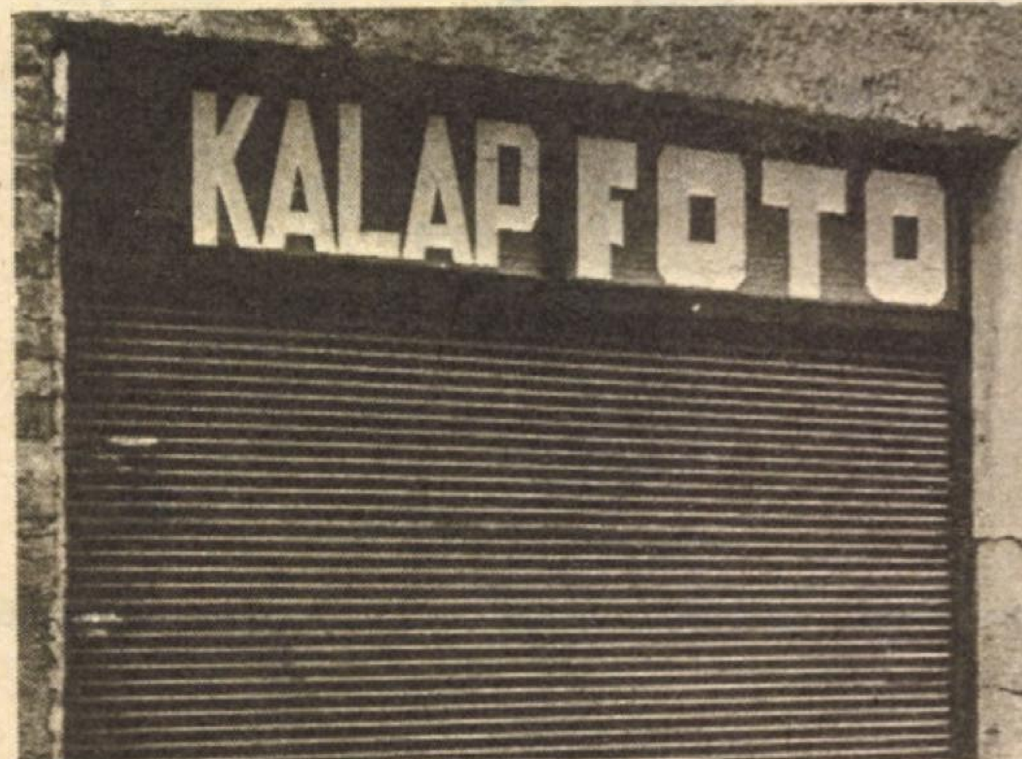
VÉGE AZ INFLUENZÁNAK

LELKI ELŐKÉSZÍTÉS

TÜCSÖK és BOGÁR

Minek egy kalapot fotózni? Persze tudjuk, két tisztes iparág békés egymás mellett élése. De akkor is mókás.

(Egerben fotózta Kirisics Lajos)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A MÁVDAC a második félidő 80. percében Várpalotán felejtette a két bajnoki pontot. Szemtanúk mondják, hogy egy szögletrúgás nyomán Tóth László a labda alá futott, és az ellenkező kapunál álló várpalotai játékos senkitől sem zavartatva fejelt a hálóba.

Nyolcvan percig kiegyenlített erők küzdelme

Még mondják, hogy a magyar labdarúgás nem képes bravúrokra!

(A Kisalföld c. lapban észlelte Márkus Endréné)

A tábla felirata: „Hálóbútor eladó"...

(Kecskeméten fényképezte Pankász Zsuzsanna)

TELEX telefotó

Így, a szárazon csak ritkán látható, a nap nagy részét a víz alatt, alvással tölti a müncheni állatkert szemefénye, az újszülött víziló-bébi

Nem tévedés! A fotót kifelejtették. Vagy a víz alatt alszik a bébi? De hol a víz?

(Az Észak-Magyarország c. lapban észlelte Erdődy Lászlóné, miskolci olvasónk)

SZILÁNKOK

BIZALMAS

— Az építkezés befejezésének határidejét, csak az építkezés befejezése után közölhetjük — mondta a titoktartó építésvezető.

CIRKUSZBAN

— Miért kell mindenen nevetni? — kiáltott a közönségre sértődötten a bohóc.

MENYASSZONY

— Minden kikötőben van egy menyasszonyom — mondta büszkén L., amikor csónakjával kikötött a városligeti tó partján.

DIPLOMÁCIAI HÍR

Elmaradt a munkaebéd, mert felmondott a szakácsnő.

BÚCSÚ

— Holnaptól vége köztünk mindennek, feleségül veszlek...

ANTITALENTUM

— Kedvelt háziállat. Öt betű. Úgy végződik, hogy utya. Mi lehet ez?

ILLEM

— Béla, társaságban nem illik aludni.

— Elnézést a tapintatlanságért, akkor menjenek haza.

KERTVENDÉGLŐ

ÉRTESÍTJÜK KEDVES VENDÉGEINKET, HOGY A MARHAPÖRKÖLT ÁRÁBAN A JÓ LEVEGŐ IS BENNFOGLALTATIK!

SPECIÁLIS KÉRÉS

— Egy olyan táskarádiót szeretnék venni a fiamnak, ami este 11 óra után, nem szól.

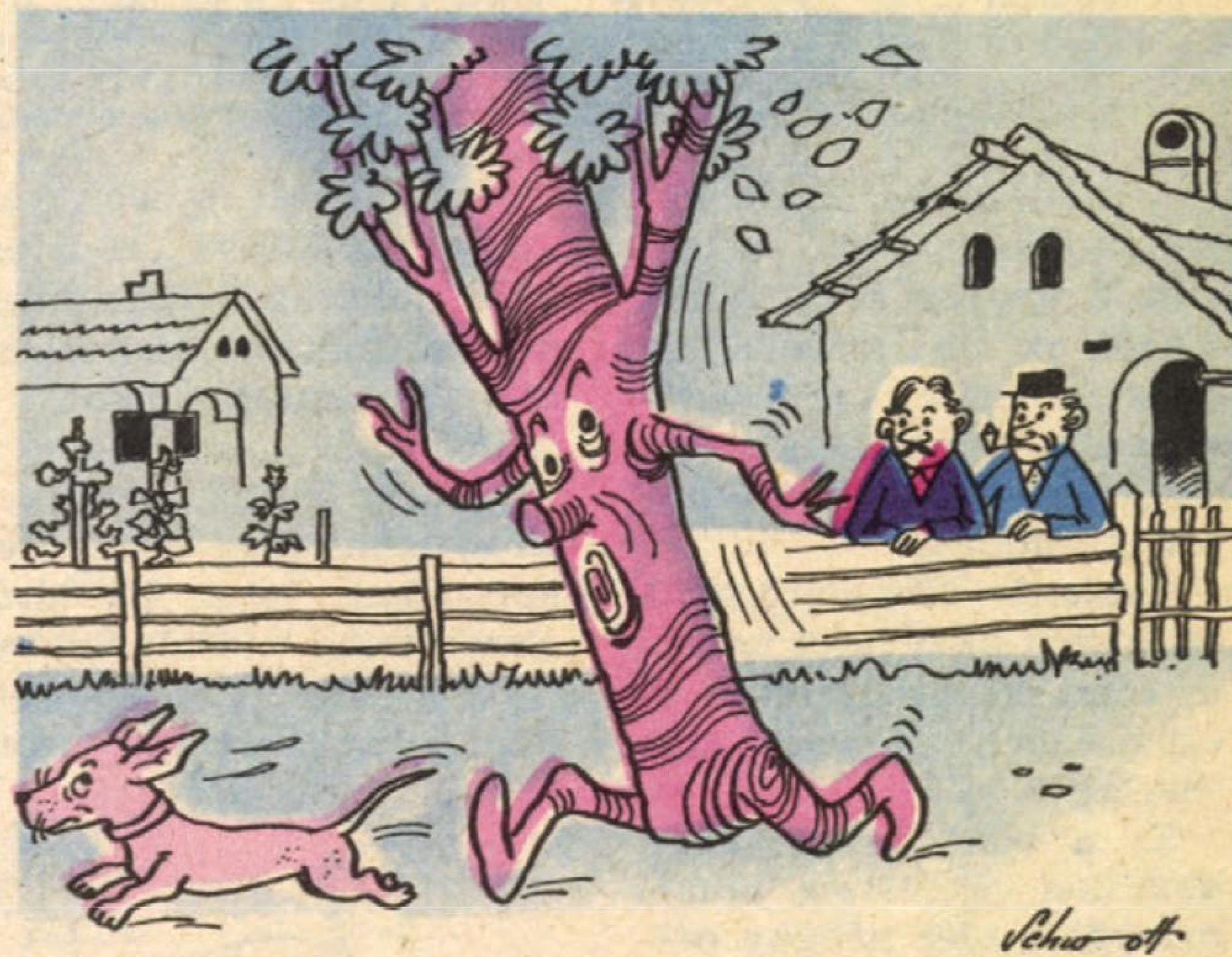
FIGYELMEZTETÉS

Brahovácz elkeseredetten meséli:

— A rendőrség a múltkor szigorúan figyelmeztetett: vagy az ivás, vagy az autóvezetés. Kénytelen voltam leszokni az autóról.

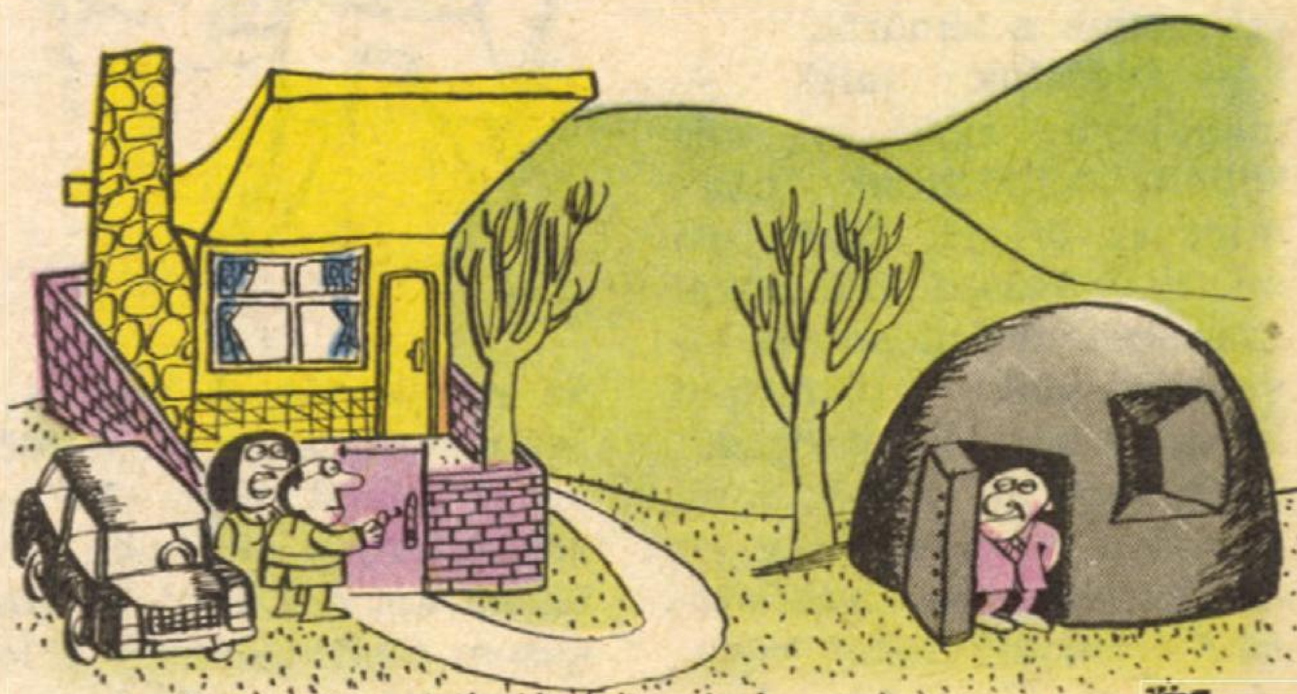
Galambos Szilveszter

FURCSA JELENSÉG

– Bizony, komám, olyan szárazság van, hogy a fák futnak a kutyák után...

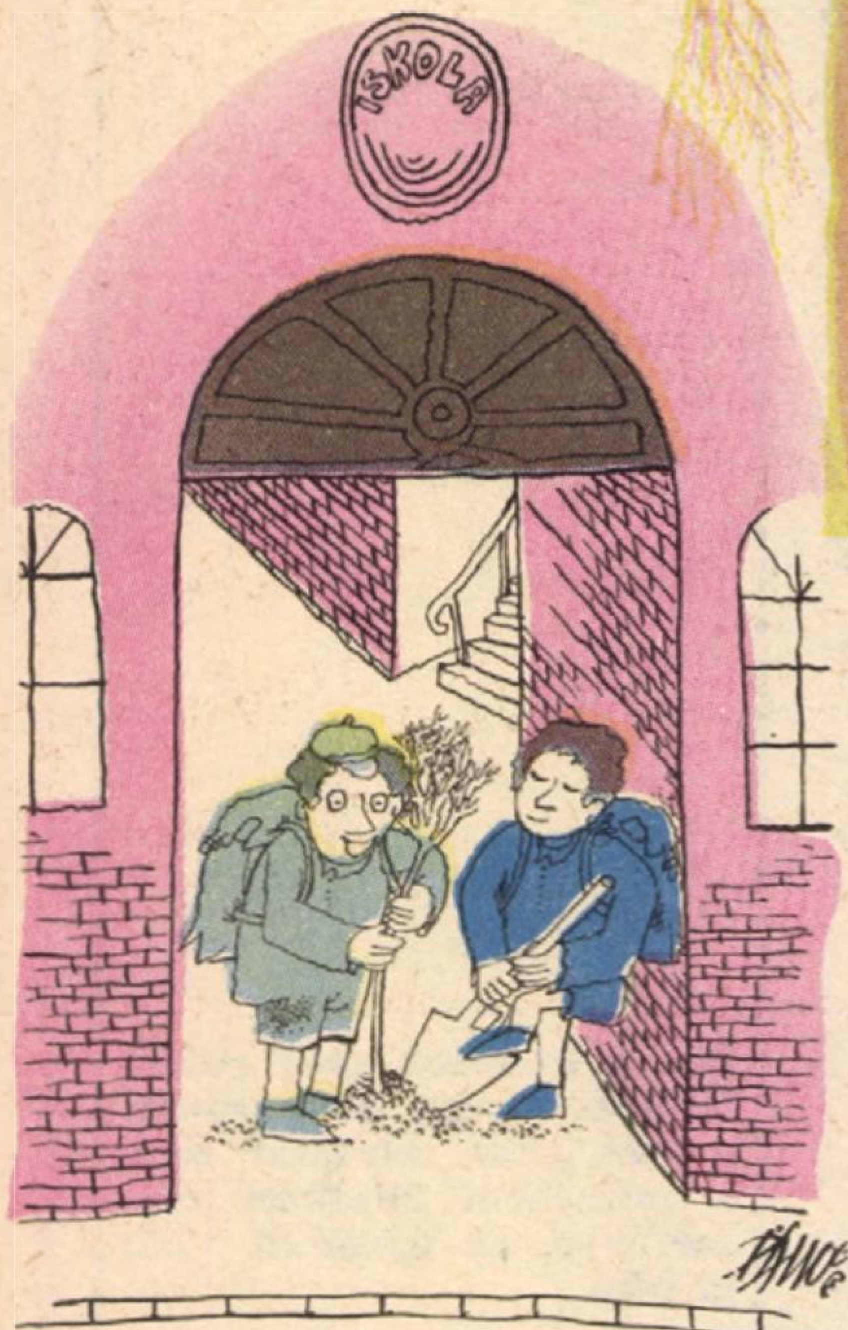
KEZDŐDIK A SZEZON

– Figyeled, mennyire elidegenedett a szomszéd?!

PÁNOS: FÁSÍTÁSI HÓNAP...

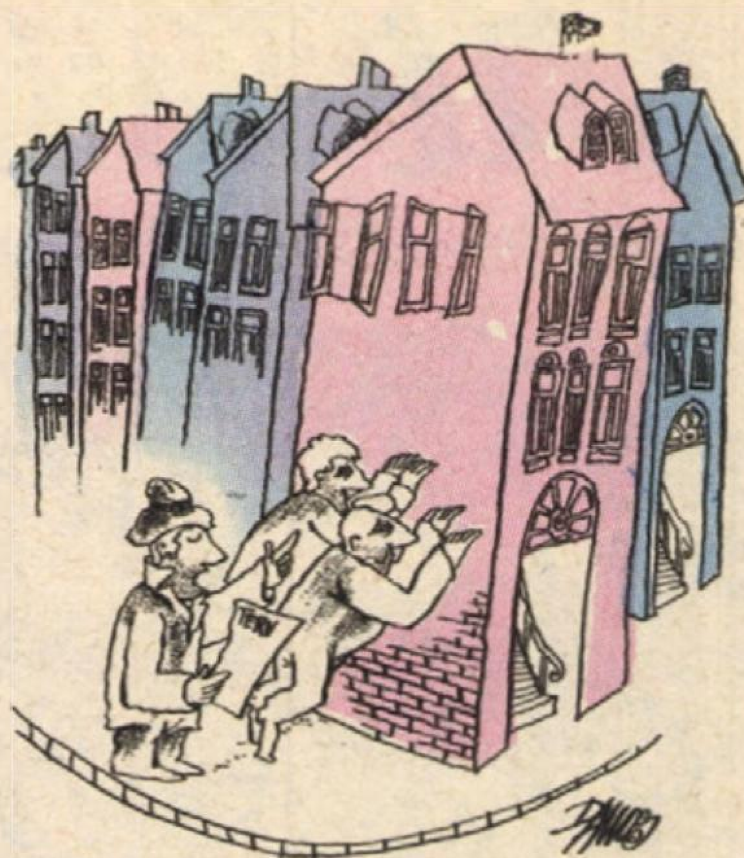
RAVASZ KISDIÁK

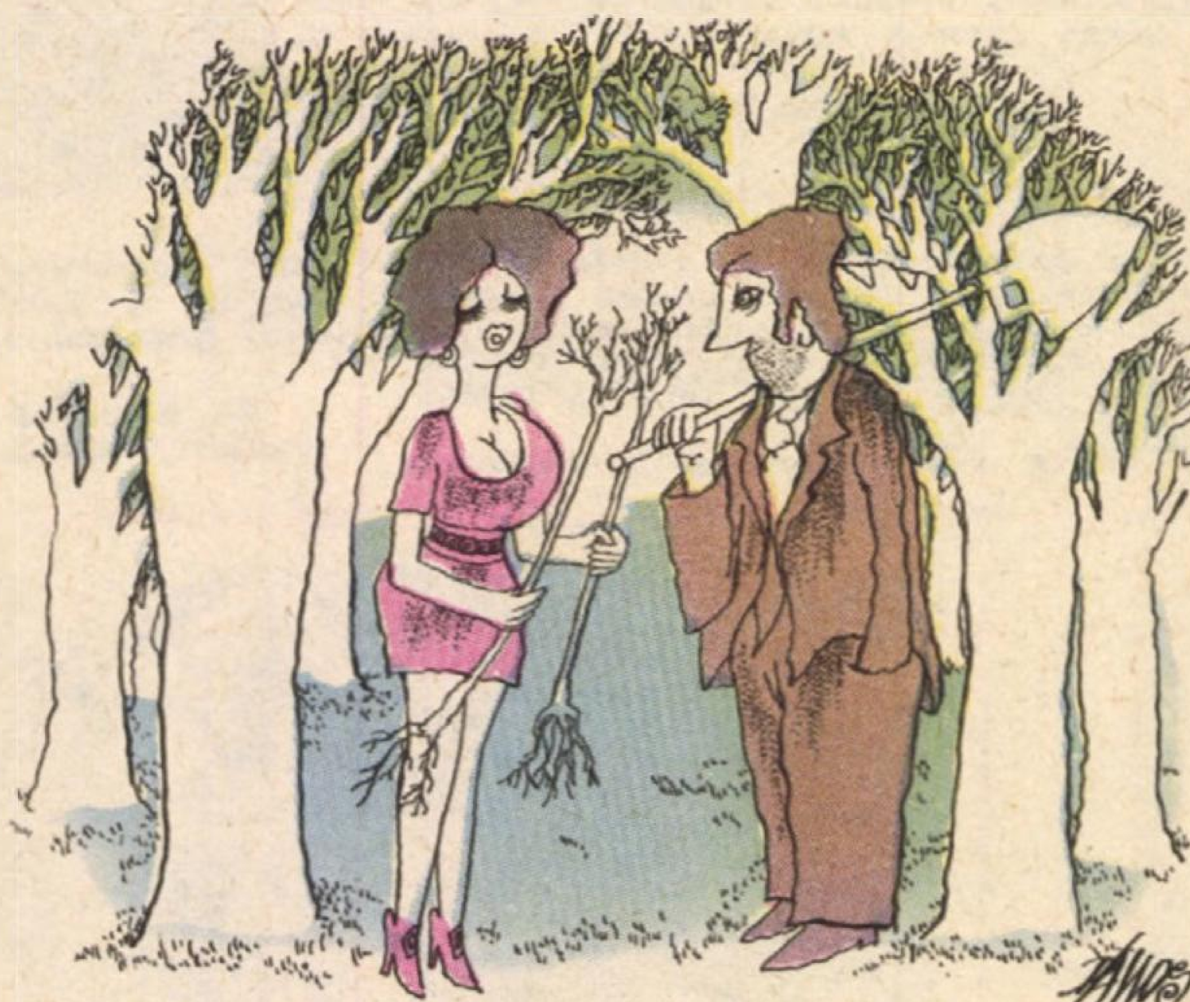
– Jövőre ez úgy megerősödik, hogy nem lehet bemenni...

CSAK ÉSSZERŰEN

– Néhány méterrel tolják arrébb! A terv szerint itt fásítanunk kell...

TAVASZ

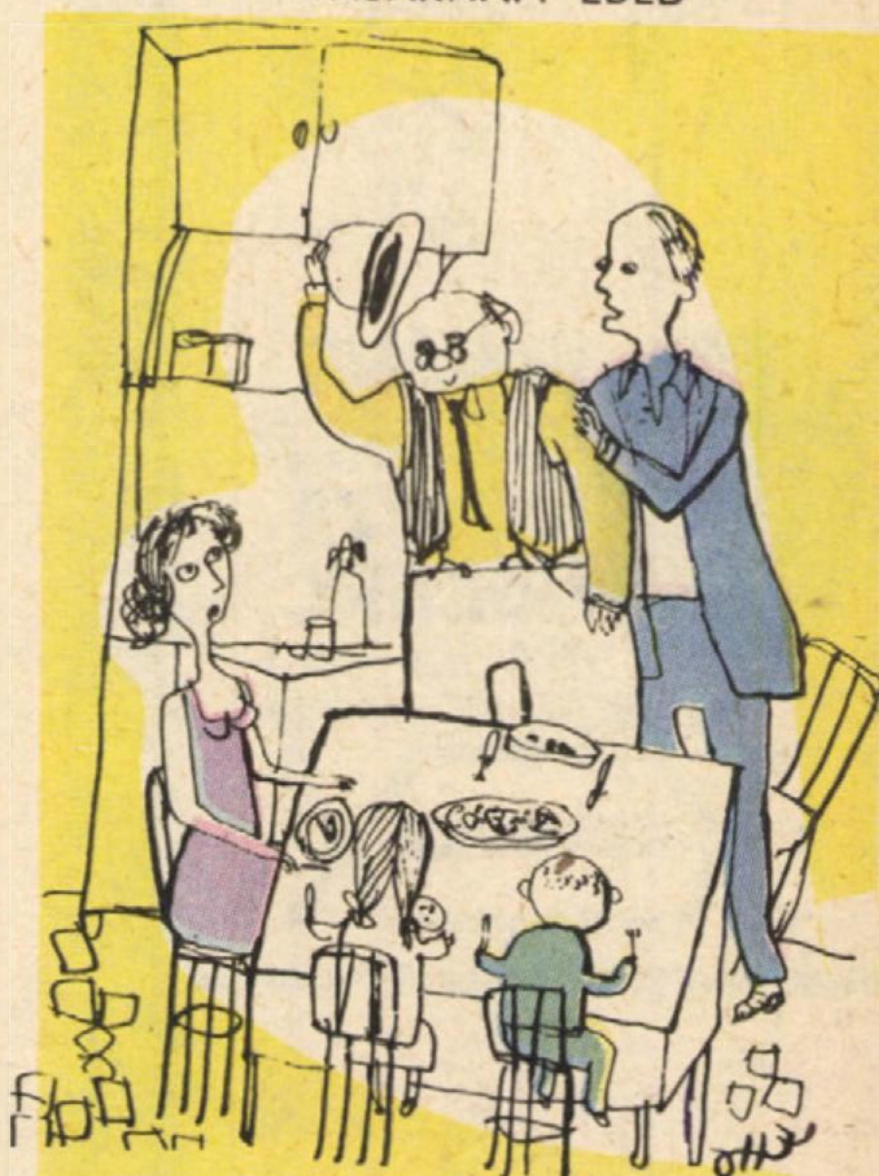

– És mért pont az erdőben akar fásítani velem?

DON JUAN

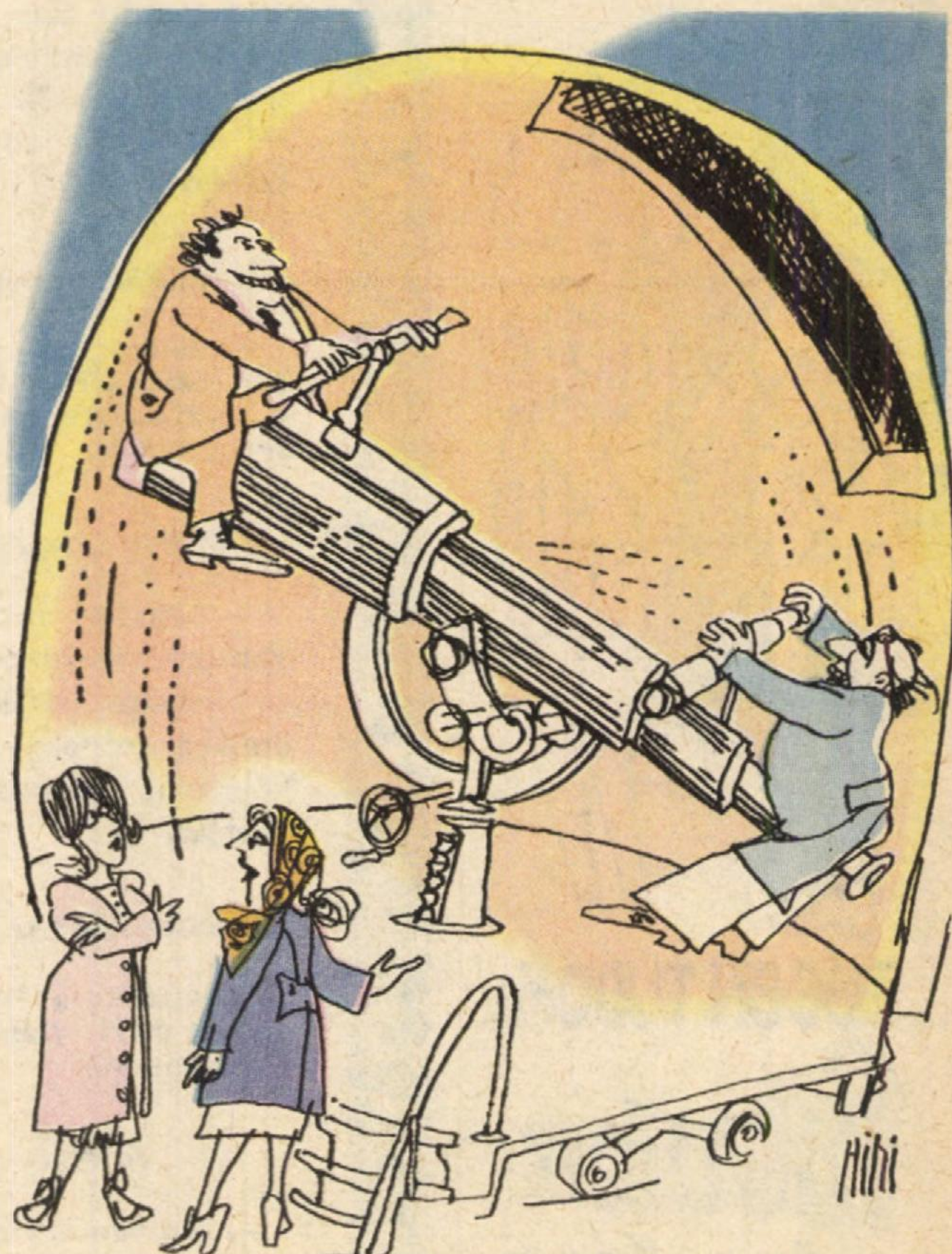

VASÁRNAPI EBÉD

– Az úr népi ellenőr, anyukám. Kíváncsi vagyok, szerinte is ehetetlen-e a rostélyos?

CSILLAGÁSZÉKNÁL

– Fogadjunk, hogy ezek felfedeztek egy szupernovát!

RELATÍV FIATALSÁG

A múltkoriban egyik napilapunkban cikk jelent meg a nagyon öreg emberekről, akik a százvalahány évük ellenére még vidáman élik világukat: dolgoznak, lovagolnak, táncolnak, sőt „flörtölnek".

Gyakorta visszatérő téma ez, hiszen az olvasót érdekli, mert ki ne szeretne jó egészségben hosszú kort megérni?

Ez a cikk dr. A. Leaf, amerikai professzor tanulmányából idéz néhány példát, amelyekből kiderül, hogy a világ egyes helyein (Grúziában, Ecuadorban, Kasmírban valóságos öregkolóniák vannak.

Korombeli „fiúkkal" beszélgetünk a témáról.

— Tudjátok mit? — mondja az egyik —, oda kellene költöznünk (mármint az öregek közé), ott mi ötvenévesek valósággal gyerekszámba mennénk, lovagolhatnánk „fűzfasípot fújva szilaj nádparipán". Legfeljebb a valódi lóról leugrana a valódi öreg, és ha *csínytevésnek minősítené a viselkedésünket*, kukoricára térdepeltetne. Istenem, be jó is lenne!

Erre elmesélem, hogy én már tapasztaltam ezt a relatív fiatalságot. Igaz, hogy nem a Kaukázus hegyeiben, csak valamivel idébb, a Mátrában.

Történt jó tíz évvel ezelőtt, tehát még negyvenes koromban, hogy Parádról elindultam Galyatetőre. Gyalog. Mindig is sportoltam, sokat túráztam, bírom

az emelkedőt. A térkép 3 órába szabta a menetidőt — a jelzett úton. No — gondoltam — akkor én föntleszek két óra alatt, és számításom szerint néhány kilométer után megcéloztam az egyik csúcsról a távolban ködlő, jól ismert szállodát. Gyalogösvényen indultam, aztán mentem árkon-bokron át, hegyre föl és völgybe le, és már vagy négy órája keveregtem, amikor végre arra jött egy öreg ember. Megkérdeztem, tudja-e az utat. „Jöjjön csak utánam! — mondta az öreg — fél óra múlva ott vagyunk." „Ha te fél óra múlva ott vagy, te öregember — gondoltam magamban —, én ott vagyok tíz perc alatt, csak mutasd, hogy merre." Szerencsémre az öreg alig öt perc után megállt egy emelkedőn, és a távolba mutatott: „Tetszik látni?" Én láttam a szálloda kéményét, és bocsánatot kérve tőle nekiiramodtam. Mit részletezzem? Az öreg, aki később „bevallotta", hogy hetvennyolc éves, öt perc múlva elhagyott, és mire én nagy lihegve fölértem, már jött is vissza. „Tetszik tudni — mondta — csak egy feketére jöttem föl, mert bedöglött a masinánk." Parádsasváron lakott. A jelzett úton két és fél órára.

Sólyom László

EGY PESTI BAZÁRBAN

– Ezt a szép géppisztolyt akarod, vagy inkább egy rugós kést?

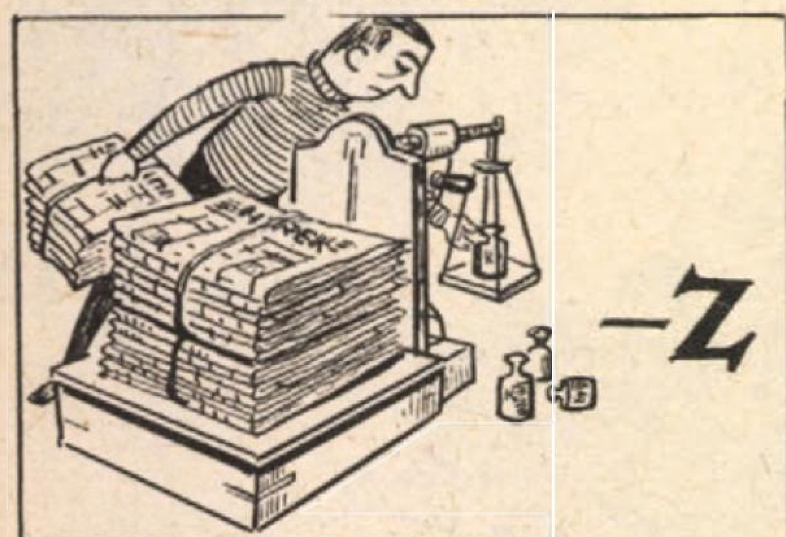
251. rejtvényünk megfejtése:

SZÁZADOSO

Orangután

A 100 forintos díjak nyertesei:
Gyebnár Eszter, 1089 Bp., Mező I. út 33.
Gulyás Károlyné, 5122 Jászdózsa, Dózsa Gy. u. 3.
Sándor Vilmos, 1136 Bp., Fürst S. u. 8.

255. REJTVÉNYÜNK

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon — legkésőbb április 9-ig — erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

RÉGI PESTI
INNEN-ONNAN
FÜRDŐBEN

— *Kukucs!*

— *Jaj, de pikáns!*

Ki mondja, hogy kukucs, ki leskelődik „gukkerrel" nyilván a férfifürdő délceg vendégei után? Ki fújja élvetegen „szivarkája" füstjét olyan csábító pózban, hogy csekély módosítással elmenne a Playboy szolidabb képei között is?... Kik ezek a telt idomaikat mai határtékek szerint sem túlságosan rejtegető bidres-bodros, fidres-fodros, fürdősapkás dámák, akik a medence padkáján, lépcsőjén, hullámoktól el nem fedve, mutogatják bájaikat, s a kép aláírása szerint ezt mondják:

— *Miért nem látnak bennünket a férfiak most így, hogy belénk szeretnének?*

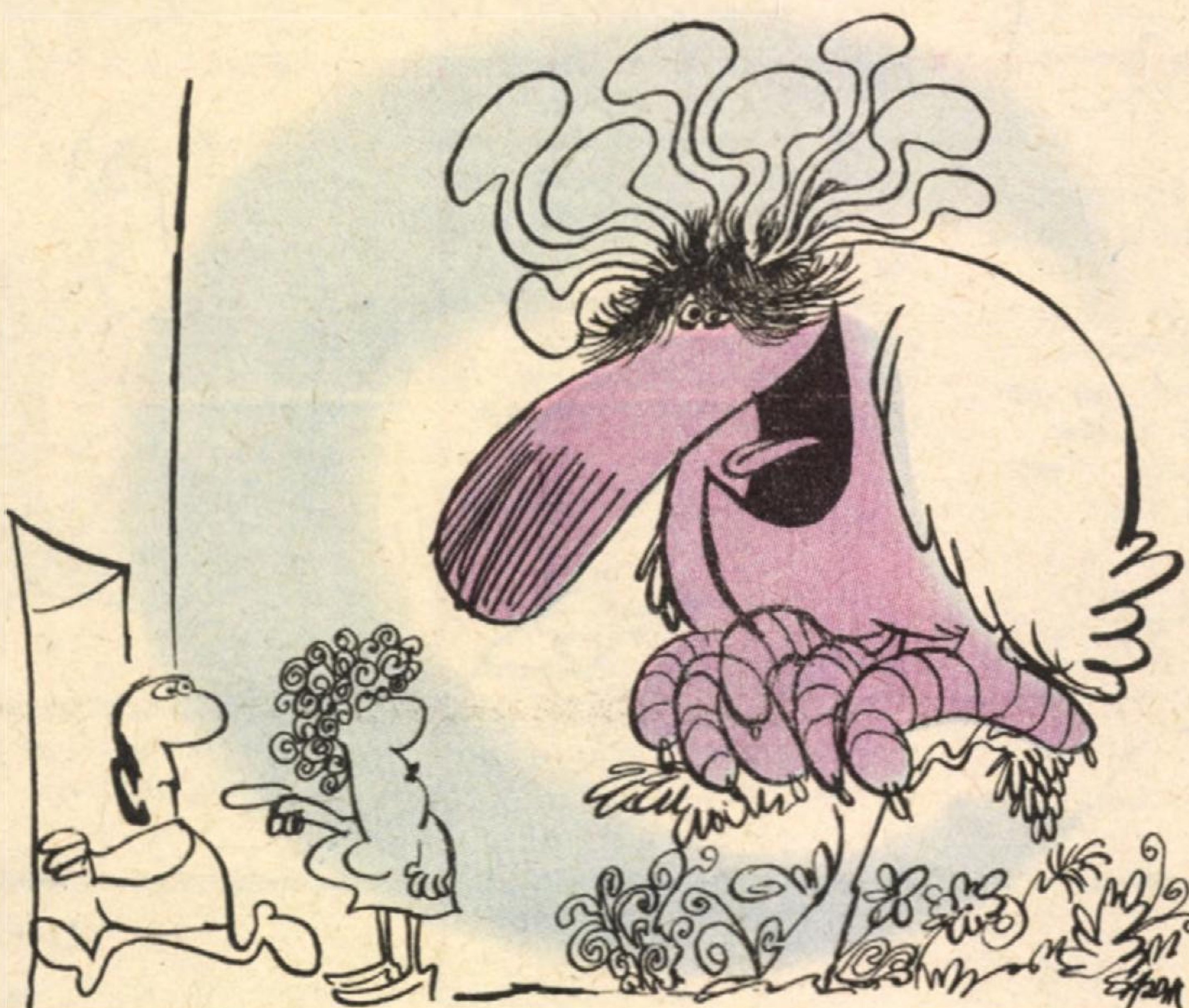
Gyorsan számolok. Minthogy a rajzot az „Üstökös" című élclap 1871. évi számainak egyikében találtam, a két csábhölgy egyike e sorok századunkkal egyidős írójának szerencsés esetben a nagymamája, de inkább a dédmamája lehetne. S a tisztelt olvasók ifjabb és még ifjabb nemzedékeinek dédanyja, esetleg ükanyja kacérkodhatott ilyen pikánsan...!

Rossz hírét keltem nagyanyáinknak, dédanyáinknak, ükanyáinknak? Szó sincs róla. Jó hírüket keltem. Magamfajta öreg „krapekek" is ropták a hajdan csürdöngölőnek nevezett társas vitustáncokat és a mai shake-t nem a meggyőződés, hanem az erő híján nem „csörgik". S nőnemű kortársaink: az „öreglányok", meg az öreglányok szülei és ómamái is voltak jóvérű fiatalok.

A fiatalság pedig — s ez külön centenáriumi lecke: a fiatalság egyebek között, édes bolondság.

Békés István

SELEJTES GYÁRTMÁNY

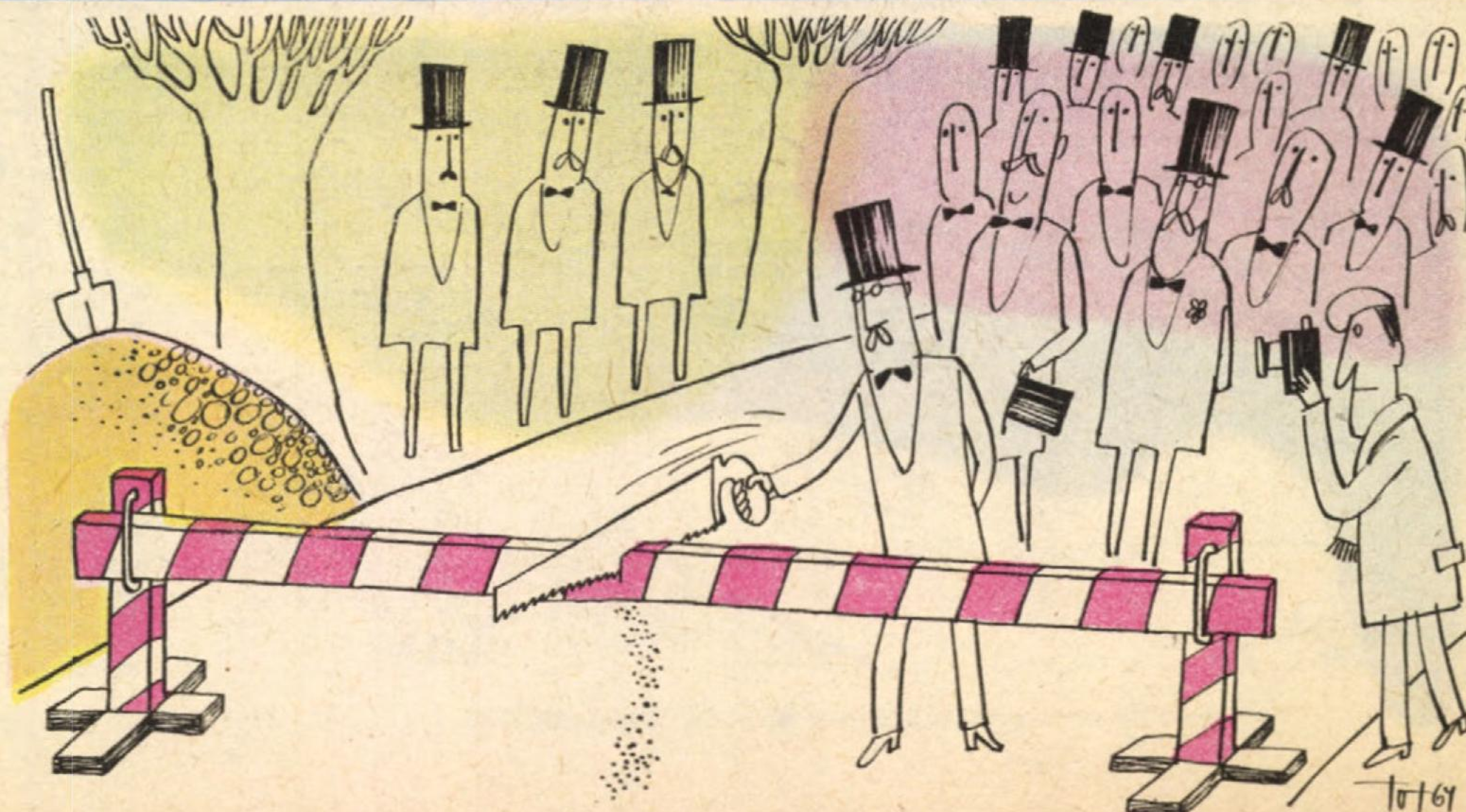
– Ne fáradjanak! A rovarirtószerektől nőttem meg ennyire!

SZAKITÁS

– Szabad vagyok, mint a madár!

ÜNNEPÉLYES ÚTAVATÁS

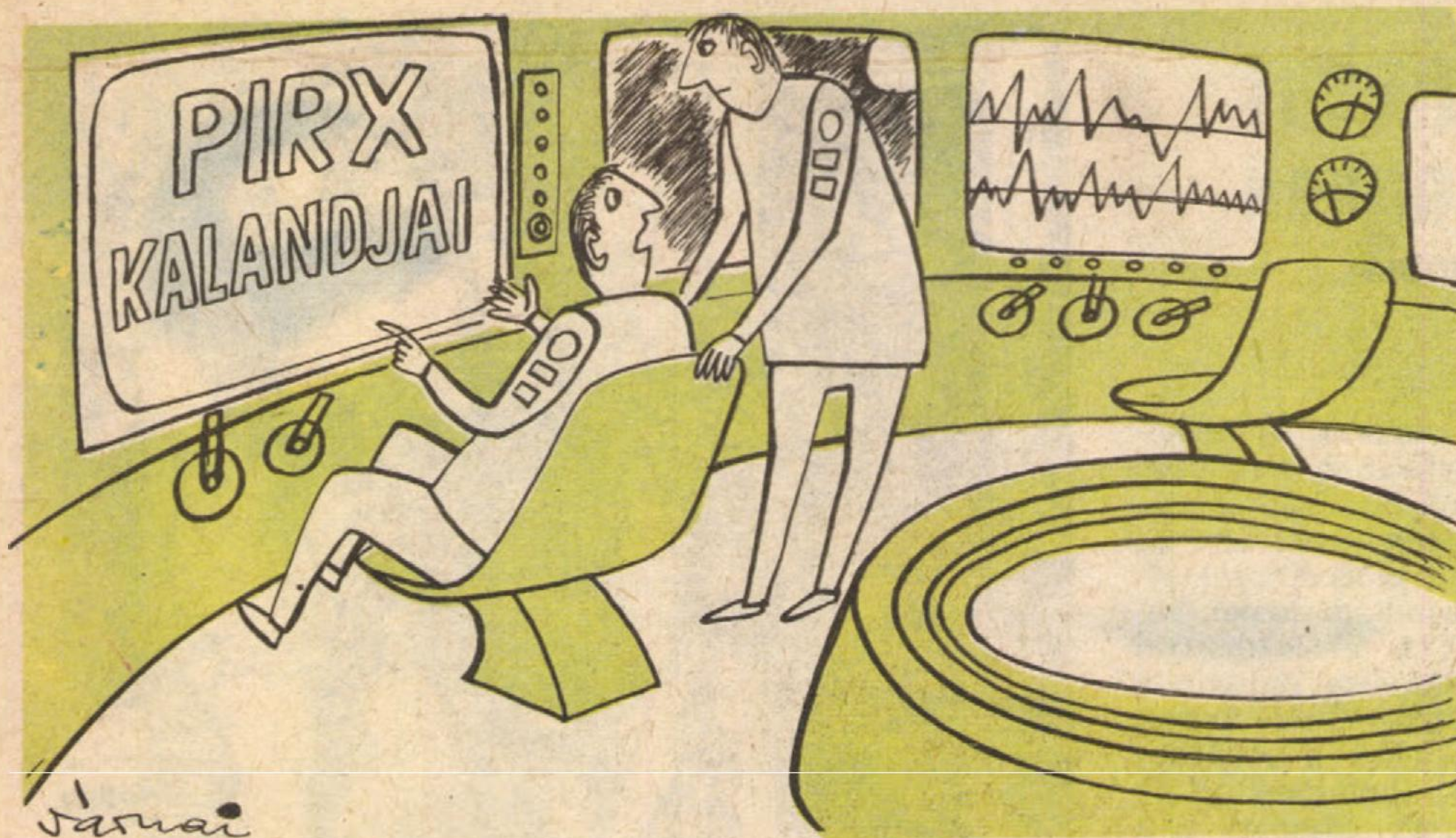

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Levélcím: 1977. Bp. Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Levélcím: 1959. Bp. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/14 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

AZ ORION-ŰRHAJÓN

– Ez biztosan a varangyok újabb merénylete!

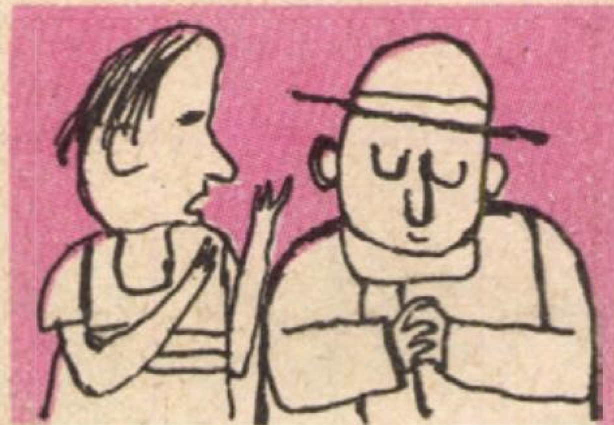

A zürichi „Tat" című lap sportrovatvezetője halálra dühöngte magát, mert a 0:0-ás döntetlennel végződött Zürich—Lausanne mérkőzésről küldött tudósításához a szerkesztőségben gondosan odaírták a félidő „eredményét" is, így ni (0:0). Amikor aztán egy héttel később a szintén 0:0-ás Etoile Carouge—Young Fellows meccs eseményeit telefonálta, a beszámoló végére gúnyosan odabiggyesztette, hogy: „A félidő eredményét sajnos lapzártáig nem sikerült megállapítanunk!" Mit ád az ég, ezt is kinyomtatták.

Nereo Rocco, az AC Miland edzője mondotta:

— Az edző feladata nemcsak az, hogy megfelelő szintre hozza a játékosok technikáját, erőnlétét, taktikai készségét. Ezenfelül légiós őrmesternek, gyóntatóatyának, szárazdajkának, üzleti tanácsadónak kell lennie, sőt, a játékosok bizalmát is meg kell nyernie...

Talán, ha ezzel kezdenék...

Még mindig a Foreman—Frazier világbajnoki döntő utózöngéi.

Joe Fraziert egy tévékabaré során megkérdezték, kit vinne magával egy lakatlan szigetre. A válasz:

— Hát... George Foremant semmi szín alatt...

Jackie Stewart, az autóversenyzés kétszeres világbajnoka mondta:

— A nők olyanok, mint a versenyautók. Hallatlanul érzékenyek, nagyon nehéz őket irányítani, és ha egyszer lendületbe jöttek, szinte lehetetlen lefékezni.

Nem tudjuk. Még sosem próbálkoztunk versenyautóval.

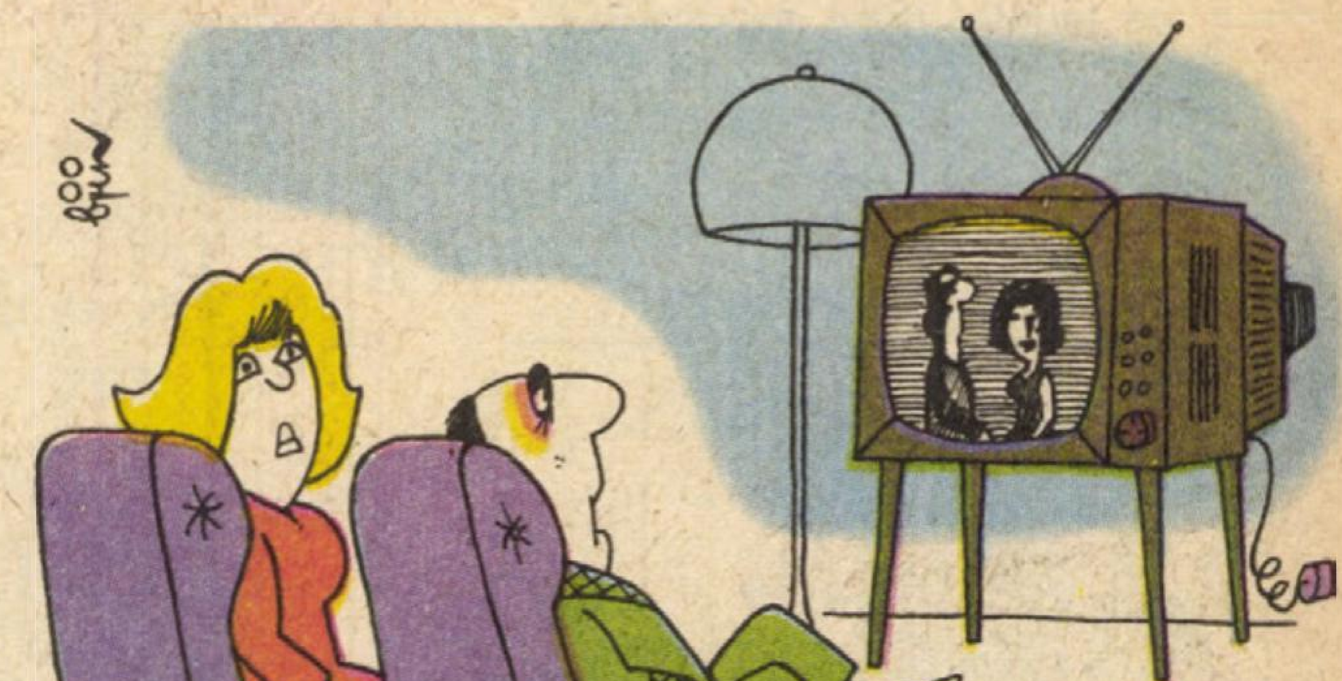
Mike Reid, a Cincinnati Bengals roppant termetű rögbijátékosa jótékony célra zongorakoncertet adott. A konferanszié így jelentette be:

— A világ egyetlen muzsikusa, aki nemcsak játszani tud a zongorán, hanem fel is tudja emelni.

(p. p.)

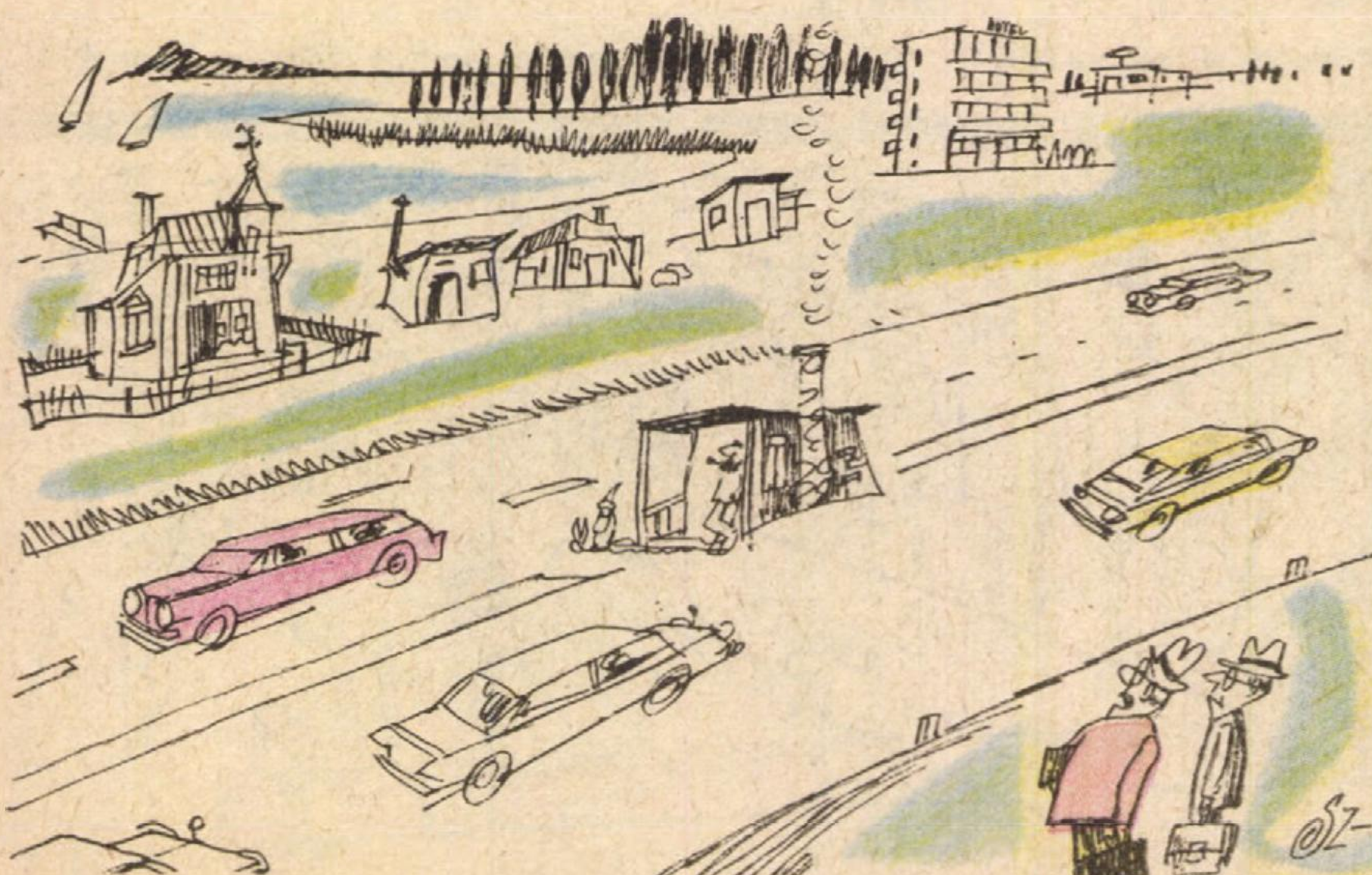

KEVES A SZABAD IDŐ

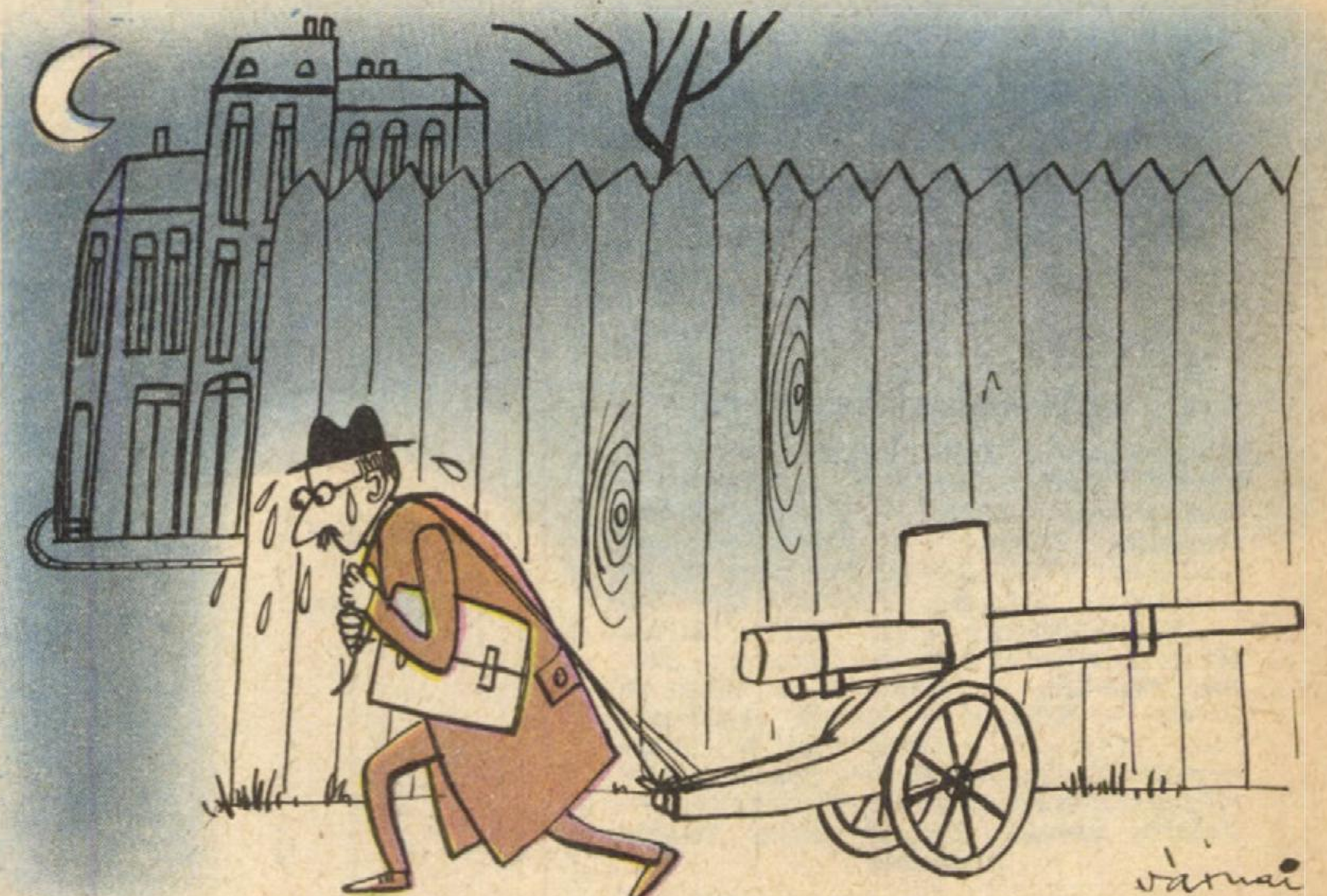
– Mondd, szívecském, elolvastad már azt a könyvet, amit három éve vettünk ki a könyvtárból? Lassan vissza kellene vinni...

ELLENŐR-DILEMMA

– Nem kellene megnézni, van-e építkezési engedélye?

FŐ AZ ÓVATOSSÁG

– Így biztosan nem mernek belémkötni a huligánok...